

ORDE OVER DE ORDE

Informatie over de Orde Der Verdraagzamen, ontleend aan verslagen van bijeenkomsten met sprekers van de Orde.

Deze uitgave, samengesteld door het documentatiecentrum van de Vereniging "Orde Der Verdraagzamen", omvat een bundeling van een aantal gedeelten van verslagen van ODV-bijeenkomsten, gehouden te Den Haag in de periode 1952 - 1955.

Ten geleide

In deze bundel zijn gedeelten uit verslagen van ODV-bijeenkomsten opgenomen. Deze gedeelten zijn grotendeels ontleend aan de reeks "VERSLAG" nrs. 1-150. Deze reeks verslagen betreffen ODV-vrijdagavondbijeenkomsten in Den Haag van 10 oktober 1952 - 23 september 1955. Deze verslagreeks is een voorloper van de reeks publicaties onder de titel "De Stem van Gene Zijde".

Er was in het begin van de met deze verslagen bestreken periode nog geen Vereniging ODV. De Vereniging is opgericht op 2 januari 1955, aanvankelijk in de vorm van een kerkgenootschap, doch al spoedig werd overgegaan tot een gewone verenigingsvorm. (De "koninklijke goedkeuring" van de Vereniging Orde Der Verdraagzamen" werd verkregen op 22 februari 1958).

De verslagen uit deze reeks betreffen openbare bijeenkomsten, in die zin dat ook introducés welkom waren, en verliepen gewoonlijk volgens een vaste indeling: Inleiding - Behandeling van een door de spreker bepaald onderwerp - Behandeling van een door één der in de zaal aanwezigen gesteld onderwerp (desgewenst ter plekke bepaald) - Pauze - Vragenrubiek - "Het Schone Woord" - Afsluiting.

Getracht is uit deze 150 verslagen de voor het onderwerp "Over de Orde Der Verdraagzamen" meest relevante gedeelten bijeen te brengen. Centraal staan daarbij "de beginselen van de Orde Der Verdraagzamen", uitgesproken op 10 maart 1955 en in deze bundel opgenomen ná de openbare toelichting daarop die een dag later werd gegeven.

Elke door ons gemaakte selectie is uiteraard subjectief. Eigen onderzoek is daarom altijd mogelijk en wordt ook door ons aanbevolen. Het documentatiecentrum van de Vereniging Orde Der Verdraagzamen" beschikt over meer dan 2000 verslagen en/of geluidsopnamen van ODV-bijeenkomsten, die voor leden en andere serieuze belangstellenden ter inzage zijn.

De in deze bundel opgenomen gedeelten van verslagen zijn gefotokopieerd van de originele, ingebonden en enigszins vergeelde gestencilde verslagen. Het was daarom onvermijdelijk dat er hier en daar donkere zijkanten of vlekken in de reproductie te zien zijn. De originelen zijn in hun geheel ter inzage op het documentatiecentrum van de Vereniging.

Om verkleining van de tekst te vermijden is het oorspronkelijk folio-formaat met 'knip-en-plakwerk' teruggebracht tot het tegenwoordig standaard A4-formaat. Binnen de tekstgedeelten is echter niets "weggeknipt".

De in deze bundel opgenomen gedeelten zijn afkomstig uit de verslagen van de op de hiernavolgende data gehouden ODV-bijeenkomsten:

22 januari 1953; 13 februari 1953; 20 februari 1953; 27 februari 1953; 13 maart 1953; 10 april 1953; 15 mei 1953; 10 juli 1953; 31 juli 1953; 20 november 1953; 8 januari 1954; 5 februari 1954; 12 februari 1954; 30 april 1954; 9 juli 1954; 13 augustus 1954; 27 augustus 1954; 10 september 1954; 8 oktober 1954; 10 december 1954; 28 januari 1955; 4 februari 1955; 4 maart 1955; 10 maart 1955; 11 maart 1955; 22 juli 1955 en 23 september 1955

Het documentatiecentrum van de vereniging "Orde Der Verdraagzamen"

22 januari 1953

- ❖ *Als in de andere wereld de intelligenties het met elkaar eens zijn of men dan de kans zou lopen wanneer dezelfde vraag aan een ander zou worden gesteld, men ook een ander antwoord zou krijgen.*

Nou dat is zeker het geval, natuurlijk. Per slot van rekening, U bent het hier ook niet allemaal met elkaar eens en nu werkt U in groepen die het gedeeltelijk of geheel met elkaar eens zijn. Ik durf wel te zeggen dat de werkelijke levensbeschouwing van ons allen, die misschien nog niet beschouwd kunnen worden als werkelijk verlichte geesten, maar toch als naar het licht strevende geesten, dat die ongeveer gelijk is, maar gezien persoonlijke aard, persoonlijke beschouwing, eigen bewustwording, eigen kennis, zijn natuurlijk onze opvattingen verschillend en het zou U zelfs in een groep als deze kunnen gebeuren dat U bij het aanroeren van een probleem van de één een beschouwing krijgt die gebaseerd is op feiten die in Uw tijd wel 60 tot 100 jaar geleden liggen en dat een ander U misschien verrast met het modernste van het moderne. Die mogelijkheid heeft U altijd, U heeft een persoonlijke mening. Wij trachten dit te corrigeren door onze totale kennis - als het ware - ter beschikking te stellen en zo tot samenwerking te komen, tot een ietwat redelijker weergave van de feiten. Maar dat wil natuurlijk helemaal niet zeggen dat we het in alle dingen precies met elkaar eens zijn. Wij kennen dan ook in onze wereld een groepering en zo kennen wij b.v. een grote orde, zo noemen wij dat dan, een grote gemeenschap die naar hetzelfde streeft maar die over de wijze waarop dit streven bereikt moet worden toch ook weer verschillende meningen heeft en splitst in een aantal onderafdelingen; wij zijn een soort onderafdeling in deze groepering en wij onderscheiden ons nog weer van andere groepen die buiten deze overkoepelende groep staan, doordat uiteindelijk onze principes toch weer alle terugvoeren op de Christusweg en wij komen tot een aanvaarding van Christus als de werkelijke gids, terwijl er anderen zijn die zich die eerder op het boetprincipe toelagen, op de principes van Gautama Boeddha zelfs. Er zijn weer anderen die weer andere profeten volgen, sommigen staan magie voor, waar wij b.v. tegenstanders van zijn, etc. Wij zijn een groepering en wij noemen ons over het algemeen de Orde der Verdraagzamen. Wij symboliseren ons zelve door een ster en deze ster kan worden gezien als een vijfpuntige ster, staande met nog twee punten op de aarde, met één punt omhoog strevend, terwijl twee punten liggen in het geestelijk vlak en waarachter als het ware moet staan een kruis. Dit zou de werkelijke symbolisering zijn. Om de eenvoudigheidswille gaan wij er echter meestal toe over om deze ster, wanneer wij haar aan de aarde voorstellen, alleen te voorzien van een inscriptie die de verkorting is van de aanduiding die wij voor ons zelve gebruiken.

- ❖ *Mag ik ook vragen hoe die ster geplaatst wordt op het kruis, is dit niet op het middenpunt?*
Neen, de ster is zodanig geconstrueerd dat het laagste punt van het kruis rust op het punt dat omhoogstrevend staat tussen beide laagste punten, dus de beide opgaande lijnen komen op een snijpunt en daar staat de voet van het kruis, waarbij het kruis dan zich verheft tot boven het middel en de zijlijnen van het kruis, dus de zijbalken van het kruis iets te liggen komen boven de oorspronkelijke lijn van de beide horizontaal liggende punten, terwijl de top van het kruis wel weer gelijk komt met de bovenste, met de opwaarts strevende punten. Aldus symboliserende dat de christusweg door ons gevolgd wordt, een totaalresultaat aan ons zelve door ons nog niet bereikt werd, dat wij hopen dit te bereiken, maar dat het punt van hoogste geestelijke kennis dat wij aanvaarden en dat wij toestreven, inderdaad gelijk is aan het hoogste punt van het kruis d.w.z. het begrijpen van het offer en het aanvaarden van het offer. Dat is een noodzakelijkheid.

- ❖ *Leiding. En dan heb ik hier een vraag die is van verschillende nieuwe bezoekers gekomen. Deze zijn zeer gegrepen door onze avonden en die zouden het bijzonder op prijs stellen als U hun eens iets zoudt kunnen vertellen over onze ORDE, het werk van de Orde in de geest en het werk van deze Orde in de stof. Zij weten daar nog zo weinig van en zijn zeer belangstellend daar wat meer van te vernemen,*

Ik zal trachten zo kort mogelijk aan Uw verlangen te voldoen. Voorop wil ik stellen dat ik niet volledig kán zijn. In de geest bestaan een aantal denkrichtingen, voor een groot gedeelte verenigd in één samenstrevende gemeenschap; deze gemeenschap strekt zich uit over verschillende bewustzijnsvlak kent door U over het algemeen "sferen" genoemd. De groep waartoe wij behoren, zich noemende ORDE DER VERDRAAGZAMEN is één der niet-christelijke groeperingen; er zijn er verschillende andere die op christelijke basis werken. Door de aard van de bij ons aanwezigen en in hoofdzaak overheersende krachten, zijn wij zeer zeker méér

gericht op het logisch denken en daarnaast op de Oosterse Oud Oosterse filosofie dan de meeste van onze broederorganisaties. Wij werken onder deze naam - of een naam daaraan gelijk te achten - in een aantal brandpunten van ons werk. Deze brandpunten kunt u als volgt zien: één of meer groepen waarbij regelmatig bijeenkomsten worden gehouden, waarin een aantal leringen wordt doorgegeven en getracht wordt om een inzicht in het leven te doen groeien door verschillende punten te belichten. Achtergrond van deze bezigheid: trachten door begrip verdraagzaamheid voor vele - schijnbaar onvolkomenheden van de wereld - te verwekken.

DOEL: In deze verdraagzaamheid het begrip zodanig te doen groeien dat naastenliefde ontstaat. Daar buiten - door onze groepering zowel als verschillende medewerkende groeperingen - gebruik van kleinere centra waarbij enkele mediums, althans overbrengers onverschillig welke geaardheid, inspiratief schrijven, schilderen, tekenen - noemt U maar op - door ons worden beïnvloed om daardoor - hetzij voor een beperkte of een grotere kring - waarden te schaffen die het denken in de richting van onze orde bevorderen. Buitendien, het werken in verschillende gebieden en het trachten door inspiratie in hoofdzaak, diegenen die gevoelig zijn en zich aan scheppend werk overgeven, te brengen tot het uitdrukken van onze denkbeelden en gedachten. Van dergelijke waarde worden boeken of delen van boeken, artikelen of delen van artikelen, melodieën of delen van melodieën geïnspireerd. Op dergelijke wijze wordt getracht in elke tak van kunstuiting onze gedachte door te doen dringen. Wij brengen deze gedachten evenzeer in de lichte causerie of de sketch die gespeeld wordt, in een revue als in het zwaar dramatisch werk. Wij trachten verder tegen te gaan de overdreven sensualiteit die op vele gebieden op het ogenblik de mode is. Wij trachten dus de mens te brengen op een punt waar zijn denken zelfstandig zijnde, toch voldoende zich bewust is van de samenhang der dingen om niet zich af te zonderen van het geheel, maar integendeel als deel van dat geheel daarin onder te gaan, het helpen, of op een hoger pijl te komen en zo door de arbeid aan het geheel, zich tevens zelve te verheffen. Wij baseren ons op die principes die voor ons duidelijk, begrijpelijk, redelijk en bewezen zijn; wij houden ons verder bij theorieën en filosofische overwegingen vast aan die denkbeelden die ons - krachtens de waarden ons bekend - aanneembaar schijnen en geven ook deze de mens. Eén van onze voornaamste doelen of doelstellingen is wel het verminderen van de sektarische gedachte onder de mens. De 2e is: het doen wegvallen van de politieke haat tussen de mens; de 3e is de mens te sterken en voor te bereiden, zodat hij in staat is het leven waarin hij staat te verwerken, te verdragen en voor zichzelf tot een waardevol iets te maken. Ik hoop dat deze uiteenzetting voldoende is.

❖ *Is deze Orde een onderdeel van de Gele Broeders?*

Dat is niet helemaal juist; zij is niet een onderdeel van de Gele Broeders want zij behoort in haar geheel daartoe; een onderdeel zou betekenen een afscheiding. Van deze afscheiding kunnen wij echter niet spreken waar de werkelijke leiding in handen van deze groep berust. Wij achten ons zelve te zijn een deel van de Orde die dienende is ook voor de Wereldmeesters en werkt in het teken van ster en kruis; U kunt zeggen het kruis vóór de ster of in de ster, het geheel afgerond met een cirkel als U het symbolisch wilt uitgedrukt hebben en wij hebben naast ons staan verschillende andere Orden of Broederschappen als er zijn: Broederschap van de ster, De Orde van de Kruisdraggers, De Broeders van het Kruis, De Broeders van het Woord etc.,. Wij vormen uiteindelijk één geheel, maar wij zijn gedifferentieerd in onze uiting, omdat dit, ook door de leiding belangrijk wordt geacht. Is dat voldoende?

❖ *Ik dank u wel.*

20 februari 1953

❖ *Op 22 Januari zei iemand van Uw groep o.a.: "Wij onderscheiden ons van andere groepen doordat uiteindelijk onze principes toch weer alle terugvallen op de Christusweg en wij komen tot een aanvaarding van Christus als de werkelijke Gids", enz. Daarentegen op 13 Februari: "De groep waartoe wij behoren is één der niet-christelijke groeperingen," Dit klopt niet. Kunt U ons dit nader toelichten?*

Pardon, dat klopt wel. En dit klopt zeer uitstekend zelfs, want om de Christusweg te zien als de weg der verlossing en Christus als gids en leidsman daarop, behoeft men niet te behoren tot de christelijke groeperingen waarbij het woord "christelijk" in dit geval gebruikt wordt in de betekenis van christelijk-religieus. En ik geloof niet dat iemand Uwer ons voor kan werpen dat wij als groep ook maar enigszins een religieus denken naar voren trachten te brengen. Wij zijn

eerder filosofen, vaak zou ik haast zeggen, dragers van de tradities van Aristoteles en wij zijn zeer zeker niet christelijk. Maar dat neemt niet weg dat wij in onze eigen onderzoekingen – langs onze eigen, volgens menselijke begrippen niet christelijke weg – kunnen komen tot de aanvaarding van Christus en dat voor ons dus de christusweg – maar om geheel andere redenen dan gebruikelijk n.l. zuiver geloofsredenen – de enige weg wordt. Ik geloof dus dat hier geen tegenstrijdigheid bestaat maar dat hier alleen de begrippen christelijk en het zien van Christus als gids, dat deze beiden elkaar niet dekken door een misverstand. Men kan Christus als gids volgen zonder christen te zijn in de wereldse zin. Ik geloof dat dit duidelijk genoeg is.

27 februari 1953

Goeden avond vrienden,

Vragenrubriek. Persoonlijke vragen worden niet beantwoord. Gaat Uw gang!

❖ *Leiding. Ik heb hier als eerste vraag: Wat kunt U mededelen betreffende de coördinatie en de doelmatigheid van voorlichtingen en raadgevingen der O.D.V. en tevens de verantwoordelijkheid hiervoor?*

De verantwoordelijkheid ligt natuurlijk uiteindelijk bij ons. Het is helaas niet altijd mogelijk om deze verantwoordelijkheid volledig te aanvaarden, daar wij nu eenmaal, laten we zeggen buiten het bereik staan van sommige machten die ons daarvoor misschien anders ter verantwoording zouden roepen; wij zullen natuurlijk daar altijd de verantwoording voor nemen. De coördinatie is als volgt: Wij trachten zoveel mogelijk de persoonlijke – want wij zijn uiteindelijk ook personen – inzichten langs een algemene lijn tot uiting te brengen, waarbij enkele hoofdgedachten altijd weer naar voren komen. Deze voorlichting van de Orde der Verdraagzamen is gebaseerd, zoals U allemaal zult weten, op een zeer grote waarschijnlijkheidsberekening die ons mogelijk wordt gemaakt door de toestand die van de Uwe verschilt. Wanneer wij voorlichting geven omtrent gebeurtenissen; wanneer wij prognoses stellen, wanneer wij een uiteenzetting geven omtrent politiek of andere dingen, dan is dit altijd gebeurd en zal altijd gebeuren uit het volgende standpunt, beide zijden hebben een goede en een kwade kant. Wanneer men van de één alleen de lichte zijde van de ander alleen de schaduwzijde wil zien, dan komt men zeer snel tot verachting, tot haat of ook vaak tot angsten die niet gerechtvaardigd zijn. Wanneer dit gebeurt dan wordt hierdoor een situatie geschapen die niet goed is. Wij trachten dus te doen zien dat overal mensgen en strevende zielen wonen, die misschien kunnen verschillen in hun aanzichten en anderszins, maar die toch uiteindelijk rillen hetzelfde leven moeten leven op aarde en die het waarschijnlijk even eerlijk menen als een ander; dat de zaak niet afhankelijk is van de persoonlijke meningen en inzichten of de doctrines die worden aangehangen, maar van de wijze waarop men deze in de daad omzet, want elke doctrine is over het algemeen goed; de uitvoering van vele daarvan laat over het algemeen veel te wensen over. Verder. Wij trachten om zoveel mogelijk te voorkomen dat enigerlei groepering of persoon zich gekwetst zou kunnen voelen door onze uitlatingen, vandaar dat wij ze baseren zoveel mogelijk op waarheid. Wij kunnen dit over het algemeen doen, daar wij meerdere kringen hebben, meerdere seances bezoeken in zeer verschillende delen van de wereld, waardoor het ons mogelijk valt – juist uit de gedachten van de mensen daar – zekere conclusies te trekken. Bovendien, de totale wereld kunnen wij ook beschouwen en daar zijn speciaal personen voor aangewezen en als zodanig blijkt het mogelijk om zeer interessante conclusies te trekken en deze worden dan ook wel degelijk mede verwerkt. Wat aangaat onze filosofische beschouwingen: deze zijn gebaseerd op het principe dat God in alles is, dat God liefde is en dat wij moeten streven naar een gelijke liefde om zo God te kunnen benaderen en begrijpen en als eerste stap daarvoor achten wij de verdraagzaamheid noodzakelijk. Een grote coördinatie van werkzaamheden in de geest bestaat natuurlijk wél, in de stof wordt dit niet wenselijk geacht en wel om te voorkomen dat de scheidslijnen – die tussen de verschillende volkeren zijn getrokken beïnvloedend zouden kunnen optreden wanneer onder omstandigheden Nederland b.v. zou worden bezet – ik noem hier een mogelijkheid – dan zou het waarschijnlijk heel pijnlijk worden als er dan relaties bestonden met verschillende andere nog vrije landen; dit zou heel gauw betekenen een illuminatie van een groot aantal van de leden en een vervolging. Wij trachten zoveel mogelijk deze gevaren te voorkomen. Ons werk gaat verder, zoals U weet, door in de volgende vorm: wij werken met enkele mediums; wij werken verder inspiratief; wij trachten aan schrijvers, musici, kunstenaars, redenaars, predikers, onze gedachte als het ware op te drukken en leggen deze

dan - vooral wanneer de persoon zelf bewust handelt - niet dringend op, maar trachten een begrip voor de schoonheid van verdraagzaamheid en naastenliefde te doen ontwakken en deze in een nieuwe vorm tot uitdrukking te brengen; daar trachten we mee te helpen. Dat is dus eigenlijk onze taak. De verantwoording berust geestelijk natuurlijk bij ons. Wij zijn het uiteindelijk vaak die deze daden tot stand brengen en wij zijn degenen die ons te verantwoorden hebben. Wanneer deze verantwoording echter door omstandigheden zou worden afgeschoven op één van degenen die voor of door wie wij werken, dan kunnen wij zeggen: wij zullen dan alles doen om deze gevolgen anders te doen lopen dan men oorspronkelijk zou verwachten. En in dit geval zullen wij waarschijnlijk verder gaan dan velen Uwer aan durven nemen.

13 maart 1953

❖ *Kunt U ons iets naders mededelen over de Gele Broeders, waarvan deze Orde deel uitmaakt? Heeft de kleur "geel" in deze naam betekenis? Welk verband bestaat er tussen Gele Broeders en Witte Broederschap?*

De Gele Broederschap wordt zo genoemd, niet zoals U misschien denkt, omdat ze geel kledt draagt, ofschoon dit in het verleden wel het geval is geweest toen deze Broederschap nog talrijker op aarde werkzaam was, maar wel vooral omdat haar uitstraling over het algemeen goudkleurig is; is dus ook tevens een geestelijke betekenis. Men noemt dit een Gele Broederschap omdat zij uitgaat van het standpunt dat de mens zichzelf op moet heffen; in dit geval staat zij tegenover de z.g. Witte Broederschap, die wel het gelijke doel in het oog houdt, maar het meer verantwoord acht om de mens te leiden d.w.z. de zelfstandigheid die de Gele Broederschap geeft aan de mensheid is groter dan die de Witte Broederschap als rechtvaardig toekent. Beide berusten zij uiteindelijk ook op de christelijke gedachte d.w.z. de gedachte van de naastenliefde en als zodanig staan zij in zeer nauw contact. Deze broederschap is tamelijk verbreid en heeft ook op aarde verschillende punten waar ingewijden - ik zou ze zo tenminste wel mogen noemen, ja - krachten ontvangen uit den geest en deze kunnen gebruiken voor wereldse doeleinden. Is dat voldoende?

10 april 1953

Ons onderwerp heeft U met geduld en waardigheid aangehoord en U heeft natuurlijk de wederkerige beleefdheid dat wij trachten om een onderwerp voor U te behandelen dat Uzelf gekozen heeft. Is er een bepaald onderwerp?

❖ *Zoudt U misschien als onderwerp willen nemen: Het werk van de Witte Broederschap in onze dagen?*

Ik zou het althans kunnen trachten te omlijnen, maar laten we niet vergeten dat het erg moeilijk is om - in details tredende - volledig dat werk te omschrijven. De Witte Broederschap bestaat al zeer, zeer lang. En ik geloof dat - wanneer we haar tot haar grondvesten willen zoeken - we haar nog vinden vóór voordat er een mens was. Het is als het ware een geestelijke kracht - een geestelijke bond - die werkt voor ontwikkeling. En dat deze op aarde natuurlijk haar werk heeft aanvaard, dat is begrijpelijk. En zo zijn we gekomen tot een bond die men noemt: de Witte Broederschap en die naast zich heeft staan de z.g. Gele Broederschap, die uiteindelijk ongeveer hetzelfde zijn, hoor; dat scheelt niet zo buitengewoon veel en daar zullen we - in dit onderwerp althans - maar niet nader op ingaan. De Witte Broederschap nu, heeft verschillende kenmerken. Allereerst: zij beperkt zich niet tot één enkele sfeer en zij is dus verdeeld over een groot aantal van verschillende lagen van zijn. Een Witte Broeder die kan evengoed optreden in een zeer lage sfeer - volgens U dus iets van vagevuur of hel misschien zelfs - als hij op kan treden in de hogere sferen. En te allen tijde tracht deze Broederschap daar - en dat is wel het opvallende, misschien van hun werk - met alle mogelijke middelen, die gerechtvaardigd zijn en niet strijdig zijn met de schepping, de condities zo te vormen - waarin deze wezens leven, dat zij hieruit bewustzijn kunnen vinden. Ze zijn als het ware een soort liefdebroeders en gelijk een soort doktoren. Zij stellen vaak een zeer krasse remedie tegen een kwaad dat de mensheid aantast; zij kunnen vaak een zeer grote pijn en een zeer groot lijden veroorzaken in een lagere sfeer, niet doordat ze iets laags doen, maar doordat ze een op zichzelf edele waarde stellen tegenover een mensheid of een geestelijk bereik dat dit niet begrijpt. En als resultaat zullen we dan ook zien dat hieruit naar voren komt - meer en meer - een vuurproef voor het wezen zelf. Deze grote Broederschap, vrienden, in werkelijk dé Broederschap die op dit ogenblik op aarde werkt. Zij bestaat uit een groot aantal wijzen en

meesters; zij heeft onder haar ingewijden geteld mensen van de meest verschillende rassen, van de meest verschillende begaving (géén beschaving red.); zij telt ook heden ten dage onder haar leden nog allerhande figuren die men zo op het eerste gezicht doodnormaal zou vinden of zelfs helemaal niet mensen die dáárvoor in aanmerking komen. Maar laten wij het nu eens eventjes nagaan, wat doet ze eigenlijk in deze dagen, juist in de tijd? We weten dat er bepaalde gebeurtenissen zijn op aarde. Deze Witte Broederschap heeft de wit-magische kracht als dienaar en kan krachtens deze vermogens - zelfs in een zuiver stoffelijke vorm levende reeds - komen tot een bepaling van gebeurtenissen, het voorspellen van stromingen en richtingen op aarde. Zij heeft bovendien haar leidlieden, die zover boven deze aarde verheven staan, dat zij vanuit andere sferen inzicht krijgen in die delen van de materie en van de gebeurtenissen, die voor een ander ogenblik nog verborgen blijven. En nu heeft zij haar krachtcentra. Het klinkt misschien erg verwaand om dat te zeggen "krachtcentrale" maar dat kan hier een klooster zijn met een paar mensen, daar is het misschien een kleine vereniging, een eind verder is het misschien een politieke groep of weer een eind verder is het een orkest. Want de Witte Broederschap gaat van dit standpunt uit: Daar waar ik het edele geef - datgene wat werkelijk edel is, zelfs wanneer de mogelijkheden mij, in de weergave daarvan, in de reproductie daarvan op een lager peil zouden beperken - dan kan ik, krachtens dit edele wat ik binnen het bereik breng van de mens, van de ziel, van de geest, komen tot een bewustwording. Er wordt n.l. in de mens geschapen een verlangen naar iets. En wanneer dat verlangen er is, dan zal die mens zijn krachten gaan spannen om dat te bereiken. En hoe begeerlijker het hem toeschijnt, hoe harder hij zal werken, hoe harder hij eigenlijk vooruit zal gaan. Kijk, en dat doen de Witte Broeders nu altijd; dat doet deze grote Broederschap uit de geest. Ze werkt op het ene ogenblik met een muziekstuk misschien, dat een geheime betekenis en een geheime klankvorming heeft, het volgende ogenblik schrijft zij een aantal frasen die - wanneer ze uitgesproken zijn - een magische betekenis krijgen; zij schept op een gegeven ogenblik zware lasten, waardoor men tot een bewustzijn wordt gebracht, tot gebreken die er in bepaalde daden en houdingen schuilen etc. En wanneer die Broederschap in Uw eigen wereld staat, dan is het begrijpelijk dat haar eerste werk moet zijn om de mensheid de haat af te leren. Nu is deze haat vaak betrekkelijk kunstmatig tot stand gekomen en wordt gevoed door de angst, dus moet allereerst de angst worden weggenomen. En nu kunnen we natuurlijk wel zeggen: "ja, jullie zijn allemaal goede en lieve mensen en wij maken het wel in orde", maar daarmee hebben we alleen Uw angst tijdelijk ter zijde gesteld. Daarom kan deze Witte Broederschap dat niet doen; ze zou U daarmee tot een kasplantje maken en U zoudt zelf niets bereiken, zij zou alleen maar als het ware, nou ja, U steeds op Uw rug kloppen en elke keer dat U zoudt vallen, zou ze U weer op moeten rapen. Dat kan ze niet en dat wil ze niet. Maar ze wil in haar grote Broederschap wel iets anders; zij wil dat de mensheid leert. En wanneer de angst de mensen gedreven heeft tot wreedheid, laat dan de wreedheid de mensen hernieuwd tot angst drijven en tot grotere angst, totdat deze angst uit zichzelf eigenlijk overwonnen wordt - geestelijke homeopathie - bestrijding van het kwaad met kwaad; dat doet de Witte Broederschap kwaad. Zij doet dit zeer gaarne zelfs, omdat juist degenen die hieruit geleerd hebben, sterk staan. Zij staan niet alleen sterk in Uw wereld en in Uw gedrag, zij staan sterk overal. En omdat zij overal sterk staan zullen zij voor deze Broederschap waardevolle krachten kunnen worden. Nu kent deze Broederschap verschillende regels en één daarvan is wel dat men nooit en te nimmer allereerst geheimen mag openbaren, ten tweede dat men niemand ter inwijding aan mag nemen, zonder dat ook de eigen meester - ieder heeft, uiteindelijk een inwijding gehad- dit heeft goedgekeurd, en ten derde dat deze inwijding eerst plaatsvindt, wanneer niet slechts bewezen is dat moreel en verstandelijk de adept, of de - laten we zeggen degene die daar ingewijd wil worden dan - bekwaam is, maar bovendien bewezen heeft dat hij absolute macht en dergelijke niet voor zichzelf zal vragen. En op deze regels gebaseerd, werkt zij nu weer. Zij heeft verschillende daden tot stand gebracht, die U misschien zoudt noemen: het zaaien van oorlog, krijg en terreur. Maar ze heeft altijd eerst de mensheid gewaarschuwd, want dit is haar grote kracht. Zij zegt: doe je dat en dat, dan gaat er dat en dat gebeuren, denk erom en gebeurt het, dan zullen wij zorgen dat het erger wordt. Dat zeggen ze er niet bij, maar dan zeggen ze dat met een zwaar drukkend gewicht als het ware op de menigte, opdat ze zullen begrijpen dat deze waarheid - die in andere omstandigheden wat belachelijk en wat onnodig leek - nu uiteindelijk werkelijk iets betekent. En vandaar dat deze orde zelfs is overgegaan tot het uitzenden van krachten waarmee weerspannige elementen - het klinkt misschien erg gek "weerspannige elementen" maar er zijn mensen die een bepaalde levensrichting hebben aanvaard en deze niet maar los kunnen laten, tenzij ze zichzelf verloochenen en dat kunnen ze niet. Deze mensen zijn dan vaak zeer

invloedrijk en ze hebben een buitengewone invloed op een hoop andere mensen en kunnen daardoor zelfs soms een heel wereldbeeld bepalen. Deze mensen nu, zegt de orde; zullen wij helpen. En dat kunnen ze; ze helpen deze mensen door eerst hen in staat te stellen aan zichzelf te ontkomen, aan de dwang dus van, ja, ik zou haast zeggen; de kunstmatige mens die ze zichzelf geschapen hebben. Ze hebben zichzelf gemaakt tot een soort bezieling voor een robot. Ze helpen hem door deze robot weg te doen vallen; zij is voorbij. En ze scheppen daarmee tevens de mogelijkheid om andere stromingen wat meer tot gelding, tot kracht te brengen. Zo bemoeit deze Witte Broederschap - zo vreemd als het U misschien klinkt - zich niet alleen met zuiver geestelijke zaken, maar zij bemoeit zich met alles wat dienstig kan zijn voor de bewustwording van de mens, als oorlog, politiek-economische verhoudingen, rampen, kortom alles wat er op de wereld gebeuren kan en dat ten goede gekeerd en gewend kan worden, dat vindt onmiddellijk deze Broederschap paraat om in te grijpen. En wanneer nu iemand komt tot een bepaald bewustzijn, wanneer er in iemand komt zo, mag ik zeggen, een liefde, een naastenliefde, die het eigen IK een ogenblik wil verloochenen, dan zijn deze Witte Broeders daar onmiddellijk bij om daar te steunen. Zij geven dan kracht en steun, zij helpen, zolang men niet slechts hierdoor zichzelf wenst te verbeteren, maar alleen deze liefde wil gebruiken om anderen te helpen. En zo werkt die Broederschap dan in vele zielen tegelijk. Natuurlijk kennen we er een hoop graden in, dat is begrijpelijk. Bij U heeft U ook een Koningin en U heeft een putjesschepper, niet waar? En zo is het daar ook. De een zal misschien helpen om een mens een klein beetje tot bewustzijn te brengen, de ander zal misschien helpen om een heel volk, of ja, misschien een hele wereld in een bepaalde richting te drijven, opdat ze daardoor bewustzijn verwerft. Zo heeft deze Witte Broederschap - deze geestelijk zo veel betekende Broederschap - in zichzelf eigenlijk een zeer grote hoeveelheid van schakeringen, van kleurschakeringen zou ik haast willen zeggen. Zoals wit n.l. samengesteld is uit heel veel andere dingen, zo is zo'n Broederschap ook wit, maar samengesteld uit een groot aantal schijnbaar totaal verschillende stromingen die - omdat ze samenwerken - uiteindelijk het wit van het licht, het verblindende licht als het ware, de grote krachten tot uiting kunnen brengen. En dit alles berust natuurlijk ook weer op magische principe. Eén van de aardigste dingen op het ogenblik is, dat in de wereld - en dat is begrijpelijk - de laatste tijd de interesse voor al wat occult is, sterker en sterker is geworden. Nu zijn daardoor vele misbruiken ingeslopen en dat is vroeger ook het geval geweest. De Broederschap weet dit en zij tracht nu op het ogenblik om positieve waarden te stellen tegenover de negatieve waarden die de mens zelf creëert. M.a.w. gebruik makende van de stromingen van het ogenblik, gaat zij thans over tot het meer en meer naar voren schuiven van figuren die geestelijke waarde kunnen geven aan de mensen; zij gaat meer en meer werken op het gevoel van de mensen. Dit vindt U misschien een beetje gek "geven", maar ik wil als voorbeeld nemen die ramp die U kort geleden getroffen heeft. Hoeveel is daar niet - in een intense vreugde van geven - plotseling gegeven? En nu is het aan de Broederschap niet slechts om dit een ogenblik zichzelf vergeten te bevestigen als schoon, maar bovendien om daaruit de positieve waarde te putten die deze gedachtestromingen verder doen bestaan. M.a.w. er moet een zekere verplichting tegenover de mensheid gevoeld worden: die mensheid heeft voor ons gezorgd, nu moeten wij voor die mensheid zorgen. En bij velen groeit dit bewustzijn. Er moet een bewustzijn groeien: ik kan nu wel op m'n prestige staan - in een ander geval - maar uiteindelijk ook deze anderen moeten offers brengen, zij moeten ook iets van hun waardigheid, van hun onfeilbaarheid als het ware prijs geven, Laten wij dit ook doen. Op een dergelijke wijze beïnvloedend werkt deze orde en brengt zij meer en meer de gehele wereld in een gedachtesfeer die voor de stoffelijke en de geestelijke moeilijkheden van de mens een oplossing kan betekenen. En nu zult U mij waarschijnlijk vragen: ja, maar hoe doen ze dat dan, waar zijn ze ergens. En nu verwachten sommigen dat als ik deze vragen stel - ik doe het maar, omdat een ander onder U het anders zeker gedaan zou hebben - , ja, die vraag die hoorde ik n.l. zo hier en daar al opkomen; Ik denk, laat ik er even antwoord op geven - dan zoudt U verwachten dat ik zeg: deze meesters wonen ergens in de Himalaya of bij de grote Zoutmeren of ze wonen ergens in Argentinië, of ze wonen ergens in Bolivia, in ieder geval ver weg. Maar dat kan ik nu juist niet zeggen, want als ik dat zou zeggen, dan zou ik een zeer gedeeltelijke waarheid spreken. Het is n.l. zó dat er krachten en ingewijden overal schuilen. U kunt nooit weten of hier in de zaal misschien op dit ogenblik niet een meester aanwezig is; U kunt niet weten of U hem op straat tegen het lijf zult lopen. En dan zal hij U misschien met een iewat verwijtend .. nu ja, het geeft niet. Uw antwoord als U tegen hem aan bent, gebotst, en U heeft daar op de gebruikelijke wijze "pardon" gezegd, met de gedachte; nou U moet toch eigenlijk maar uitkijken waar U loopt, niet waar? U weet nooit waar deze

krachten schuilen; U weet nooit of niet een van de lagere dienaren van deze orde misschien bij U in huis wonen, want niet ieder die bij deze grote Broederschap werkt is zich bewust van hetgeen wat hij doet. Omdat deze Broederschap - werkende van meester tot leerling - werkt in de sfeer van de geest. Het is als het ware een telepatische overdracht, het is misschien zelfs een zuiver geestelijk beleven. En daardoor kan het heel vaak gebeuren dat men zichzelf onvolledig bewust is waarom men juist zo handelt terwijl in werkelijkheid de geest zelve dit bewustzijn wel heeft en ook weet dat zij dit alleen doet omdat de Broederschap dit als taak heeft gesteld. Zo sterk is dat dus. En nu vang ik weer een vraag op en die zegt: ja, maar hoe weet ik dan dat ik niet deel van de Broederschap ben? Ach, wanneer U werkelijk tracht om liefde te geven aan de mensen - en dan bedoel ik niet in die zuiver aardse en bekrompen zin - maar dan bedoel ik in de zin van dienen. Eigen wezen en eigen krachten ter beschikking te stellen van mens en geest die lijden en die daaraan behoefte hebben. Dan zult U op een gegeven ogenblik zelve bemerken dat een stem tot U spreekt en dan zult U verschillende malen beproefd worden, natuurlijk. Maar het kan zijn dat U dan op een gegeven ogenblik voor Uzelf de zekerheid hebt; iemand zegt mij, ik roep U. En wanneer die stem klinkt en U zegt: ja, maar hoe? Dan blijft het vaak stil. Als U dan doorgaat dan komt er misschien een ogenblik - ik zeg "misschien", want ik weet niet hoe U het beleven zult, omdat ieder dat vaak op een zuiver persoonlijke wijze verwerkt - maar dan zal er misschien een ogenblik komen dat U hoort zeggen: we nemen U op in de grote Witte Broederschap. En wanneer dat gezegd is in U, houdt U het dan maar voor zeker dat, zolang als U zich waardig betoont aan het streven: de dienende naastenliefde, die uiteindelijk ligt als grondslag van de gehele Witte Broederschap, dat ook U daar deel van zult zijn en dat U dat meer en meer bewust wordt. En nu moet U niet denken dat U ineens tovenaard wordt, want dat wordt U niet. Maar misschien dat U op den duur zult leren bepaalde dingen te begrijpen die voor een ieder onverstaaenbaar zijn en dat er misschien krachten in U wakker worden die gesluimerd hebben en die nu - eindelijk tot ontwaken gekomen - U toch weer maken tot een ander mens. En zo werkt dus die Broederschap in Uw tijd van vandaag; ze werkt niet meer met Goden en met orakels - ofschoon ze dat ook wel gedaan heeft - ze werkt niet meer met haar esoterische scholen die zeer besloten en zeer geheimzinnig waren en toch overal bekend. Maar ze werkt nog steeds en regelmatig zult U bemerken - wanneer U daar oog voor begint te krijgen - weet zij een aantal mensen samen te brengen, die zij op haar manier een bewustzijn geeft en leert om misleiding van zelf denken te onderscheiden van inspiratie, opdat zij daardoor worden tot als het ware nieuwe kern van het esoterisch - ik zou haast zeggen willen Christelijk esoterisch, want de Christusgedachte is ook een uiting van de geest van de Witte Broederschap - maar dus een Christelijk esoterisch denken, dat dan langzaam om zich heen grijpt, en dan zullen we ook zien dat deze mensen - zonder dat ze weten hoe het komt - uiteindelijk een zeer groot begripsvermogen krijgen en heel veel waarheden uit zichzelf schijnen te weten, die eigenlijk behoren juist tot een geheime school, omdat een Broederschap als deze uiteindelijk niet gebonden is aan een paar vertrekken en een paar leraren met of zonder beroemde naam. Nu geloof ik dat ik U daarmee een volledig genoeg beeld heb gegeven, maar als U het daar niet mee eens bent, of U zegt: "nou dat zou ik er toch nog wel even van willen weten", als ik dat kan doen zonder materie aan te tasten, die natuurlijk geheim moet blijven - want dat gebeurt ook soms - dan wil ik er graag antwoord op geven.

❖ *Neen dank U. Het is mij vrij duidelijk. Andere vraagsteller. Ik had nog een vraag. Is het dus zo dat de Witte Broederschap eigenlijk de macht in handen heeft over deze wereld.*

Dat is niet helemaal waar, omdat tegenover deze Witte Broederschap een andere broederschap staat en deze andere broederschap vecht als het ware ook met magische middelen om de macht met de Witte Broederschap. Het is niet zo, dat nu een, twee, drie, die Witte Broederschap alles in orde maakt. Het is echter zo dat deze Witte Broederschap tracht, om het persoonlijk machtsbegeren, dat in de Zwarte Broederschap sterk regeert - zover te beperken dat de mens zelve zich aan dit machtsbegeren leert te onttrekken. Dat is eigenlijk haar taak. En hoe meer zij natuurlijk het machtsbegeren in de mens zelf kan beknotten, hoe minder nieuwe krachten aan de Zwarte Broederschap zullen toevloeien en hoe minder sterk haar invloed zal zijn. En dan zou het misschien zelfs mogelijk zijn om een hemel op aarde te stichten. Wanneer die zwarten er maar niet waren; als die Witte Broederschap er alleen was, dan was dat al lang zo. Maar zo goed als er in U twee krachten met elkaar vechten, zo is dat in de eeuwigheid ook en zo is dat ook op Uw aarde, waar een zeer machtig genootschap, een zeer machtige Broederschap zich ten doel heeft gesteld de verlossing van de mens, waar tegenover staat een onder genootschap dat zich ten doel heeft gesteld de knechting van de

mens, die dus de mens wil gebruiken als een uitvoerend orgaan van eigen machtsbegeren, terwijl de ander juist beoogt de bevrijding van de mens en alleen diens vrijwillige diensten, in zoverre hij zo aanbiedt en niet in zijn eigen handelen buiten de grenzen gaat die door de Broederschap zijn getrokken, niet waar? Dan aanvaarden ze dat. Maar wanneer U door de Witte Broederschap geholpen wordt dan vraagt zij daarvoor niets terug; wanneer U door de Zwarte Broederschap geholpen wordt, dan verpandt U daarmee Uw persoonlijke vrijheid en uw persoonlijke diensten. En dan heeft U daarmee de oude legende, niet waar, waarin de duivel te allen tijde voor zeven jaar, of voor drie jaar dienst, vraagt een ziel en soms zelfs eigenaardig voorwaarden stelt, zodat men denkt dat men er onderuit kan komen, terwijl aan de andere kant de goede ideeën of de maagd Maria of de heiligen, helpende krachten zijn, die nooit een beloning vragen. Die helpen om 't wille van het goede dat er nog is in de mens. Kijk, en zo kunnen we nu de Zwarte Broederschap en de Witte Broederschap evenzeer tegenover elkaar stellen. Ik geloof dat dat duidelijk genoeg is, niet waar, of niet?

❖ *Het is dus een nieuwe vorm van de oude gedachte?*

Inderdaad, of laten we zeggen: de oude gedachte was slechts een camouflage voor de bestaande vorm die nu op een andere wijze naar voren wordt gebracht en toch zichzelf gelijk blijft. Want ook zelfs in de oude Goden-legenden, in de oude verhalen over helden en tovenaars en draken, kunt U heel vaak hetzelfde begrip tegenkomen. U zult het in de Bijbel vinden, U zult het in de Evangeliën vinden, U zult het voortdurend vinden, deze twee polen die tegenover elkaar staan. En ik geloof zelfs dat we zo zouden kunnen zeggen: wanneer de Zwarte Broederschap niet meer zou bestaan, dan zou de Witte Broederschap ophouden te bestaan, omdat ze dan geen nut meer zou hebben.

❖ *Ik dacht dat op het ogenblik de evolutie van de mensheid zover is gekomen dat we eigenlijk door het grote dieptepunt zijn gekomen en dat de Broeders van de Witte Broederschap eigenlijk gelast hebben dat het licht moet heersen en dat daardoor die grote moeilijkheden komen, laten we zo zeggen.*

Dat er licht móét heersen kunnen ze niet gelasten, evenmin als U kunt gelasten dat het nu maar even dag moet worden. Maar ze kunnen wel in ieder geval een licht stellen dat tijdelijk het daglicht vervangt, in de hoop dat U wat minder U eigen zult stoten. En wat nu gebeurd is - en U speelt hier speciaal op de moeilijke jaren van deze tijd; dat zijn de jaren, 1952 gedeeltelijk, '53-'54 en misschien ook nog '55 en '56, ofschoon die weer een heel andere crisis zullen brengen, als ik mij niet vergis - maar deze moeilijkheden bestaan niet omdat de Witte Broederschap ze gedecreteerd heeft, ze bestaan alleen omdat zij het logisch uitvloeisel zijn van de handelingen der mensheid. En de Witte Broederschap - profijt daarvan trekkende, wat heel natuurlijk is - zal trachten om bepaalde invloeden te versterken om daardoor de mens dichter tot het licht te brengen. Dit is heel iets anders dan te zeggen: "Die Witte Broederschap heeft het gedecreteerd". Dat is niet waar. Het is niet zo dat deze Broederschap kan zeggen; "Het worde licht en het is licht", maar deze Broederschap kan zeggen: we zijn inderdaad het dieptepunt weer even voorbij maar om dit tot bewustzijn te brengen, moet er nog heel veel geleden worden. Laten we dan uit de natuurlijke omstandigheden en de onevenwichtigheid - ontstaan o.a. door de strijd van de menselijke gedachten en de natuurlijke uitstraling van de aarde, laten we daar nu profijt van trekken en laten we de mensheid deze les op een zodanige wijze doen beleven, dat ze niet meer nodig is en dat ze zelfs niet meer zal gebeuren, niet meer voor zal komen. Evolutie is overigens een heel gevaarlijk woord, want evolutie betekent geleidelijke groei, en dat is helemaal niet waar. Wanneer U de mens van vandaag wilt vergelijken met de mens van - laten we zeggen - 30 jaar geleden, dan zult U me zelf toegeven dat hier eigenlijk geen sprake is van evolutie maar van een sprongmutatie, dus dat er in zeer korte tijd een zo opvallende verandering in de houding van de mens en zelfs in het geestesleven van de mens is gekomen, dat we hier niet meer van een logische ontwikkeling kunnen spreken. En vandaar dat we dan ook het woord "evolutie" beter kunnen vervangen en zeggen "bewustwording". En dan zou ik nog een opmerking willen maken - ik wil niet hatelijk zijn, hoor - maar laten we uiterst voorzichtig zijn om te spreken van cultuur, omdat de cultuur zoals de mens die beschouwt, over het algemeen niet anders is dan camouflage voor z'n dierlijke lusten, nietwaar, door algemeen aanvaarde maatregelen. Dat noemt men dan cultuur. En zo is het evenzeer cultuur als er een neger op een tom-tom zit te trommelen, als wanneer er ergens een concert gebouworkest onder een Rafael, Kubelik of een Mengelberg, was het vroeger geloof ik nietwaar? daar een symfonie van Beethoven uitvoert b.v.; dat is allebei cultuur. En nu kan er een ogenblik komen dat de hele wereld zegt die "tom-tom" dat is cultuur

en het andere is barbaars. Het zijn beide cultuurvormen, waarvan m.i. de tweede heel wat hoger staat dan de eerste. Maar, aangezien cultuur altijd beoordeeld wordt door de mens die ze schept, leeft elke mens opnieuw en elke generatie in die periode waarin de cultuur ten top gestegen is. Ja vrienden, het waren misschien een paar spitsvondigheidjes, maar ik vond het nu voor mijzelf aardig om dat er even bij te vertellen.

Gelach.

Band van de recorder loopt af waardoor enkele woorden werden gemist. Gelijk pauze.

15 mei 1953

❖ *Kan de arbeid van de Orde van de Verdraagzamen ooit beknot worden?*

(Degene die deze schriftelijke vragen voorleest, leest abusievelijk bekend worden i.p.v. beknot worden, waardoor we een niet bedoeld antwoord krijgen).

Op het ogenblik dat - ik zal de laatste vraag maar het eerst zeggen - de Orde der Verdraagzamen te bekend wordt, zullen de verdraagzamen nog onverdraagzamer worden dan ze al zijn en zal de verdraagzaamheid alleen een naam zijn. Daarom kan het werk van de Orde alleen in de mens, maar nooit in de massa gebeuren.

10 juli 1953

En nu heeft u helemaal niets van onze kant gehoord en mag ik misschien nog een ogenblik de aandacht trekken weer op onze eigen Orde. Het klinkt misschien een beetje vreemd "eigen"; die Orde is niet van ons, die Orde die is er omdat zij een behoefte was, niet alleen bij U op de wereld, want dat maakt voor ons nog minder uit. Het klinkt misschien wat egoïstisch maar nu ja, zo is het toch niet bedoeld. Maar onze Orde is ontstaan uit de behoefte om met een redelijk denken en zoveel mogelijk aan eigen begrip aangepast argument, de bevestiging te vinden van de geheimleer, om daar waar het geloof faalt, te kunnen steunen op de feiten; dat hebben we hard nodig. Mijn voorganger die heeft over Paulus gesproken. Paulus die heeft ook gezegd: "Heer ik geloof, helpt Gij m'n ongeloof", nietwaar? Kijk, zo staan wij er eigenlijk ook voor, maar nu proberen we zelf om dat ongeloof een beetje te helpen. En al doende leert men en zo zijn we gekomen tot de opvatting dat er één eigenschap is die eigenlijk noodzakelijkerwijze moet bestaan voordat je verder kunt gaan. En nu hebben we niet zover gegrepen als "naastenliefde" omdat dat woord doodgeverfd is; het woord dat heeft z'n zin in herhaling verloren en binnenkort zullen we wel weer een andere naam moeten zoeken, want helaas heeft de wereld - en wel vooral het politieke forum - zich ook meester gemaakt van het woord "verdraagzaamheid" dat wij inspiratief in de wereld trachten te brengen. En waar dit misbruikt wordt, ja dan moeten wij weer gaan veranderen. Maar verdraagzaamheid vrienden, dat betekent heus niet dat je alles over je kant laat gaan, het betekent helemaal niet dat je nu iedereen en alles zijn gang laat gaan en dan maar als een heel braaf mens over je laat lopen. Maar dat betekent wel dat, wanneer er iets gebeurt je je te allen tijde de twee kanten van de medaille moet realiseren. Dan komt U misschien stoffelijk niet zover vooruit, dat ben ik met U eens, want als je de twee kanten van de medaille ziet dan zul je niet zo gemakkelijk onrecht begaan en zeker geen onrecht begaan terwijl je denkt dat je in je recht bent. Kijk, die verdraagzaamheid is nodig en hard nodig, en als de mensen op deze wereld die dat woord "verdraagzaamheid" gebruiken, zich nu ook eens de moeite wilden geven om werkelijk verdraagzaam te zijn en een ander niet alleen uit eigen standpunt te bezien, maar te proberen hun eigen gevoelens uit te schakelen, dan zou het heel wat beter gaan in de wereld. Dat is eerlijk onze opvatting en we hebben gevonden dat dat ook in de geest van zeer veel belang is, want wij zijn ook zeer verschillende personen, met heel verschillende opvattingen vaak en toch vinden wij een middenweg waardoor we samen kunnen werken en naar wij hopen zelfs op Uw wereld wat goeds doen. Dan moet U goed begrijpen, onze Orde - nu kunt U duizend keer een kaartje krijgen of niet - daar bent U niet zo maar lid van. Die Orde, die vraagt van U helemaal niet een financieel offer; als U het brengt zullen de organisatoren van zo'n avond erg dankbaar zijn, dat is weer een tweede, maar wij vragen dat niet. Wat wij van U verlangen dat is dat U probéért om verdraagzaam te zijn, al is het maar dat U in het begin twee of drie keer per dag deze daad van zelfbeheersing en van objectieve beschouwing tot werkelijkheid maakt. En wanneer dat gebeurt dan zult U een teken dragen vrienden, dat misschien niet iedereen ziet maar sommigen wel. Want degenen die tot onze Orde behoren, ik hoop dat het U niet te vreemd klinkt - maar die dragen een lichtend teken bij zich, die hebben als het ware het teken van onze Orde voortdurend óp het hoofd, als een soort kroon. Het is niet een merk dat

opgedrukt is, maar het in een symbool dat gedragen kan worden met trots en dat te allen tijde een erkenningsteken is voor alle krachten in den geest en vaak zeer veel steun ook kan geven. Dat teken dat staat in Uw eigen kleuren uitgedrukt, in de kleuren van Uw aura en kan dus lopen van de meest diepe tinten tot het meest heldere goud en het verblindende wit. Maar hoe het ook zij, wanneer U tot onze Orde behoort dan behoort U tot een geestelijke gemeenschap en niet alleen tot een stoffelijke groep die nu wel eens een aardige seance, houdt; dan wordt er van U verwacht dat U daar naar leeft en werkt. Ziet U vrienden, onze Orde hééft een doel, zij heeft niet alleen hét doel om bij ons in de geest nu de zaak eens extra mooi en gezellig te maken en ook niet om U op aarde de les te lezen, maar ze wil het mogelijk maken dat wij - want dat voelen we als een noodzaak - gezamenlijk steeds verder kunnen stijgen in bewustzijn, dat we gezamenlijk uiteindelijk de volmaaktheid zullen kennen, niet één van ons apart maar allen tezamen. En gij die u bekennen wilt tot onze Orde, U behoeft dat niet te doen met een grote rozet en U behoeft het niet te doen met lidmaatschapskaarten, inschrijvingsformulieren en wat dies meer zij, maar U moet het doen met daden, met daden en werken en gedachten. En wat U dan verder bent, ach, het interesseert ons wel maar het maakt niets uit, Of U gelooft aan voorouderverering of dat U protestant bent katholiek of Boeddhist, of U de Soefi-beweging bent of U ergens anders mee bezighoudt, dat maakt niets uit. De verdraagzaamheid gaat verder dan deze dingen, zij tracht op haar manier de weg van Christus te volgen en die wijze van leven in stof en geest die betekent verlossing, bewustwording en bevrijding, te benaderen. En nu heb ik dat gezegd vrienden; nu moet U er maar eens goed over nadenken, ook wij zeggen niet tegen U: U moet nu maar eens eventjes beginnen met ook van onze Orde lid te worden, helemaal niet, maar wat we wel zeggen is: "wanneer U het wilt, denk er goed over na, maak het besluit in stilte, druk het uit in gedachten en breng het in de praktijk", dan zult U ons aan Uw zijde vinden waar het U te zwaar wordt en U zult voor ons zijn een grotere steun dan U zich misschien zelf kunt realiseren. En daarmee vrienden, ga ik U nu de kans geven om te pauzeren. Ik heb gezegd wat ik te zeggen had. Ik dank U allen voor Uw aandacht en ik wens U nog een prettige avond verder.

31 juli 1953

En nu ga ik toch werkelijk over tot mijn eigen onderwerp. Wij hebben verschillende malen gesproken, soms met Uw stilzwijgende goed, soms met Uw stilzwijgende afkeuring, over allerhande richtingen in deze wereld; we hebben als het ware getracht om de idealen van de mensheid onder de loep te nemen, en ik geloof niet dat dit geheel compleet zou zijn als we niet ook nog ons eigen streven - dat voor ons toch ook van zo'n groot belang is, onbelangrijk als het moge schijnen in de grote wereld - als we ook dat nog eens een keer nader beschouwen. Uit de aard der zaak is onze Orde slechts een verschijningsvorm van een grotere macht en een groter vermogen; dat hebben we al eens eerder verteld en ik wil daar dan ook niet verder op in gaan. Maar, wat is de grondslag waarop wij trachten te bouwen? Wij bouwen, mijne vrienden, niet op één organisatie, hoe straf of hoe slap die organisatie dan ook is, zij kan alleen maar een uiterlijke vormgeving zin. En een uiterlijke vormgeving is niet voldoende, wil de gedáchte van verdraagzaamheid en naastenliefde in de wereld werkelijk vaste voet krijgen. Wij bouwen op het goede wat er in de mensen is. En zegt U nu niet dat dat nog wel eens wat te wensen overlaat, want er zijn mensen in overvloed die al wat zij bezitten, leven, eer en waardigheid, riskeren omwille van een ideaal. U zegt misschien: ja, maar al die democratische vrijheden die hebben dan toch niet geleid tot het ontstaat van helden; in andere apostaten daar zien we wel heldenverering. Maar daar gaat het ook niet goed. Och vrienden, de werkelijke helden, hoe zelden ziet men die naar voren treden? De helden van het leven, die ook de steunpilaren vaak zijn van ons werk, dat zijn de onopvallenden, de kleine mensen, dat zijn mensen die een heel leven weten te wijden aan de kleine dingen die ze te doen hebben en die met dat kleine werk en al die kleine dingen de wereld iets beter achterlaten dan ze was toen ze haar betraden. Dat zijn de helden. Het is geen heldendom om de wereld een nieuwe industrie te geven, groots en goed als het moge zijn misschien, het is geen heldendom om een oorlog te winnen en het is geen heldendom, om een vrede te tekenen; dit is niet het werkelijk grootse in de mensheid. Men wordt geen groot mens door deel te nemen aan bestuur of regering, men wordt geen groot mens door zich bezit te vergaren of door zijn medemensen opzij te dringen. Indien al degenen die dergelijke posities bekleden, inderdaad en werkelijk helden waren, dan zou de wereld gediend worden en de mensheid gediend worden op een onvoorstelbare wijze. Groot zijn de gaven, die aan de mensheid gegeven zijn en zeker is het dat ook de hooggeplaatsten, vaak een inzicht hebben dat verder reikt, dan gij U voorstelt. Ik

weet niet of ge de gewoonte hebt om verschillende redevoeringen van grotere staatslieden na te gaan, toe te horen of na te lezen, maar als U dat zoudt doen, dan zou U opvallen dat er verschillenden zijn - waaronder ook Uw eigen Staatshoofd - die de kunst verstaan om diepe waarheden te zeggen, zonder zichzelf op de voorgrond te schuiven; dan zult ge ontdekken dat er soms gewerkt wordt met een verbetering - door mensen wier naam ternauwernood bekend wordt aan het welzijn van een volk. Wanneer ge dat begrijpt, dan kunt ge ook iets meer begrijpen van het streven onzer Orde. Het gaat er niet om wie ge zijt of wat ge zijt. Het gaat er niet om welk geloof gij kent, het gaat er alleen maar omdat gij - levende op deze wereld - de wetten van de Schepping tracht te vervullen. En wie kan met een hart vol haat, vol jaloezie, vol eigen dunk, vol egoïsme, Gods wetten vervullen? Daarom, verdraagzaamheid in de eerste plaats; de mens moet weten dat het niet baat om boos te zijn, om vervuld van woede zich te wenden tegen de wereld, dat het niet goed is om een onbeheerste drift vrije teugel te geven. Daarom verdraagzaamheid, beter teveel verdragen dan te weinig verdragen, maar daarnaast de liefde voor al wat geschapen is. Wij spreken tot U, wij inspireren, een enkele zoekende ziel, geven een flard melodie, of een reeks woorden die tezamen in een gedachte in een boek, een ogenblik de mens verder voert dan de oppervlakte van een speels gebeuren, vermaak en ontspanning. We spreken in vele landen, we werken waar wij werk te doen vinden. Dat werk op zichzelf is niets waard; wij kunnen in Uw wereld niet werken, wij behoren niet meer tot Uw wereld; wij kunnen trachten U te leiden, maar het werk dat zult gij moeten doen. En dit dan is het doel van onze Orde, het streven niet - zoals de voorzitter hier even aanhaalde - naar vrede in de eerste plaats, waarmee bedoeld wordt de vrede voor de wereld, maar naar de vrede voor de mensen. Het weten dat men goed doet is het kostelijkste goed dat men zich verwerven kan. Het weten dat men goed doet dat is een sleutel die past op de deuren van de oneindigheid, ook wanneer men later blijkt niet juist gezien te hebben. En dan komt zo vaak tot ons het menselijk denken als een soort verwijt en een stille klacht. "Jullie weten het allemaal zo goed" schijnen de mensen ons toe te roepen, "jullie weten het theoretisch zo mooi voor elkaar te brengen, maar de praktijk. Hoe staat het daarmee? Verwacht je van ons mensen dat we de eisen vervullen die jullie ons stellen?" Welaan, laat ik daarop ook deze avond trachten een antwoord te geven. Wij eisen rechtvaardigheid, en de rechtvaardigheid op deze wereld is gegroeid; ze is niet volmaakt, er bestaat nog steeds veel onrecht. Onrecht zowel bij de mens als bij de handhavers van het rechts maar dit onrecht is niet meer het onrecht dat omwille van het onrecht bedreven wordt. De misdadiger van vandaag aan de dag is slechte zelden een zuivere duistere macht, eerder een slachtoffers slachtoffer van een wereld die hem op de normale manier niet aan kon, van een voorgeslacht dat hem eigenschappen deed erven in z'n stof die hij geestelijk nog niet beheersen kan. De rechter zal falen in zijn oordeel, maar geloof mij, hij gaat te rade bij zichzelf en hij oordeelt uit overtuiging en niet omdat er een prijs is gesteld op z'n oordeel. Dit zijn grootse dingen en zij bestaan zo lang nog niet; twee honderd jaar geleden was het nog anders. Wij vragen naastenliefde; naastenliefde betekent het delen van een verantwoording met anderen. Hoe staat het met Uw wereld? Nog steeds zijn er groepen van werklieden die tezamen hun belangen behartigen als het was in de Middeleeuwen, zeker, maar ze doen het grootser, overtuigender. En er zijn anderen gekomen, de wereld vraagt op het ogenblik verantwoording te mogen dragen voor anderen, ook wanneer het zo niet wordt uitgesproken; de wereld verlangt dat er geen mens honger zal lijden, dat geen zieke in eenzaamheid behoeft te sterven, dat geen dode als een dier op de mestvaalt geworpen wordt; de wereld vraagt dat de mens zal mogen leren, dat de kennis niet alleen maar het angstig behoeve eigendom is van enkelingen, maar dat een gave is die voor iedereen open staat. Deze dingen zijn het begin van een naastenliefde, want hoe kunt ge haten de mens die Uw brood eet, hoe kunt ge haten degene die U troost in Uw leed en die U helpt in Uw ziekte? Hoe kunt ge haten de mensheid die U dan toch altijd in stand houdt wanneer ge oud zijt? Wanneer ge dat doet, zijt ge dwaas. De wereld heeft het begin gevonden: verantwoording voor de medemens. En nu is dat nog een verantwoording die gedragen moet worden door de Staat en enkele instanties, maar het zal verder komen, want de mens zal niet meer kunnen leven zonder deze band, deze eenheid, waardoor de mens voor de mens zorgdraagt. En wanneer zo dadelijk misschien de Staatsbanden veranderen, want de Regering zoekt ook haar aanpassing bij een nieuwe tijd, wanneer zij een grotere vrijheid zal geven op het éne gebied en een grotere gebondenheid op het andere - iets wat ook in Uw eigen Staat binnenkort te gebeuren staat, dan zal die mensheid toch nog steeds vóór de wetten uitgaan, omdat meer en meer de enkeling verlangt de enkeling te mogen helpen. De naastenliefde groeit. Hebben wij er iets toe bijgedragen? We hopen het, maar we weten het niet zeker. De mensheid heeft geleerd dat de strijd van

woorden uit den boze is; meer en meer zien wij hoe men teruggaat van het geschermtsel dat nog 50 jaar geleden b.v. in Uw eigen land op theologisch gebied zo scherp naar voren kwam, naar het werkelijk actief uitdragen van een Christendom. En dan komen we aan een andere vraag: de strijd. Kunnen wij - van onze positie uit - strijd en oorlog goedkeuren? Neen, dat kunnen wij niets omdat wij deze consequenties anders zien, omdat wij in een strijd een gevaar zien voor de menselijke geest. Maar de wereld die strijdt is die dan slecht? Neen, want de wereld staat vaak maar al te vaak om eigen belang te dienen, maar meer en meer wordt die strijd verplaatst op een ander terrein het terrein van de mens die sterven, omdat hij gelooft in de goedheid van de mensen, omdat hij gelooft in de juistheid van een wereld die naastenliefde kent en vrijheid. En dan mogen deze mensen elkaar niet verstaan en de wapens tegen elkaar opnemen, maar ze zijn niet meer de huurlingen, ze zijn de ridders geworden van een nieuwe tijd. En waar degenen die de wapens dragen hoe treurig dat het nog nodig is in deze wereld - maar als degenen die de wapens dragen niet meer zijn de plundersaars en de handelslieden uit de oude tijd; wanneer ze niet meer zijn de egoïsten die voor een bepaalde belangengroep vechten, maar zijn geworden strijders voor recht, voor waarheid, voor het geluk, niet alleen van eigen volk maar van alle volkeren, dan is er veel gewonnen. Ook daar mogen wij niet pessimistisch zijn. Rest ons de vraag: wat is dan de taak van de Orde? Die Orde die inspireert zo hier en daar, die spreekt soms, enkele woorden en vooral: wat is de taak van hen die contact met haar willen opnemen, die zich een deel van haar willen voelen? Welaan, ook dat wil ik U zeggen. Een ieder die bij ons in onze werelddeel uitmaakt van de Orde, geeft vrijwillig een deel van z'n eigen meningen, van z'n eigen vrijheid, prijs om op deze wijze als eenheid te kunnen handelen ten opzichte van Uw wereld. Dit verlangen wij niet van U. Degenen die bij ons zijn, in onze wereld, hebben zich den taak gesteld die in de eerste plaats is, dienen en helpen. Dit verlangen we wél van U. Gij leeft in Uw wereld, een wereld waarin veel smart is, veel nood en veel lijden. Wanneer zij leden van de "Orde der Verdraagzamen", wilt zijn in Uw wereld, denk dan niet dat dat lidmaatschap gekocht kan worden met geld, dat het zit in een draagteken, of misschien in een handtekening, of een formulier. Wie lid wil zijn van onze Orde die behoort de mensheid te dienen, die moet zichzelf een ogenblik achter kunnen stellen bij de wereld, die moet zichzelf beheersen en niet in woede opvlammen; het recht handhaven, zeker, maar niet omwille van eigen gekwetste waardigheid, maar alleen omwille van de wereld die behoefte daaraan heeft. Gij moogt verdedigen en strijdlustig zijn, wanneer het gaat om de belangen van de wereld, maar niet wanneer het gaat om Uzelve. Dat betekent niet dat ge alle slagen, nu maar nemen moet, want ook gij hebt Uw taak en Uw positie en die moet ge handhaven, maar deze taak en deze positie moet in dienst van de mensheid staan en dan moogt ge geen verschillen maken voor de mens in nood, naar geloof, ras of huidskleur; dan moogt ge geen verschil maken tussen adellijken bloede en de verwerping uit het volk die ternauwernood een naam heeft; dan moogt ge geen verschil maken onder de mensen, en dat is een zware taak. Degene die deze kan volvoeren - die die taak tot een goed einde brengt - daarvan zou ik willen zeggen; dit is een held, dat zijn de werkelijke offeraars van de wereld. Wat voor richting men ook neemt, of U wilt denken als democraat, communist, socialist, als katholiek of Boeddhist, als U wilt denken als Mohammedaan, als Europeaan, als wereldburger of als Nederlander, het blijft alles gelijk - voor onze Orde althans - indien gij dient, indien gij het probeert. Mislukt het, goed, dan beginnen we opnieuw, slechts met vallen kan men de berg bestijgen. Ook Jezus is gestruikeld toen Hij opging naar Calvariën. Wie zoudt gij zijn dat ge zonder struikelen, de moeilijke maar schone hoogten van waarheid, van bewustzijn en recht zoudt kunnen bereiken? Maar altijd weer opstaan en verder gaan, ongeslagen door het leven, buigende voor God en beseffende al wat geschapen is uit God. En wie de wereld verloochent of één mens laat lijden, verloochent zijn God en zichzelf. Kijk vrienden, waar wij deze cyclus besluiten, leek het mij goed om ook dit te bespreken. Ik ben mij ervan bewust dat velen Uwer zullen zeggen: wij vinden het schoon om aan te horen, maar voor de rest onuitvoerbaar. Degenen die dat zeggen zou ik willen vragen: stel een proef, probeer dit eens, voor twee maanden tijd, zestig dagen tijd, en ge zult zien dat het misschien niet volmaakt uitvoerbaar is, maar dat er zeer veel is wat ook gij kunt doen. En wanneer gij mensen dat doet dan helpt gij Uzelve, ge helpt de mensheid en U helpt ook ons om tot bewustzijn te komen, om meer te leren, om meer te doen en minder te hechten aan onszelf en meer aan het grote ZIJN. Ik dank U voor Uw aandacht.

20 november 1953

Goeden avond vrienden,

Waar op het ogenblik de mogelijkheid bestaat om nog enkele woorden tot U te richten, zou ik gaarne nogmaals Uw belangstelling willen vragen voor het werk onzer Orde. U moet goed begrijpen allereerst, wat eigenlijk onze Orde is. Wij zijn "Orde der Verdraagzamen", d.w.z. we proberen om datgene waartegen wij ons normalerwijze zouden verzetten, niet te verzetten, maar het te verdragen, in zoverre als het door ons als redelijk wordt erkend. Het is een poging dus tot zelfbeheersing. Deze Orde bestaat in de geest al langere tijd en zij heeft zich geuit in verschillende centra op de wereld vanaf praktisch het jaar 1892. Hier in Nederland functioneert onze orde in verschillende omstandigheden reeds vanaf het jaar 1920 praktisch. De eerste grotere bekendheid aan ons werk kon worden gegeven in Nederland in de jaren 1927 tot 1935. Wij trachten - ik geef U de gegevens over Nederland, niet over de andere plaatsen - wij trachten om zover als ons dit mogelijk is, U voortdurende voorlichting te geven, U in te lichten omtrent de vorderingen die op geestelijk gebied kunnen worden gemaakt, U in te lichten ook omtrent de verhoudingen op Uw eigen wereld, in de hoop dat U door deze verrijking van Uw kennis, zult kunnen komen tot een beter begrip vóór deze wereld. Op grond hiervan zullen wij ons vaak wenden tot de semi-wetenschappelijke betogen die U van ons zult kennen. Wij stellen er prijs op niet te worden gezien en erkend als een Orde of vereniging van enigerlei zuiver religieuze aard. Wilt U zeggen; "esoterisch", dan wil ik dit gaarne beamen. Ik kan echter niet zeggen: van religieuze of godsdienstige aard. Wij wensen aan een ieder zelve de vrije keuze te laten welke vorm van godsdienst en belijdenis hij voor zichzelf verkiest. Wij trachten echter wel om U zoveel gegevens te verschaffen, dat U binnen door Uzelf gekozen perken en grenzen, kunt komen tot een beter begrip van deze wereld en van de mogelijkheden van een volgende. Om dit werk te doen inspireren wij o.a.: sprekers, schrijvers, dichters, toonkunstenaars, staatslieden en politici, en verder al diegenen die voor ons op een bepaald bereikbaar zijn en van wier werk wij kunnen verwachten een zekere kracht te zien uitgaan. Wij beperken ons niet tot het werk alleen in de vorm van deze Orde. Wij geven overal vrijelijk en zover als in ons vermogen, hulp. Wij trachten overal te helpen een contact met onze wereld b.v. tot stand te brengen, waar wij slechts overtuigd kunnen zijn dat een eerlijk streven naar bewustwording als grondslag en kern dient. De "Orde der Verdraagzamen" heeft in de tijd dat zij zich op aarde geuit heeft, allereerst in haar bestaan als geestelijke orde haar ware betekenis. Zij is niet een Orde of organisatie van enigerlei stoffelijke aard of stoffelijk belang. Wanneer wij ons tot U richten en U vragen om lid van onze Orde te worden, dan doen wij dit zeer zeker niet in de hoop een organisatie in welke vorm dan ook, tot stand te zien komen; wij zouden dit zelfs ten zeerste betreuren. De organisatievorm moet niet uitgaan boven datgene wat huishoudelijk, gezien de omvang van de belangstellenden die zichzelf als tot de Orde behorend mensen te beschouwen, noodzakelijk maakt. Wanneer U echter deel uit wilt maken van onze Orde, zult U zich er bewust van moeten zijn dat er geen enkele methode bestaat om dit lidmaatschap te verwerven, behalve een zuiver geestelijke. Een geesteshouding Uwerzijds die leidt tot verdraagzaamheid tegenover Uw medemensen, die bevordert het dienen in naastenliefde. Wanneer U deze taak op U neemt, behoort U tot onze Orde en kunt U op haar bijstand rekenen, zelfs wanneer U het spiritisme - onder welke vorm wij ons eigenlijk uiten op het ogenblik - veroordeelt als werk des duivels. Ik zeg dit er uitdrukkelijk bij, want Uw oordeel heeft in deze generlei waarde, maar alleen de werkelijke toestand. En indien Uw geestelijk streven rein is, doen de uiterlijke omstandigheden niets ter zake. Wij hopen dat U in staat zult zijn voor Uzelf en voor Uw medemensen te vormen een kleine, maar steeds krachtiger wordende bron van licht en vreugde. Licht door de helderheid, doorzichtigheid en waarheid van Uw handelingen, daden en gedachten, dat gij zult kunnen zijn een mens die zonder masker durft en kan leven, dat gij zult zijn ook een grote steun doordat gij, gevende voortdurend in naastenliefde, Uw krachten, om anderen gelukkiger te maken, hen te voeren tot een beter geestelijk en lichamelijk welzijn, dezen geeft vreugde, geeft welzijn en zo in Uzelf ook tevens de vreugde scheppen. En nu zult u mij misschien zeggen: maar als iemand dan helemaal niets weet van dit werk en er niet aan gelooft, gelooft aan God noch gebod, wat helpt het dan om deze mens wat gelukkiger te maken? Dat zal ik U zeggen: wanneer U deze mens gelukkiger maakt, dan zal hij tegenover de wereld - of zij tegenover de wereld - prettiger en vriendelijker staan, zal minder aanleiding geven tot haat, tot minachting tot onverdraagzaamheid. En als zodanig zal dan indirect ook Uw doel: en groei van de broederschap onder de mensen worden bevorderd. Rest mij nog voor U vast te stellen dat wij generlei politieke overtuiging aanhangen, goedkeuren of afkeuren; dat wij overtuigd zijn dat daar waar de mens goedwillend is, in elke uitdrukking dezer goedwillendheid iets goeds te vinden moet zijn. Wij zijn verder overtuigd dat de meest hoge en zuivere idealen, alleen dan waarde krijgen, wanneer de mens zelve ze uitdraagt zonder zelfzuchtige belangen op de voorgrond te schuiven. Ik hoop U

hiermede duidelijk te hebben gemaakt wat onze Orde is en wat zij doet. Ik vang nog één vraag op: "je hebt niets gezegd", zo denkt deze persoon, "over jullie zelf". Laat ik ook dit nog doen om volledig te zijn. Wij zijn over het algemeen personen die op aarde geleefd hebbende, om een of andere reden niet godsdienstig waren, wij zijn personen die geleerd hebben in te zien - in onze wereld - dat onze houding fout was. Wij hebben op grond van onze ervaringen en op grond van datgene wat wij hebben moeten leren en wat wij nu nog leren en kunnen leren, de overtuiging verworven dat het voor een mens onmogelijk is te leven zonder zijn God; dat het voor de mens verder onmogelijk is, te leven in een houding van onverdraagzaamheid, die is een tegendeel van ware naastenliefde. En daarom komen wij tot U, hopende hiermee de gevolgen van onze eigen vroegere daden uit te wissen, hopende tevens hiermee bij te mogen dragen tot uw bewustwording. En daarmee dank ik U voor Uw aandacht en geef het woord over aan de laatste spreker.

20 november 1953

❖ *Wordt via het medium een vraag beantwoord door een geest aanwezig in het hiernamaals of wordt deze vraag beantwoord door het medium sprekende in de geest van een nog levende persoon of, indien deze overleden is, in de geest van diens op aarde nagelaten werken?*

Ik geloof dat de vragensteller zich niet goed realiseert wat hier gebeurt, anders zou een vraag als deze zeker niet gesteld worden, die eigenlijk een verzoek is om mijn eigen bestaan te ontkennen. Ik wens dus met nadruk te bevestigen: ik ben wat men noemt een geest d.w.z. ik leef niet meer in Uw wereld, ik heb in Uw wereld geleefd en ik spreek tot U via het medium waar ik mij niet in bevind, zoals U misschien zult denken, maar dat ik oversluis, daardoor afschermend en beïnvloedend bepaalde centra in de hersenen van dat medium. Op deze wijze uit ik mij dus. Ik voeg hier echter bij dat, ofschoon bij dit medium dit zoverre mij bekend niet gebeurt, beïnvloeding door op aarde levenden, zeer zeker door ingewijden, mogelijk is en dezen op een dergelijke wijze zichzelf tot uiting kunnen brengen, zoals ik het op het ogenblik doe. Ik wil dan verder opmerken dat wij inderdaad in vele gevallen ons zullen moeten beroepen op die kennis die op aarde aanwezig is of was en die voor ons vormen de concrete aardse feiten die wij uiteindelijk moeten gebruiken als ontleding van onze eigen theorieën en onze eigen sferen, zodat U zeer zeker vaak een bekende term of terminologie tegen zult komen, vaak een bekende stelling zult horen en alleen in het onderling verband dezer stellingen en theorieën aanmerkelijke verschillen op kunnen treden. Ik hoop dat dit voldoende is.

8 januari 1954

Goeden avond vrienden,

Vanavond mag ik dan weer de Vragenrubriek voor U behandelen en ik hoop dat ik het goed voor U doe en dat U geen persoonlijke vragen stelt, want daar mag ik toch geen antwoord op geven. Dus, na al deze hoopvolle wensen en gedachten zou ik zeggen: begint U maar, dan kunnen we zoveel mogelijk afhandelen.

❖ *U heeft ons nu voorspellingen gedaan, betreffende Nederland en diverse andere landen. Kunt U ons nu ook iets vertellen hoe het in het jaar 1954 met onze Orde zal gaan?*

Ik vind het heel aardig dat dat ook belangrijk genoeg is om in de reeds van voorspellingen te worden opgenomen, en ik wil dan ook niet onvriendelijk zijn en zeggen: U heeft al genoeg voorspellingen gehoord. Kort en goed: de Orde stelt zich voor om verder voort te werken en we rekenen op een grote uitbreiding, o.a. van een groep in India, zij rekent verder op een versterking van de tendensen die zij heeft weten te wekken in de Ver. Staten en zij rekent voor Nederland op een vergroting van het ledental, maar vooral een verbetering van de geest onder de leden. Datgene wat wij in het afgelopen jaar hebben gezien, de tendensen in de wereld, alles bij elkaar gepakt, die geven de gerechtvaardigde verwachting te zien dat ons werk ook verder vruchten draagt. Wij zijn ervan overtuigd dat wat de toehoorders aangaat, wij wel weer enige mutaties zullen zien; er zullen er wat wegblijven en er zullen er wat bijkomen. Het aantal zelve? Ach, dat zal wel redelijk ongeveer gelijk blijven, eens een avond wat minder, eens een avond wat meer. Maar wat belangrijk is: er zullen er maar heel weinig wegblijven die niet het zaad van de gedachte der verdraagzaamheid in hun hart dragen, en er zullen er naar heel weinig bijkomen die niet op enigerlei wijze toch een klein beetje steun vinden. Verder zijn

we er van overtuigd dat de Orde in het komende jaar - en nu denk ik hier vooral, U rekest met seizoenen in dit werk, dat weet U misschien - dat vooral in het nieuwe seizoen enige veranderingen in het beleid van de Orde zullen plaatsvinden, maar dat is uiteindelijk een bestuurskwestie en ik wil U daar dus niet al teveel over voor gaan lichten. Ik kan U wel zeggen dat wij verwachten dat de Orde een meer gesloten geheel gaat vormen, d.w.z. dat de tijd van het medium dat wij nu eenmaal voor de Orde ter beschikking hebben, voor een groter gedeelte aan de Orde zal gaan toe behoren en wel door de bittere noodzaak door de grote belangstelling die er bestaat. We verwachten verder het systeem "studiekring" uit te zien groeien in Nederland, en wij verwachten ook een zekere opgang in belangstelling voor de publicaties. Dit alles bij elkaar is natuurlijk erg nuttig. Daar staat tegenover dat de Orde zeer zeker enige onaangename schokken krijgt mee te maken, waarvan één van financiële aard. Kennende de geest van de Orde-leden, geloven wij niet dat de Orde daar werkelijk onder zal lijden. Dan geloven wij verder dat tegen het einde van 1954 de Orde misschien voor het eerst in haar huidige vorm - zij heeft voordien ook al in Nederland bestaan, ze is niet zo maar iets dat pas na de oorlog geboren is, zij bestond al in de jaren 1909 en 1910 en was reeds betrekkelijk populair b.v. in de twintiger jaren - maar dat zij voor het eerst in haar geschiedenis zich zal gaan bezighouden met, laten wij zeggen organisatorisch charitatieve bemoeiingen en dat Zij een nieuw systeem voor onderlinge bijstand zal gaan brengen. Wij hopen dat dit inderdaad volledig verwerkelijkt zal kunnen worden, de beginselen zullen er in ieder geval tegen het eind van het jaar zijn. Nu, daar heeft U genoeg gehoord over de Orde. Het belangrijkste is wel dat de geest van broederschap blijft voortbestaan, en dat wij zowel in de stof als in de geest onze Orde krachtiger zien worden, niet omdat wij het met elkaar eens zijn, maar omdat we gezamenlijk streven naar dat wat volgens ons de grootste waarde heeft: het diepste inzicht in ons eigen wezen en de grootste bewustwording van de scheppende kracht rond ons.

5 februari 1954

❖ *Enige tijd geleden werd ons gezegd dat U deel uitmaakt van verschillende andere orden, ook Godsdienslige. Moet ik hieruit opmaken dat deze laatste orde ook contact heeft met rooms-katholieke priesters? Welk resultaat verwacht U hiervan?*

Het komt mij onmogelijk voor, dat de paus van Rome, waar hem en zijn voorgangers sedert de middeleeuwen zo'n geweldige prestatie is toegekend, dit zal laten varen door een algehele ommekeer in de leerstellingen van het rooms-katholicisme. Ik geloof dat die vragensteller een klein beetje veeleisend is. Als die omstelling en die omkeer van leerstellingen nu maar plaatsvindt binnen in die mensen, dan zullen ze met hun leer het goed doen wat ze er mee kunnen en dan zullen ze een klein beetje minder op de teentjes van anderen trappen, dan hebben we al een hoop bereikt. Want, per slot van rekening, is het geen idioterie dat er 50 á 60 verschillende groepen zijn die zeggen: wij weten alleen hoe Christus het bedoeld heeft, jullie weten er geen pest van, en dat ze zich daar zo druk over maken dat ze heel vaak vergeten wat Christus eigenlijk van ze verlangd heeft. Kijk eens, als wij het nu maar zover kunnen krijgen dat die groeperingen waarmee we contact hebben, meer en meer de theorie vergezeld laten gaan van de daad, dan zijn wij allang tevreden. Want uiteindelijk, leerstellingen, ach, de katholieken zijn zo gek nog niet al zou je het wel eens denken. Hetzelfde zouden we van de protestanten kunnen zeggen en een hoop anderen. Maar het is een feit dat door één van onze broeders, die dan niet direct tot de Orde maar tot de groepering waar de Orde toe behoort, hoort. Hoort U het goed, ja? Moet je horen. Dan komt hij en dan tracht hij iets uit te beelden. En nu zijn al die luidjes b.v. die hij bereiken kan in een verschijning door de omstandigheden, die zijn heel erg met zichzelf voldaan en hij gold nogal voor een brave jongen daar en wat doet hij nou? Dan brandt hij met zijn hand zo een gat in de Bijbel of in de muur of hij verschijnt, steunend in zware ketenen. Dan zeggen ze: kijk, hij is uit de hel teruggekomen om ons te waarschuwen. Dat is in feite heus niet altijd waar hoor, maar ze hebben de les geleerd, hé, Jullie moeten niet zo verwaand zijn. En dan, mag dat een wonder heten, goed. Per slot van rekening er zijn zoveel wonderen op de wereld dat één zo'n ding dat als wonder bevochten wordt door anderen min of meer dat maakt er ook niets aan uit, begrijpt je? En als die mensen nu maar goed leven, dan mogen ze hun geloof beleven zoals ze precies willen. Want wat dat betreft, we zijn dan wel volgens Uw opvattingen dood, maar wij geloven juist dat in de kwestie van geloof "leven en laten leven" van meer belang is dan ergens anders. Laat een ander leven in het geloof dat hém kracht geeft, maar verlang van

die andere ook dat hij jou laat leven in het geloof, dat jou kracht geeft. Wanneer je daaraan ontgroeit zoek je vanzelf wel wat anders. Nu dat was dan m'n laatste vraag en nu nog een.

12 februari 1954

❖ *Mag ik nog iets vragen? In het verslag van 4 December daar staat dat deze Orde al in 1910 enigszins bestond, niet in zo'n grote omvang, maar wel in een kleinere groep. Is dat nu b.v. ook waar Krishnamurti zijn lezingen gaf, in Ommen?*

Neen, wij hebben niet in Ommen bestaan, maar de eerste groep zetelde oorspronkelijk in Haarlem, is later heropgebloeid in Amsterdam, van daaruit in Den Haag. In den Haag heeft zij een tijd bestaan en is daarop verhuisd, zou ik willen zeggen, naar een beperkte kring in de omgeving van Amersfoort, om vandaar wederom te trekken naar Den Haag. In elk van deze fases hebben wij ook gebruik moeten maken van de diensten van een ander medium, en in sommige fases zelfs van verschillende mediums. Is het nu duidelijk?

❖ *Die lezingen van Krishnamurti hebben daar niets mee te maken?*

Die hebben daar niets mee te maken.

❖ *Want ik dacht ook dat er toen een circulaire in de bus was gekomen - dat herinner ik me nog heel goed, het is natuurlijk al jaren geleden - dat het de Orde van Zevenster, de ster met zeven punten was.*

Vandaar dat ze ten onder moest gaan, want de wereld kent pas vijf aspecten. Misschien dat onder de ingewijden een zespuntige ster acceptabel zou zijn, maar een volledige realisatie van het totaal der zeven bewustzijnsmogelijkheden acht ik voor deze wereld op dit ogenblik nog onmogelijk, en wij zijn onzerzijds in de eerste plaats practici geweest, wij hebben praktisch de zaak bekeken en niet idealistisch, en zo de ezel niet in de schoolbank gezet en het kind niet doen doceren.

❖ *Ja, het is maar een vraag.*

Nu ja, het is een vraag en het is een antwoord. Dit is niet kwaad bedoeld.

❖ *Van mij ook niet.*

Zijn er nog meer vragen vrienden?

Noot: De vraagsteller heeft hoogstwaarschijnlijk het verslag van 8 januari 1954 bedoeld. In het verslag van 4 december 1953 komt geen jaartal voor.

30 april 1954

❖ *Zoudt U ons iets kunnen vertellen over de jaarlijkse bijeenkomsten, de Wessac-feesten, en wat dat voor nut heeft voor de mensheid in het algemeen?*

Ik dacht eigenlijk dat U daar al zo'n klein beetje over gehoord had, de laatste paar malen en ik geloof niet dat daar werkelijk een verdere toelichting van groot belang is. Ik wil het voor U als verduidelijking nog wel even citeren. Deze bijeenkomsten van de z.g. Witte Broederschap, waarbij vele groten, uit verschillende religieuze richtingen zelfs en verschillende rangen en standen, tezamen komen om een vriendschapsmaal te nuttigen en in gezamenlijke meditatie een bewustwording te bereiken waardoor zij hun doel, het bevorderen van het geestelijk leven der mensheid, het beste kunnen dienen. Dat is eigenlijk de hele betekenis. Dat is kort maar krachtig, maar het is eigenlijk geen onderwerp, het is eigenlijk een beetje meer een vraag.

30 april 1954

Goeden avond vrienden,

Ik heb dan op het ogenblik de taak om de VRAGENRUBRIEK voor U te leiden. U weet het: persoonlijke vragen daar gaan we niet op in, op al het andere zover dat op het ogenblik mogelijk is gezien de beschikbare bronnen Gaat Uw gang.

❖ *De 2e spreker noemde het Wessac-feest een maaltijd, waar Groten van verschillende godsdiensten samen komen. Volgens bisschop Leadbeater in "De Meesters en het Pad" is het de zegening der wereld door de Boeddha.*

Nou, daar kan ik heel gauw antwoord op geven. Een zegening, mijn waarde vrienden, in vele gevallen niets anders dan een broederschapsmaaltijd, wat is van de oude dagen af de gewoonte geweest en wanneer U hoort van ingewijden die een offer brengen, dan gaat dit altijd eigenlijk in de zin van een maaltijd. En dit is het meest op de voorgrond komende

aspect, waarbij dan zeer zeker geloof ik, de nadruk mag worden gelegd op het idee: maaltijd. En nu moet U natuurlijk niet denken aan een conferentie á la Genève met een goed diner en een goede wijn. Er wordt brood en vruchtensap genuttigd. Waar dat vandaan komt, dat weet eigenlijk geen mens, maar het is in ieder geval niet zó, dat het graan is dat aan de wereld onttrokken wordt. Het is één graankorrel en daar wordt het brood uit gemaakt, er is één vrucht en daar wordt drank uit gemaakt en gezamenlijk looft men dan eigenlijk de vruchtbaarheid der aarde die het leven mogelijk maakt. En wanneer deze maaltijd eenmaal zo aan het beginnen is - ik zou haast zeggen na de eerste gang, als dat mogelijk was, dan maakt de muziek die daarbij te horen is - dat is een heel eigen aardige zang - die maakt langzamerhand plaats voor een prettige stilte. Ik weet niet of U weet wat ik bedoel. En dan verschijnen een aantal figuren - niet alleen de Boeddha, maar een aantal figuren - die allen tezamen mogen worden gerekend tot de verlichte geesten, die op deze wereld geweest zijn en enkelen die niet op deze wereld geweest zijn, maar die toch een grote taak in verbinding met deze wereld hebben. Wanneer men dat in wat kerkelijke taal, een zegening der wereld wil noemen: uitstekend. Ik voor mij, ik zou de voorkeur geven aan het zeggen; nu ja, zeker, het is een zegening voor de wereld, want hier wordt het leven gedankt en dus de aarde gezegend. Maar belangrijker is voor mij toch wel dat hier de groten die leven onder de mensheid en de groten die leven buiten de mensheid, maar voor de mensheid samenkomen om gezamenlijk daar hun besluit te nemen. En wanneer wij dit dan wat aards inkleden - dat geef ik direct toe - dan doen we dat niet voor. Niets, want alleen op deze manier is het U duidelijk. Maar het is dus een groep die samenkomt, waarbij heel wat wonderlijke dingen gebeuren, diep op het ogenblik althans, en zeker niet voor de vorige spreker of voor mij gemakkelijk te beschrijven zijn; daar moet je meer een expert voor hebben als het ware. En deze gebeurtenissen alle tezamen die betekenen toch wel in hoofdzaak een telkenmale besluiten hoe de aanwezige kracht kan worden gebruikt, en zoals in de laatste tijd betekent het ook tevens dat steeds weer nieuwe krachten de wereld ingaan. Dit is nu al enkele jaren achter elkaar en wij zijn erg verbaasd geweest, dat een zo plotselinge ontplooiing van kracht mogelijk werd, eerlijk, maar dat komt ook weer omdat we nog niet in die sferen zijn waar deze grootmeesters van geestelijk kunnen, deze grote krachten van goddelijke liefde, thuis zijn. Daar kunnen we ook alleen maar aan denken en misschien een enkele keer een vonk licht opvangen, maar daar kunnen we toch nog niet binnengaan en precies zien wat er nu eigenlijk gespeeld wordt, dat gaat niet. Vandaar dus ons antwoord zo-even en ik hoop dat ik dan nu door een aanvulling te geven, U iets meer tevreden heb gesteld. Voor U voldoende?

❖ *Dank U wel.*

9 juli 1954

❖ *U heeft eens verteld dat de Orde bij U bestaat uit 600 persoonlijkheden. Hoe komt het dat dit aantal zo beperkt is, ondanks dat ze, volgens Uw opgave reeds zo lang bestaat?*

Hoe komt het dat de parlementaire instellingen van Nederland op het ogenblik slechts 150 leden zijn? Wanneer we spreken van over onze Orde, dan spreken wij over de persoonlijkheden die actief daarin deelnemen. Zij kunnen in vele gevallen richtend zijn voor de bezighouden van anderen die niet onmiddellijk tot de groep behoren maar daarmee sympathiseren. Echter tot de Orde behoren, betekent bepaalde verplichtingen op U nemen; die kan niet een ieder volbrengen. Degenen die in de geest ons helpen, behoren ongeveer tot onze Orde zoals u op aarde. Wij noemen dit echter van onze kant uit geen leden, omdat ze niet actief zijn. we zouden ze eerder moeten noemen een soort sympathiserenden of donateurs. Voldoende?

13 augustus 1954

Goeden avond vrienden,

Voordat ik begin met "het schone woord" zult U mij misschien nog toestaan om enkele opmerkingen te maken aangaande onze Orde. Wij doen dit n.l. niet veel, omdat we niet zozeer houden van propaganda. Maar per slot van rekening noemen wij ons toch Orde van Verdraagzamen en daar moet een reden voor zijn. Deze reden nu wil ik U uiteenzetten. De doorsnee-mens wordt geprikkeld en ook de doorsnee-geest door een aantal gebeurtenissen buiten het eigen ik die hij onverdragelijk of vervelend of misschien zelfs onredelijk vindt. Wanneer men nu onmiddellijk daarop reageert zal men in vele gevallen onrecht begaan,

doordat het beperkte inzicht dat men heeft in de Waarde der dingen; Uzelve dan tot foutieve handelingen verleidt. Dit betekent dat ook bij anderen wederom onaangename gevoelens als haat, toorn etc. worden gewekt. Wanneer wij verdraagzaam zijn, dan betekent dit dat we alle dingen incasseren, ze in koelen bloede ontleden op hun waarde en daarna in koelen bloede zoveel mogelijk daarbij de gevoeligheden en de levenswaarden van onze medemensen sparend, een beslissing nemen die voor onszelve de oplossing van het probleem biedt. Dat betekent verder dat we door onze verdraagzaamheid in staat zijn vele onbeduidende kleine gevallen, die het dagelijks leven beheersen, kunnen uitschakelen en deze kunnen komen tot een niet drijvende kracht van ons eigen bestaan. We kunnen dus een beetje ontvluchten als het ware. En wanneer U dit begrijpt, dan zult U ook met ons meevoelen dat verdraagzaamheid niet slechts een schoon ding is, maar een noodzakelijk ding voor de hele wereld. Nu komt er echter nog iets bij.

Wanneer wij zo verdraagzaam zijn, dan ontdekken wij dat, ondanks alle klappen die wij in het leven krijgen, alle duwen, porren en stoten van onze medemensen, alle klappen van het noodlot, dat er zoveel mensen zijn die het zo goed menen. En wanneer: wij zien hoe de mensen allemaal streven naar het goede toe hoe ze allemaal op hun manier toch pogen om het juiste te doen, dan kunnen we ze veel gemakkelijker liefhebben, dan kunnen we ook onze naastenliefde veel gemakkelijker in de praktijk brengen. Wanneer je weet dat je medemens niets kwaads bedoelt en dat alles wat je over die mens zegt eigenlijk onredelijk is en dat wat je tegenover die mens voelt onredelijk is, om de doodeenvoudige reden dat je je de moeite hebt gegeven eerst eens na te gaan denken en ook do andere kant van de medaille te bezien, dan zult U in staat zijn om in de praktijk meer naastenliefde te beoefenen, en naastenliefde is een noodzakelijkheid wil deze wereld niet ten onder gaan. Vandaar dat we deze naam hebben gekozen, vandaar dat we proberen als achtergrond van alle dingen steeds weer de verdraagzaamheid naar voren te brengen. Zo-even heeft U misschien gedacht: "Nu ja, wat jullie daar over goed en kwaad vertellen, dat is toch eigenlijk toch buskruit in de handen van onbevoegden, en misschien zelfs dynamiet", en U heeft geen ongelijk, maar we nemen aan dat U toch wel enigermate bevoegd bent, dat U toch meer van dergelijke theorieën heeft gehoord of althans er over heeft nagedacht. En wanneer wij deze theorie, die naar onze eigen overtuiging juist is, hier naar voren brengen, dan doen we dat speciaal om U erop te wijzen dat U goed moet nadenken voordat U iets veroordeelt en een ander, dat U altijd heel voorzichtig moet zijn met een definitieve be- en veroordeling uit te spreken. Zelfs wanneer U uit zuiver sociale en stoffelijke gronden bepaalde handelingen en daden moet verwerpen, dan betekent dit, wanneer U dit concept hebt van goed en kwaad b.v.t dat het niet noodzakelijk is de mens zelve te verwerpen en dat wij zo een beroep kunnen doen op de juiste positieve waarden in deze mens en hem niet van ons af behoeven te stoten als iets onredelijks, iets lelijks, iets onbruikbaar. Vandaar juist dat U steeds weer - en dat hoort U elke avond - een paar van de gelijke argumentjes of steekjes meekrijgt, in de hoop dat U dit niet allemaal terzijde stelt als voor U niet bruikbaar, maar dat U probeert om op deze wijze in het leven te zien dat alle mensen hun goede elementen hebben, dat de meeste mensen op hun wijze goed streven of het zo kwaad nog niet bedoelen en dat het onze taak niet is, hen in dat goede te ontmoedigen door hun daden te veroordelen en daarmee tevens hun persoonlijkheid van onze kant af uit het leven als het ware te duwen. "Die bestaan niet meer voor ons". Daarom Orde der Verdraagzamen vrienden. Orde der Verdraagzamen dat betekent dat een putjesschepper veel edeler kan zijn dan een barones, maar dat geen van beiden in staat is een definitief oordeel uit te spreken, waar de wereld van de barones zeker even vreemd is voor de putjesschepper als het edele beroep van putjesschepper voor de barones zal zijn. En wanneer wij dus - over de gehele wereld overigens - dit werk doen en werkelijk uit volle naastenliefde tot U komen, dan zien we wel stoffelijke verschijnselen waarover U zich kunt ergeren. Ik kan mij voorstellen dat en organisatorisch verband voor u niet prettig is, dat daar de financiële bezwaren in zitten soms, dat daar andere organisatorische kwestietjes zitten die u niet leuk vindt, maar wanneer wij toch in alle genegenheid en liefde U, zowel hier als elders, trachten te brengen tot deze naastenliefde, tot deze verdraagzaamheid, dan hopen we dat U de onvolkomenheden - waar wij uiteindelijk met de materie moeten werken, met Uw stoffelijke wereld - dat U die door de vingers zult willen zien. En wanneer U ziet dat ze te verbeteren zijn, dat U ze zelf zult willen verbeteren. Vrienden, onze orde moet op deze wereld werken, omdat deze wereld daar behoefte aan heeft en U heeft moeten werken in die Orde, niet door Uw medemensen te bekeren, want het is een heel prettig voor de organisator wanneer U elke keer

een vriend meebrengt, maar veel nuttiger is het wanneer Uzelf, al is het maar enkele keren in de week, de verdraagzaamheid in de praktijk brengt. Dat betekent voor de wereld heel wat meer dan een nieuwe toehoorder, gelooft U mij dat. Wij hopen dus dat U op deze wijze het streven van de Orde zult willen bevorderen. En wanneer wij eens een enkele keer ook, soms Uw inziens over de schreef gaan - dat kan wel eens een keer gebeuren - dan moet U denken; "dit is de Orde der Verdraagzamen, laten wij toch voorzichtig zijn en geen oordeel uitspreken, en wanneer wij redelijke bezwaren hebben, laten wij die naar voren brengen, opdat we daardoor kunnen komen tot een goed samengaan en goed elkaar verstaan, zowel de mensen onderling als mens en geest." in dit geval zijn wij dat dan, maar er zijn natuurlijk veel meer andere geesten die ook gaarne met U samengaan. Zo, dat heb ik U even verteld over de Orde, omdat het zo nu en dan toch noodzakelijk is dat we daar eens wat de nadruk op leggen. Wanneer U verder met onze Orde kennis wilt maken, dan wordt U onzerzijds elke mogelijke faciliteit gegeven. Is die organisatorisch niet voldoende, ik zou zeggen; wendt U zich tot de organisatoren hier op aarde en ik ben ervan overtuigd, dat ook zij alles zullen doen wat in hun macht staat om U te helpen de bezwaren de bezwaren te overwinnen. En nu zou ik gaarne dan de rubriek HET SCHONE WOORD voor U behandelen, op poëtische wijze, en laten wij zeggen, vijf begrippen zoveel mogelijk in één woord uitgedrukt.

27 augustus 1954

Goeden avond vrienden,

Het is mij een waar genoegen dat ik nog even de gelegenheid heb op deze avond het woord tot U te richten. Ik zou n.l. een ogenblik willen spreken over onze Orde en haar werkzaamheden. Onze Orde begint op het ogenblik zoals U weet ook in Nederland, met het vormen van enkele studiekringen. Wij hebben verder onze inspiratieve werking tijdelijk stop gezet in dit gedeelte van Europa, omdat voorlopig door ons voldoende geïnspireerde stof werd geproduceerd. U zult zich afvragen: wat is het doel van Uw Orde, wanneer zij op deze wijze langzaam maar zeker de plaats in schijnt te willen nemen van een scholing. Wij willen graag voor U en voor iedereen die geestelijk in staat is en ook de wil heeft om de verdraagzaamheid te maken tot een kernpunt van zijn eigen bestaan, de mogelijkheid openen om zelve geestelijk te beleven en uiteindelijk geestelijk contact op te nemen, zodat wij meerdere kanalen voor inspiratie en eventueel voor spreken ter beschikking krijgen. Wij kunnen dit echter niet doen voordat de eventueel latere instrumenten of helpers, eerst zelve een geestelijke bewustwordingsgang hebben doorgemaakt, waardoor wij op de hoogte zijn van ons streven en denken. Wij schuiven te allen tijde verdraagzaamheid op de voorgrond. Het is echter noodzakelijk dat U weet hoe deze verdraagzaamheid en deze naastenliefde als een werkzame kracht in het leven kunnen worden ingeschakeld. Het is verder noodzakelijk dat men dan ook zich realiseert dat men uit eigen vermogen en kracht, zeer veel geestelijk zowel als stoffelijk presteren kan. Om dit nu tot stand te brengen hebben wij dat dit besluit genomen. Verder hebben wij nog enige andere besluiten genomen en dat is o.a. het bespreken van meer actuele problemen. Eén dezer problemen zou wel eerder aan de orde zijn gekomen, maar werd door omstandigheden alsnog uitgesteld. Zo stellen wij ons voor, voor U bepaald op het ogenblik zeer actuele geestelijke en stoffelijke problemen in het openbaar nader toe te gaan lichten. Wij zullen daarbij echter niet in staat zijn, gezien het grote verschil in niveau tussen de aanwezigen vaak, daar zo diep op door te gaan dat wij de volledige uiterste beweegredenen die aan dit alles ten grondslag liggen, naar voren kunnen brengen. U moet dus de zaak zo zien dat wanneer wij beginnen om een cursus te geven in deze grote zaal, zoals deze winter weer zal gebeuren, dat wij deze cursus geven als een soort vooropleiding. Degenen die op deze materie verder door willen gaan, die kunnen dat niet doen in een dergelijk groot gezelschap, maar wel in een gezelschap dat qua geestelijke bestreving plus begripsvermogen betrekkelijk homogeen is. Wij hopen nu in de komende winter dan ook, zowel voor degenen die verder willen gaan in kleinere, als voor de anderen die voorlopig eerst in deze gedachtewerelden in willen werken in deze grote kring, verder te kunnen leiden t.o.v. de wereld, de wereld hiernamaals en de verdraagzaamheid. Wij zullen U in deze tijd buitengewoon veel kracht kunnen geven, wanneer U zichzelf daarvoor openstelt. Ik moet U er echter opmerkzaam op maken dat dit alleen mogelijk is wanneer Uzelf, althans gedurende de bijeenkomst, vrij bent van bijgedachten en bijbedoelingen. Wanneer U zich bezighoudt met een roddelpraatje in de pauze, zozeer het mij spijt, maar scheidt U voor Uzelf de onmogelijkheid om volledig deel te hebben aan de krachten die wij ter beschikking kunnen stellen. Wij zullen verder zeer zeker trachten om U zo goed mogelijk te dienen en ook dit is noodzakelijk; wij zullen trachten om U

te helpen. Wij verwachten echter dat U op Uw beurt elke kracht en elke steun van ons ontvangen, aan een ander schepsel deelachtig zult laten worden op het moment dat U daartoe in staat bent. En nu een klein moment waarbij ik U wil spreken over onze Orde en dat is dan meer in de zin van de secretaris die enkele notulen voorleest. Onze Orde met sympathiserende, werkelijke en ook in de geest actieve leden, heeft op het ogenblik het aantal van vijf miljoen ruimschoots overschreden, daarvan zijn actieve stoffelijke leden ongeveer honderdvijftigduizend, sympathiserende ongeveer anderhalf miljoen. Wij hebben naast de bestaande vier grote centra, thans drie andere centra geopend en hebben verder in associatie met andere groepen, werkzaamheden ter hand genomen in het geheel in zeventien verschillende landen. Zoals ik U reeds gezegd heb is, vooral voor het Westen, onze inspiritieve werking sterk verminderd. Wij hopen echter desondanks te gelegener tijd U voor te kunnen leggen in verschillende landen en dus ook in verschillende talen, bepaalde gegevens, boekwerken etc. die o.i noodzakelijk zijn maar tot nog toe niet tot stand kwamen. Verder zijn wij van plan om in plaats van de inlichtingen- of berichtendienst die te sensationeel was, het maandelijks overzicht te stellen, zoals reeds gezegd. Dit maandoverzicht echter zal zich in hoofdzaak baseren op de geestelijke tendensen in de wereld, daarbij alleen die feiten noemende die daarvoor belangrijk zijn. Wat geestelijk niet belangrijk is, wordt dus verder niet meer genoemd of geciteerd. Wij hebben dit in alle landen gelijktijdig ingesteld. En ik kan U dan verder mededelen, en met een zeer grote vreugde, dat wij genade hebben gevonden in de ogen van een hogere groep en orde, die ons als volwaardige broederschap heeft opgenomen, waardoor wij sedert enkele dagen in staat zijn een beroep te doen op hogere geest en hogere kracht als tot nog toe mogelijk was. Daarmee heb ik mijn korte verhaal en betoog beëindigd. Zijn er bepaalde feiten die U omtrent de Orde nog wenst te weten, dan wil ik die beantwoorden.

- ❖ *Ja, ik wilde U wat vragen, broeder, dat is n.l. dit: U zegt er zouden meer centra komen voor de kennis te verbreiden van hetgeen wat wij wensen. Nu heb ik kortgeleden iemand gesproken, dat is een trance-medium, en die heeft contact gekregen met onze vriend Henri in Rotterdam. Is dat mogelijk?*

Dat is inderdaad mogelijk. Ik moet hierbij opmerken dat wij in Nederland althans, het hoofdkwartier van de Orde voorlopig hier gevestigd hebben en wel omdat wij van hieruit als Orde in de wereld het sterkste bestaan. Onze sprekers zullen echter bij andere groepen en genootschappen ook zeker op de voorgrond kunnen treden, naar gelang de sfeer van de groep en het beschikbaar medium, bepaalde persoonlijkheden. Ik mag daarbij opmerken dat het door mij gesprokene over meerdere centra zich in hoofdzaak betreft op landen die grotendeels buiten Europa liggen. Dat verder zoals U heeft gehoord in 17 landen op het ogenblik onze eigen groepen, in sommige gevallen groter, andere kleiner aanwezig zijn en langs spirituele weg opbouwend trachten te werken. Is dat voldoende voor U?

- ❖ *Mag ik U een vraag stellen? Hoe gaat het dan op die studiegroepen zoals U daar zei? Worden die Uwerzijds aangewezen, of kan daar iedereen die daar iets voor voelt, bij tegenwoordig zijn?*

Iedereen die daar wat voor voelt kan zich daarvoor melden en dus inderdaad in het begin ook daarbij tegenwoordig zijn. Wanneer het noodzakelijk is zal onzerzijds een selectie worden gemaakt; wij zullen dan in de groep zelve trachten een grootst gemiddelde te bepalen en de gehele groep aan de hand daarvan te leiden. Deze groepen mogen echter niet groot zijn, zodat ze qua aantal zeer beperkt moeten blijven. Gegevens daarover zijn echter reeds in Uw bestuur verstrekt. U kunt zich tot het bestuur wenden om deze gegevens nader te vernemen, Voldoende voor U?

- ❖ *Ja, dank U zeer.*

Ik dank U dat U mij hebt willen aanhoren vrienden. Goeden avond.

10 september 1954

Goeden avond. vrienden,

Vanavond heb ik natuurlijk de gebruikelijke inleiding te spreken; dat zullen we heel kort doen. U moet zich realiseren dat wij, ofschoon levend in een andere wereld, niet in staat zijn om onfeilbaar alle dingen te weten. Wij kunnen fouten maken; er zijn dingen die we misschien niet weten en dus wordt U, zoals reeds gezegd, verzocht om vooral zeer kritisch toe te luisteren. Het is Uw volste recht om kritiek uit te oefenen, op- en aanmerkingen te maken, mits deze

natuurlijk in samenhang staan met de behandelde onderwerpen, de wijze van werken etc. Nu, dat is dan eigenlijk wel het voornaamste. En nu heb ik nog een paar andere dingen op mijn hart. Zoals U weet, beginnen we binnenkort d.w.z. volgende week - er werd nu wel gezegd Oktober is het seizoen, maar dat zeggen de mensen, dat zeggen wij niet - wij zeggen: we gaan de volgende week weer beginnen. En dan willen we wederom een cyclus gaan houden d.w.z. een reeks lezingen die samenhangen en die één reeks van gedachten tot uitdrukking moeten brengen, Ofschoon elke lezing in zichzelf zoveel mogelijk een afgerond geheel zal blijven. Dat zijn dan die beruchte eerste lezingen waar we zelf aan het woord komen én die sommigen zo eenvoudig en begrijpelijk en soms zo wonderlijk onbegrijpelijk vinden. En juist om nu te beginnen met dingen die werkelijk wat waard zijn voor U en ook voor ons, hadden we ons voorgesteld om actuele problemen te gaan bespreken d.w.z. wij willen van onze kant uit belichten de punten die op het ogenblik in deze samenleving van grote invloed zijn. Nu is het echter niet altijd voor ons mogelijk om hier keuze te maken. Wij weten dat verschillende suggesties zijn gedaan dienaangaande. Eén ervan was b.v. het bespreken van de situatie wanneer een vrouwenoverschot is in een bepaalde stad of een bepaald land. Iets wat inderdaad voorkomt en wat dus o.i. de aandacht waardig is, waar het zowel op de mores alsook wel op de geestelijke ontwikkeling van het volk veel invloed kan hebben. Maar ongetwijfeld heeft U ook zelf punten die U van buitengewoon belang acht. Nu wil ik daar meteen bijvoegen dat het niet onze bedoeling is om zuiver politieke problemen te gaan bespreken. En als U ons gaat zeggen; "behandelt U nu eens een keer het probleem van de Indische Nederlanders", dan kunnen wij zeggen: "vrienden, dat gaat onze bevoegdheid te buiten". We willen er wel eens een keer iets over zeggen, maar dat is nu niet iets om daar een heel onderwerp van te maken. Maar zijn er bepaalde problemen in deze samenleving die voor U van belang zijn, dan kunt U deze onderwerpen opgeven. Ongetwijfeld zal het bestuurt dat toch met de "vragenrubriek", zich ook zo bezighoudt, wel deze onderwerpen willen inzamelen en dan kunnen we daaruit een lijst samenstellen. Die lijst die kan zoveel U wilt door U worden bepaald, wanneer U het ons maar toestaat om van onze kant uit deze problemen te belichten. Dat kan dus heel interessant worden. Dan heb ik verder voor U de mededeling dat wij dit jaar eerst zullen beginnen na 15 December en tot ten hoogste 15 Februari ons bezig te houden met gebeurtenissen die mogelijkerwijze in de schoot der toekomst verborgen liggen. Dat weet U dan ook. Verder, omtrent de steravond bent U reeds ingelicht; het bestuur kan U dus daarover verder vertellen hoe dat gedacht wordt, want er is ook een aardse organisatie voor nodig. Voor de rest alleen nog dit: Ik ga vanavond met U spreken over onze ORDE. En nu moet U niet bang zijn dat wij U voortdurend zullen lastigvallen met onze ziens- en denkwijze in een opdringerige en propagandistische vorm. Maar juist voordat wij gaan beginnen om over al deze actuele problemen te spreken, is het misschien goed dat we eens een keer de nadruk leggen op ons geloof en onze denkwijze. Dan kunt U ook beter begrijpen waarom wij bepaalde problemen zó en niet anders zien. Daar gaan we dan dus met een verhandeling over de Orde der Verdraagzamen. Wanneer men zegt; "Orde der Verdraagzamen", dan zeggen de meeste mensen: nu ja, een verenigingetje zoals vele andere. Sommigen zeggen: een geestelijke Orde, maar hoe kunnen wij daarbij horen? En de meeste realiseren zich niet dat achter de naam Orde der Verdraagzamen niet schuilgaat in de eerste plaats een geestelijke of een stoffelijke organisatie, maar een leef- en denkwijze die tracht, zowel in de sferen als op aarde, eenheid te brengen tussen mens en geest. Wij zijn grote vijanden van elk dogma, en omdat wij geloven dat alle dogma's in zichzelf onwaar zijn, maar omdat wij ervan overtuigd zijn dat juist het dogmatische van de opvattingen van vele mensen, lijkt op een zich scherp afsluiten van de medemens, tot een soort beperking van levenskring, een kunstmatige vernauwing van het begrip voor het leven en alles wat daarmee samenhangt. Wij zien in het dogma dat wordt gesteld, niet alleen voor het eigen-ik, maar ook voor anderen, de meest noemenswaardige kracht die er bestaat, want dat een mens gelooft dat is zijn zaak. Een geloof dat is een krachtige steun, ja het is een noodzaak om te komen tot een grote bereiking, maar niemand kan zien en lezen in het hart van een ander. Geen geest kan doorgronden de oorzaken waardoor de denkwijze van een andere geest juist in deze en niet in andere richting werd geleid. En wanneer de mens ertoe komt om zijn eigen dogma de mens tegemoet te slingeren als een uitdaging, het te gebruiken als een zwaard, ja een scheiding te gaan maken tussen mens en mens, omdat de één zegt: "je hebt gelijk" en de ander "ik ben het er niet mee eens" dan moeten wij zeggen: dit is fout, dat is volkomen verkeerd. De Christenen die zouden dat in de eerste plaats moeten begrijpen, want Jezus is gekomen ter wille van de Joden, het meest achterlijke - neemt U mij niet kwalijk dat ik het zeg - maar het meest achterlijke en behoudzuchtige volk dat er in die dagen zo ongeveer bestond. Een volk dat vastgeroest in zijn

gewoonten en gebruiken, niet verder kwam vaak dan wat esoterie, die nog met het stoffelijke gebonden was en zijn godsdienstige beleving zocht te vinden op een materialistische plaats en een materialistisch standpunt. Dat is geen verwerpen van de Joodse leer van die dagen, want ook in deze leer, in deze groepering waren zeker mensen die het goed meenden. Maar wel is zeker dat in ieder ander volk Jezus meer volgelingen zou hebben gehad, groter resultaat zou hebben gehad. En waarschijnlijk niet zo smadelijk zou zijn gestorven dan juist hier bij deze Joden. Toch is Hij daar gekomen. Heeft Hij verworpen en veroordeeld, heeft Hij een scheiding gemaakt tussen Samaritanen en Joden en Grieken? Neen. Wanneer de Romein tot Hem komt om hulp, dan geeft Hij de Romein hulp, wanneer de Griek komt de Griek, de Samaritaan leert Hij, geneest Hij en bemoedigt Hij zo goed als de Christen die in Hem gelooft, of de Jood die Hem verwerpt. Hij vraagt zelfs niet naar dank, ofschoon het Hem een enkele maal wel pijnlijk aandoet wanneer men Hem helemaal vergeet. Jezus meent het geloof te geven aan degenen die het bevatten en de anderen de grote gaven van dat geloof, de naastenliefde, de kracht, deelachtig te dopen worden en hun de wet op te leggen. Welaan, vrienden, wij strijden tegen dit opleggen van een nieuwe wet aan mensen die op een andere wijze geloven. Overtuiging, daar zijn we het onmiddellijk mee eens, laat de mens in zijn beleving van zijn eigen dogma's een ander overtuigen dat dit goed móet zijn, omdat er anders niet zo'n goed mens uit geboren kan worden, akkoord, maar niet degenen die streng als rechters zitten over de gehele wereld en oordelen. Daarom is onze Orde in de eerste plaats niet dogmatisch en kunt U denken en geloven wat U wilt. Zeker, wanneer wij U scholen wanneer U bij ons komt, dan zult U natuurlijk in onze gedachtegang mee moeten gaan, maar we zeggen niet: en nu hoor je bij ons en je kunt je niet meer losbreken. We vragen zelfs geen doop of geen belofte van toebehoren, we zeggen U alleen maar: probeer iets van de grote beginselen waar we in geloven, in praktijk te brengen. Die grote beginselen zijn de naastenliefde en de verdraagzaamheid. Verdraagzaam zijn zonder lijdzaam te zijn is een grote kunst, een kunst die niet alleen in Uw sfeer, maar ook in onze sfeer bestaat. Het is vaak heel moeilijk om dingen te ondergaan terwijl je niet weet waarom; het is moeilijk om altijd weer de andere kant van de medaille te kunnen zien. En toch, hoe kunnen we onze medemensen begrijpen wanneer we niet de wereld in willen gaan met een voortdurend begrip juist voor die anderen, zodat we weten wat het leven is en met slechts onze eigen normen beschouwen als de werkelijkheid en de realiteit van het bestaan. Kijk, daarom verdraagzaam. En naastenliefde, waarom dat? Naastenliefde, omdat wij allen geboren zijn uit één Schepper, omdat wij op het pad streven naar één lichtende macht en waarop allen gelijkelijk open ligt de verketening van sferen die voor bewustwording door moeten gaan. Wij kunnen geen vijanden zijn; wij kunnen niet zeggen: "ik doe het alleen", of "wij verheffen ons boven de medemens". Wij zijn één schepping en als geheel moeten wij eens de volmaaktheid bereiken. Daarom moeten wij leven in al wat leeft, daarom moeten we scheppen met al wat scheidt, daarom moeten wij de vreugden kennen van een ieder die vreugde heeft en het lijden van ieder die lijdt, moeten wij in staat zijn om een deel van de lasten der wereld te dragen en zonder schromen en aarzelen ook de vreugden, de werkelijke rechte vreugden der wereld te genieten. U zult begrijpen dat dit maar een heel grove beginselverklaring is. En ik kan U niet beter illustreren wat wij zijn, dan door U te noemen een aantal van de verschillende richtingen en de persoonlijkheden die bij ons vertegenwoordigd zijn. U zult bij ons treffen een groot aantal verschillend, nationaliteiten die, over het algemeen niet zelf sprekende, toch hun indrukken, gedachten tot uiting brengen, Daaronder zijn: een oud priester van de Perzen, enkele leraren uit Indië en Tibeth, enkele bewoners van Noord Afrika, een Mohammedaan, een Hindoe. Dan van de verschillende volkeren der wereld mensen met geheel verschillende in stellingen. U vindt bij ons net zo goed, aangesloten in onze groepen en daarmee samenwerkend, de Engelsman die gevallen is in de strijd tegen het nationaal-socialisme als een nationaal-socialist zelve, want het gaat ons niet om een naam of een titel, het gaat ons niet om een rang of een stand. Je vindt de neger en de Chinees bij ons net zo goed als de Europeaan. Alle geesten die naar bewustwording streven en die elk voor zich begrijpen dat hun weg niet de enige weg is en dat we, wanneer er ook vele wegen schijnen te zijn op dit moment, door samen te werken kunnen komen tot één weg die voor ons allen begrijpelijk en aanvaardbaar is, een weg waarop we elkaar kunnen steunen. En wij geloven zoals we er allen bij elkaar zijn, dat er een nieuwe en grote taak is opgelegd aan geest en mensheid samen: zich voor te bereiden voor de komst van een nieuwe tijd, een nieuwe tijd die voor de aarde zal betekenen een hernieuwde bewustwording, een verandering van alle waarden; Voor de geest de mogelijkheid om hernieuwd bevoertigd misschien in de stof, grotere bereikingen te doen, om geesten van grotere kracht en groter

bewustzijn te zien stijgen tot onze sferen, helpers die ons ook verder kunnen helpen. En omdat we dat geloven werken we. We werken verder op elke wijze die ons mogelijk wordt gemaakt. We spreken, we inspireren, we schrijven, kortom wat er maar te doen is, en we doen het niet voor onszelf, we vragen niets. Onze Orde is een groep die misschien in de stof helaas U eisen moet stellen. Wij kunnen dit begrijpen, wanneer een organisatie nu eenmaal lasten heeft waaraan voldaan moet worden. Wij kunnen zelfs begrijpen en waarderen dat een medium dat z'n tijd hieraan geeft, toch ook moet leven, maar deze dingen zijn bijkomstig. Wij willen U niet binden, wij willen U niet vastketenen; we zeggen alleen maar: vrienden, wanneer U geestelijk in het zadel geholpen moet worden, hier zijn liefhebbende, dienende handen, stijg op. Als U hier bent, dan zal geen mens U vragen of U geloofsartikelen wilt ondertekenen of bepaalde dingen aanvaardt. We vragen U niets aan aanvaarden, we vragen zelfs niet dat U ons als persoonlijkheid aanvaardt, dat behoeft niet. Neen, we vragen alleen maar dat we U misschien een ogenblik tot de realisatie van bepaalde punten mogen brengen, die voor U belangrijk zijn; dat we een ogenblikje steun mogen zijn in Uw leven, dat we U geestelijk een klein beetje verder mogen helpen. Hoe U gaan wilt en hoe U komen wilt, ach, het is alles goed. Natuurlijk, we vinden het prettig wanneer U met ons mee wilt werken en we zouden er trots op zijn wanneer een weerspiegeling van onze groepering in onze sfeer op aarde zou kunnen ontstaan en uiteindelijk samen komen. Daarom werken we onder verschillende volkeren, onder verschillende namen. Helaas zijn de volkeren gescheiden en is het noodzakelijk de groepen ook nog gescheiden te houden, maar één gedachte spreekt in al die groepen, de gedachte: mens je bent vrij; je bent vrij mens om te streven én te denken zo je wilt, je bent vrij om te leven zoals je wilt. Niemand is er die je daar een wet kan stellen, dat kun je alleen zelf, maar weet mens dat je geschapen bent, zoals wij geesten ook eens als mensen geschapen werden; dat wij allen één weg moeten gaan. En dan zeggen we: kijk, wij hebben gestudeerd, we hebben gezocht, we hebben uiteinde alles gedaan wat in ons vermogen was en we hebben alle oude leerstellingen en alle nieuwe leerstellingen zoveel mogelijk onder de loep genomen, we proberen nog steeds bij te blijven en elke nieuwe richting die opkomt toch nog weer even mee te verwerken, maar we weten één ding: Mens, wanneer je eerlijk bent, in welke richting dan ook, dan kunnen we met elkaar in zee gaan. Wanneer je eerlijk streeft naar een geestelijk gezond leven, dan kun je zoveel bereiken voor ons en voor jezelf. Wij weten dat een geest die afstand doet van alle beperking en bekrompenheid zo'n grote positieve kracht kan betekenen, zo'n licht tot in de diepste duisternis toe, dat dat ons doel is. En wanneer U daaraan mee wilt werken en U wilt zeggen: in de geest van deze Orde wil ik meedoen, beleef het dan, doe het dan metterdaad. Wanneer U metterdaad deze dingen durft te volbrengen, vrienden, wanneer U niet alleen wat bazelt over hoog-esoterische waarden, niet alleen verdroomd wegsliuip met allerhande beschouwingen en boekjes over de meest geheimzinnige onderwerpen, maar wanneer U in het dagelijkse leven, zoals U bent en leeft, voortdurend in de praktijk brengt dat waaraan Uzelf gelooft. Wanneer U het góede dat in U leeft, UW intuïtie, Uw stem van Uw geweten mee laat werken, dan kan er iets gepresteerd worden, dan hoort U bij ons. Geloof me, U wordt geen lid van onze groep door hier te komen. Zeker, we vinden het erg prettig dat U komt, we stellen het op hoge prijs, maar uiteindelijk is dit alleen maar de theorie; het is de praktijk die aan ons werk - waarde kan geven. En degenen die in de praktijk goed leven, verdraagzaam leven en de naastenliefde als één van de hoofdpunten van Uw bestaan in de praktijk weten te brengen tegenover iedereen, die mensen die horen eigenlijk bij ons. En dan mogen ze misschien niet eens weten dat we bestaan, maar als we de kans hebben dan helpen we ze, want dat zijn de krachten waaruit de nieuwe wereld, waaruit een nieuw geestelijk bewustzijn geboren moet worden; dat zijn de krachten die nu reeds voorbereiden het koninkrijk Gods. Het zijn de mensen die de ziel in zichzelf vinden. En, wanneer U dit nu allemaal hoort, dan kan ik mij voorstellen dat er onder U wel eens de vraag rijst: Ja, maar waarom spreken jullie over al die dingen? Je hebt nu weer gezegd dat je over actuele onderwerpen gaat spreken, waarom doe je dat dan? Wel vrienden, wij geloven dat God in alle dingen te vinden is, wij geloven nog meer: wij geloven dat ieder mens in z'n eigen probleem iets heeft zitten van het verlangen naar God, naar vrede en de harmonie der oneindigheid. En wij menen dat geen enkel onderwerp te slechts is, geen enkele vraag te dwaas of te dom, om niet een eerlijk en oprecht antwoord te verdienen, wanneer er een mens is die in zichzelf dit vraagt als een belang voor de waarheid. En zo zult U voldaan en veelal een soort hutsplot horen en velen Uwer zullen zeggen: ach, de lijn daarin die kan ik eigenlijk niet vinden. De lijn moet U ook niet zoeken in het onderwerp, die moet U niet zoeken in de beantwoording van de vraag op zich, maar in de achtergrond, achter al deze dingen staat één gedachte, één lijn die voortdurend weer tot gelding komt: de lijn van onze Orde, verdraagzaam zijn, samenwerken,

geloven in het goede, de optimisten Gods durven zijn, te durven lachen omdat we weten dat uit alle kwaad dat er is tóch het goed geboren wordt. Geloven en vertrouwen in onszelf maar ook in de medemens, durven offeren en dienen. En dat zult U altijd weer terugvinden. Dat vindt U net zo goed terug op de achtergrond van de vliegende schotels als op de achtergrond van de reïncarnatie. En dat kunt U net zo goed vinden in de technische vraag over radiostoringen, of over het heelal, als in de zuiver esoterische vraag die zegt: "wat zijn wij?", ofwel de nieuwsgierige vraagbaak die zegt: "Wat is het leven hiernamaals?" Al deze dingen zijn één, dat zijn de problemen die in ons leven, de gedachten. Wanneer die gedachten in U leven en wij kunnen U helpen om in Uzelf wat harmonischer, wat duidelijker te denken, dan zijn we ervan overtuigd dat we U ook helpen om wat meer naastenliefde te geven, dat we U ook helpen om wat meer sereen en verdraagzaam te zijn. Kijk, vrienden, het is niet, onze gewoonte om regelmatig te komen met verslagen over de Orde, en te vertellen wat we nu allemaal voor grote dingen weer gedaan hebben en zullen doen. We vergissen ons wel eens en sommige van onze projecten mislukken, daar kunt U van op aan; we zijn geen onfeilbaren en geen grote krachten, maar we streven zo eerlijk als we kunnen en zo onbaatzuchtig als het ons mogelijk is naar bewustwording, haar vertrouwen en kracht voor alle mensen, voor alle geest. Wanneer U in deze geest ons werk wilt aanvaarden, dan geloof ik dat de lezingen die vetschillende persoonlijkheden onder ons deze winter voor U zullen houden, voor U meer zullen betekenen dan alleen maar interessante beschouwingen of prettige inlichtingen, of buitengewoon handige beantwoordingen van vragen. Dan zult U - of er nu aan het woord is een dichter of een clown - altijd iets op de achtergrond vinden van ditzelfde intense geloof en vertrouwen. De wereld kan slecht zijn, maar achter alle slechte uiterlijkheid is een goede kern en die goede kern kunnen wij in naastenliefde en liefde uiteindelijk tot uiting brengen. Ziedaar, vrienden, een inleidinkje als het ware voor het komende seizoen. U zult ons zeker in verschillende gestalten leren kennen. Want wanneer de religieuze gedenkdagen van deze wereld weer komen, ach, dan willen we daar zo graag ook aan meedoen, omdat we weten dat de mensen daar nu eenmaal in leven. U zult heus op Kerstmis geen doodgewone lezing te horen krijgen en U hoeft niet bang te zijn dat de Goede Vrijdag ontwijfd wordt door een werelds betoog. Maar of wij nu spreken langs de weg van het gevoel of dat wij spreken langs de weg van het verstand, de achtergrond blijft het zelfde. En wanneer wij aan het verstand vaak de voorkeur geven boven het gevoel, dan moet U goed begrijpen dat het niet is omdat we de sentimenten als minderwaardig en onbetrouwbaar beschouwen, maar omdat het sentiment en het gevoel zo vaak verschillen kan van de een tot de ander. Dan kom je zo echt in het persoonlijke terecht. Maar blijven wij bij het redelijke, bij het feitenmateriaal zoveel mogelijk, bij de verstandelijke redenering, dan kunnen wij daardoor vaak sentimenten wekken die van veel groter belang zijn, want als de gedachte in U gewekt is, werkt zij verder. En wij hopen dat wij vele gedachten in U opwekken en dat een groot werk door ons allen zal kunnen worden volbracht. Zo, vrienden, hiermee ben ik uitgesproken en nu hoop ik dat U mij niet vervelend hebt gevonden, dat U niet hebt gezegd: ik wou dat ze maar wat anders hadden gebracht. Geloof me, een enkele keer mogen we toch van al deze tijd wel eens een paar minuten vragen juist voor wat wij zijn en wat wij willen. De rest van de avond is, zoals gebruikelijk, geheel aan U gewijd. Goeden avond.

10 september 1954

❖ *Bestaan er hier op deze wereld nog meer kringen der Orde en zo ja, waar?*

Enige kringen, van de Orde. Er bestaan er op het ogenblik 2 in India, 1 in Pakistan en verder 1 in Egypte, 2 in de Ver. Staten, 1 in Brazilië en men is begonnen met een kring ook nog weer in Argentinië. Daarnaast zijn wij onmiddellijk betrokken bij werkzaamheden O.a. bij enkele kringen in Duitsland, enkele kringen in Frankrijk, 1 kring in België, 3 kringen in Denemarken, 1 kring in Noorwegen, een 7-tal kringen in Rusland en, 2 kringen in Italië waarvan 1 sterk besloten en van religieus karakter. Dus daarin werken wij. Het is ons echter niet geoorloofd U volledig in te lichten over de naam, adres etc. van deze groeperingen, waar door de Raad der Orde werd besloten deze - met het oog op verschillende zuiver aardse geschillen en spanningen - onbekend te houden, zodat elk der groepen door kan werken, zonder dat hier bij enkele politieke of andere associaties op de voorgrond treden. Wij hebben daarmee hier in Nederland toch al enige moeilijkheden gehad en U zult begrijpen dat wij ten koste van alles willen voorkomen dat de bezoekers van kringen der Orde en de leden der Orde op enigerlei wijze stoffelijke schade zouden lijden door hun interesse voor ons werk. Ik hoop dat dat antwoord voldoende is.

8 oktober 1954

❖ *Iemand die binnenkort voorgoed naar Zuid-Afrika vertrekt vraagt: zijn ook daar gelegenheden als deze, opdat ik van dit werk kan blijven genieten?*

In deze vorm alleen in enkele der grote steden, en dan over het algemeen met een ietwat andere samenstelling en tendens dan U hier op deze avonden hebt leren kennen, maar toch wel zeer goed en gezegend werk. In de kleinere gemeenschappen daarentegen zult U te maken krijgen met inspiratieve kringen, die, besprekend de problemen op zuiver bijbelse waarde en waarheid, komen tot inspiratieve interpretaties, die ook van hoog esoterische waarde kunnen zijn. Ik hoop dat het voldoende is.

10 december 1954

❖ *Wat is de Witte Orde in de Gobi-woestijn? Zijn dit menselijke wezens en wat is het doel?*

De Witte Orde bestaat sedert lang niet meer in de Gobi-woestijn. Er is echter een tijd geweest dat het land, dat thans de dorre onvruchtbare vlakte van Gobi is, een bevolkt en gelukkig, vruchtbaar land was. In deze tijd leefde daar in een Fellah-beschaving, een aantal wijzen die door onderlinge bewustwording, samenwerking en belering, contact konden krijgen met grote machten. Werkende actief in de materie werden zij uiteindelijk deel van de grote broederschap en hebben vele bibliotheken e.d. aangelegd. Sommige daarvan bestaan heden ten dage nog, maar zijn verborgen en slechts enkele wachters weten waar zij te vinden zijn, wijsheid die van vader op zoon wordt overgeleverd. De Witte Orde als broederschap echter leeft sedertdien verder over de gehele wereld. En mogen ze dan niet meer te vinden zijn in de woestijn Gobi, zij is te vinden in geheel Azië, sterk kenbaar vertegenwoordigd in de leiding van vele geheime verbonden, zij is te vinden in Tibet onder de tovenaars en de ingewijden, zowel als in het Westen verscholen gaand vaak onder het mom van: werkman, staatsman, politicus of priester. Zodat de Witte Orde van de woestijn Gobi niet mag worden gezien als een onafhankelijke orde, maar slechts als een andere benaming voor de grote broederschap die deze wereld tracht te sturen naar bewustwording en verlichting en waarvan men zegt dat zij wordt geregeerd door de koning der aarde, die wacht op het moment dat hij uit het duister in het licht tredend, de volmaakte aarde regeren kan. Ik hoop dat deze beantwoording voldoende is, zoniet, dan wil ik gaarne verdere toelichting geven.

❖ *Ik dank U wel.*

28 januari 1955

Wij hebben verder met vreugde vastgesteld dat lang bestaande, ook reeds bij vorige bestuurders bestaande plannen voor gezelligere bijeenkomsten en onderlinge activiteiten door de verandering niet gestuit zijn en al de idealen die al jaren bestonden bij onze medewerkers in de stof langzaam maar zeker de mogelijkheid tot verwerkelijking beginnen te tonen. Het is in zekere zin voor ons een betrekkelijk grootse gebeurtenis. In de eerste plaats hebben wij uit organisatorische en stoffelijke overwegingen afstand moeten doen van de volledige ongeorganiseerdheid die ons tot nogtoe zo dierbaar was. En wij hebben onszelven eigenlijk tot deel laten verklaren van een kerkgenootschap. Het was noodzakelijk dat deze vorm werd gekozen, waar zij nog het dichtst komt bij onze idealen. Echter wanneer wij al een kerkgenootschap zijn, onthoudt U dan dit: een kerkgenootschap dat niemand dwingt om te aanvaarden, dat niemand dwingt om te aanvaarden, dat niemand tot lidmaatschap wil werven, dat niemand wil wegzenden vanwege een of andere ketterij, maar een kerkgenootschap misschien toch in die zin, dat wij hopen dat de leden gezamenlijk zullen willen blijven streven naar geestelijke bewustwording en de praktische uitoefening van de grote kosmische wetten, waaronder die der naastenliefde zeer belangrijk is. Wanneer iemand Uwer bezwaren heeft daartegen, dus tegen deze vorm, niemand zal die persoon nopen om zich lidmaat van dit genootschap te noemen. Het behoeft echter voor U meen ik geen reden te zijn om onze avonden dan verder te schuwen. Het bestuur zal zeker trachten de meest juiste weg te bewandelen, en zo ook in deze nieuwe organisatorische vorm ieder datgene te geven wat, gezien de stoffelijke noodzakelijkheden en de nieuw gekozen vorm, binnen het mogelijke blijft. En nu ik toch zo zit te praten over ons werk en wel over het werk dat speciaal hier in deze groep wordt verricht, mag ik misschien nog even wijzen op werk dat wij ook elders doen. Wij hebben Zondagmiddag, in Uw tijd zal het ongeveer geweest zijn twee uur, half drie, een bijeenkomst meegemaakt waar een groot aantal personen aanwezig was die toch tot de meer ingewijden behoren. Wij hebben met ware vreugde vastgesteld dat het streven der Orde in velerlei wijze van uitdrukking, op aarde hand over hand toeneemt. In de sterke binding aan de

stof die op het ogenblik deze wereld zo schijnt te beheersen, leeft de geest en is ook onze Orde sterk en sterker dan ooit, door de steun die wij mogen verwerven, verwerven van andere broederschappen die ons in onze taak bij zullen staan. Voor degenen die het interesseert kan ik een paar groepen noemen: broeders van het Apostolaat, broeders van de Ster, broeders van het Alziend oog, de Witte Broeders en de Dienende Gemeenschap der Grijsze Broeders, alle Orden in de geest bestaande. Wij zijn blij dat deze samenwerking tot stand mocht komen, want ook hierdoor zullen wij nog meer dan voorheen in staat zijn om U alle geestelijke bijstand te verlenen die nodig zou kunnen zijn. En nu ik, niet zonder zekere trots, dit laatste bekend heb gemaakt - ik vind het een grote eer dat onze groep waardig gekeurd is in deze grote gemeenschap mede te werken - kunnen we overgaan tot de orde van de dag.

28 januari 1955

Goeden avond vrienden,

Nou, het tweede onderwerp is, zoals gebruikelijk een onderwerp dat Uzelf mag bepalen, dus, ik ben benieuwd.

- ❖ *Voorz. Ik heb hier van een vriend uit Amersfoort een brief gekregen met het verzoek om U een vraag te stellen en die zegt het als volgt: De door U opgezonden verslagen van de "Orde der Verdraagzamen" heb ik alle met belangstelling gelezen. Wat mij speciaal opviel was dat een van deze verslagen melding maakte van de "Grote Witte Broederschap", waarvan er verschillende Leden over de gehele wereld verspreid zijn en waarvan volgens de vraagsteller het Hoofd in de Gobi-woestijn verblijf zou houden. Dit hoofd zou tevens de Vertegenwoordiger van de Heerser van de wereld. Door de intelligentie werd dit tegengesproken, het Hoofd zou niet in deze woestijn zijn, omdat deze woestijn onbewoonbaar is. Volgens de Oosterse leringen evenwel is deze verblijfplaats daar wel en daar ook altijd geweest maar op de etherische gebieden, boven het fysieke gebied dus. Er wordt bij vermeld dat door iedereen die het etherisch gezicht heeft ontwikkeld, zich daarvan kan overtuigen. Nu zou ik graag deze Intelligentie verzoeken niet alleen dit nauwkeurig na te gaan maar daarbij ook in overweging nemen zich veel meer op de hoogte te stellen van wat de Broederschap voor de mensheid betekent, de aard er van, hoe ze werkt, en iets te zeggen van de voornaamste werkkring van haar Leden. Volgens het Oosten is deze Broederschap het Innerlijk Bestuur der Wereld en is het dus voor ieder geestelijk georiënteerde Groep waaronder ik de "Orde der Verdraagzamen" reken zeker van het grootst belang hiervan zoveel mogelijk op de hoogte te zijn. Dit geldt voor de "Orde" nog des te meer omdat een der Leden staat achter alles wat met het ware spiritualisme te maken heeft; het ontstaan er van in onze moderne tijd is zelfs voor een groot deel aan Hem te danken; Hij wordt in dit verband zelfs bij name genoemd.*

Dat is voor mij een heel aardig geval, ja. Nu zou ik dan de volgende punten naar voren willen brengen, allereerst: de Oosterse overleveringen en legenden waar briefschrijver zich op betreft, zijn van oudere oorsprong en datum. De legende van de Koning der Wereld en zijn vertegenwoordiger die woont in de Gobi-woestijn, is al terug te brengen tot ongeveer 800 na Christus, wanneer wij deze overlevering reeds vinden. Zij is naar het Westen gekomen in de jaren 1870-1890. Daaruit blijkt wel dat deze geschiedenis op het ogenblik reeds wat bedraagd of bejaard is, en ongetwijfeld heeft schrijver geen rekening gehouden met het feit dat ook voor de grootmachten der Witte Broederschap, die, zoals hij zeer juist zegt, het werkelijk bestuur dezer aarde uitmaken, het noodzakelijk is om zich aan te passen aan de omstandigheden. Nou, en dat hebben ze dan ook gedaan. In verband met een groot aantal gebeurtenissen, was het niet meer mogelijk om de contacten en bijeenkomsten die, in tegenstelling met wat schrijver zegt, niet alleen op esoterisch of ethisch, maar ook op stoffelijk gebied plaatsvond, ook in de woestijn Gobi, o.a. bij een der oude steden, dat deze daar verder plaats zou vinden in die volheid en grootheid die totnogtoe het gebruik was geweest. Als resultaat begon de Broederschap langzaam maar zeker een aantal van haar plaatsen van bijeenkomst te veranderen. Zij verplaatste deze naar velerlei gebied en wij kunnen zeggen dat zij op het ogenblik weer haar oudste woningen voor een groot gedeelte betrokken heeft, zover dit de stoffelijke plaats en omgeving betreft. De woestijn Gobi is op het ogenblik niet meer bewoonbaar, ook niet voor dezen om de volgende redenen: In de eerste plaats was de invloed die in Gobi het sterkste op de voorgrond kwam, de invloed die vanuit Tibet, magisch gezien, daarheen straalde en waar een wisselwerking tussen bestond. De Potala heeft de witte kracht verlaten en het is waarschijnlijk dat de huidige Dalai Lama de laatste zal zijn die in Lhasa

regeert. Een groot aantal van de Witte kloosters heeft zich teruggetrokken, gedeeltelijk over de Indische grens, anderen zijn verder gegaan en leden daarvan hebben o.a. Europa, Zuid Amerika en Zuid Afrika bezocht en daar nieuwe woonplaatsen gevonden. Dit zover het de stoffelijke betreft. Nu is het zo, dat de geest en de heersers in de geest, vriendelijk genoeg zijn om zich naar de stoffelijke mogelijkheden te schikken, en gaan deze krachten zeker niet een strijd aan met het zwart-magische en demonische, wanneer dit niet noodzakelijk is. In het bewuste gebied nu, is deze strijd op het ogenblik van zodanige aard, dat van een rustige samenkomst, ook in de sferen zelfs, geen sprake kan zijn voor juist deze lichtende wezens. Het resultaat is, dat ik inderdaad moet bevestigen wat gezegd werd, dat van een verplaatsing sprake is. Ik ben het echter geheel met briefsteller eens, dat één der grootmeesters, die niet in de stof verkeert, staat achter het spirituele werk en zeer zeker op alle werkzaamheden, ook de onze, een zeer grote invloed uitoefent; dat ons werk voor een gedeelte inderdaad geleid en bepaald wordt door de Witte Broederschap, waar zij ons uiteindelijk de mogelijkheden verschaffen vaak, om ons te uiten en anderzijds ons verzoeken in een bepaalde richting te werken. Dat geldt niet alleen voor ons, maar voor praktisch alle geestelijke groepen van groter belang. Waarmee ik natuurlijk niet zo verwaand wil zijn om mijzelf hier te declameren, of hoe heet het, te declareren, als zijnde lid van een groep van groot geestelijk belang, hoor. We zijn nog, maar kleine jongens, maar we beginnen het toch te leren misschien. Als resultaat blijft me alleen over, het werken dezer genootschap iets te vertellen. En nu zal ik dat doen zover als ik dat hier durf in deze gemeenschap, eerlijk is eerlijk. Geen mens brandt graag z'n vingers, ik ook niet. Dus, deze Broederschap bestaat uit de oude ingewijden en zij bestaat waarschijnlijk, ofschoon ik dit niet zeker weet, uit de geleidegeesten die in het Lemurisch tijdperk optraden plus een aantal der ingewijde priesters uit het Atlantisch tijdperk die nog steeds op deze aarde meewerken en vanuit de sferen daarop grote invloed uitoefenen. De aardse deelnemers van deze Witte Broederschap, zowel als de geestelijke deelnemers, behoren allen tot de ingewijden, tot de adepten, en hun taak is in de wereld, het verloop der gebeurtenissen zoveel mogelijk zo te regelen, dat voor de mensheid een bewustwording mogelijk is en een bevrijding van het zuiver stoffelijke. Het is ons bekend dat zij o.a. ingegrepen hebben op vormmutaties in de oude tijd, dat zij zeer veel openbaringen hebben gegeven of hebben doen geven en deze voortdurend nog aanvullen. Het is ons bekend dat deze Broederschap niet alleen politiek en kerkelijk en esoterisch invloed uitoefende, maar evenzeer vaak zich als taak stelde uitvinders te helpen in een bepaalde richting en schrijvers te voorzien van materialen. Kort en goed, hun werk is veelomvattend en kan gezegd worden te zijn een voortdurend richten van het geestelijk denken van de mens. Naast natuurlijk de algehele taak, zien wij bepaalde aspecten speciaal op de voorgrond komen. Enkele daarvan zijn het bevorderen van geestelijke werkzaamheden van bepaalde groepen, esoterische scholen, een uitzoeken van degenen die het rijp zijn in deze scholen, die over het algemeen ook een zekere lichamelijke scholing vragen, en dezen op te leiden tot medewerkers van de Broederschap. Zij kennen een eigenaardig systeem van inwijding waarbij bij bepaalde perioden broeders plotseling verschijnen in stoffelijke vorm op de aarde, rondgaan en gedurende deze periode een of meer personen, die misschien nog nooit van haar gehoord hebben, opzoeken, hun een naam geven plus een bepaald woord en een zekere inwijding. Degenen die dit ontvangen hebben, staan in voortdurend contact en kunnen worden geacht te zijn de plaatselijke vertegenwoordigers van de broederschap zelf. Haar organisatie gaat zo hoog dat het mij moeilijk valt haar geheel te overzien. Ik meen dat we aan kunnen nemen dat als grootste Heer of heerser in deze broederschap staat, een geest die wij de wereldgeest zouden kunnen noemen en dat hij als zodanig dus in onmiddellijk verband staat met het totale leven dezer wereld en het leven der zon. Wij nemen aan dat een aantal dezer wezens die tot de Witte Broederschap behoren en op aarde actief zijn, hun woonplaatsen in de zon hebben. Dat kan ik niet met zekerheid zeggen, maar we nemen het aan. Daaronder vinden wij staan een groot aantal geesten uit de zeer hoge sferen, die voor een deel althans regelmatig in de lagere sferen vertoeven, ook in lichamelijke vorm op aarde zie vertonen wanneer dit noodzakelijk of gewenst is. Wij weten dat zij op aarde een aantal kloosters bezitten met grote bibliotheken, die ook thans nog bestaan en vaak door onwetenden voor de Broederschap in stand worden gehouden. Wanneer het hun de geschikte tijd lijkt, dan leiden zij vaak de mensen ertoe bepaalde opgravingen te doen, bepaalde ontdekkingen uit de oudheid, evenzeer als ze hun aandacht richten op bepaalde omstandigheden die totnogtoe aan de mensheid niet bekend waren. Zij zullen in sommige gevallen zelfs een oorlog forceren om hierdoor bepaalde kwade toestanden definitief de wereld uit te helpen. Zij zullen aan de andere kant steeds proberen om alle menselijke leed te verzachten wanneer daar een redelijke aanleiding en mogelijkheid voor is. Ik mag dus,

geachte brieven-schrijver, zeggen: zoals wij beiden weten - toevallig ken ik de schrijver in kwestie - zoals wij beiden weten, omvat het werk der Broederschap meer, maar dit moet zoals U ook bekend zal zijn, is niet voor de openbaarheid bestemd of geschikt. Wij weten echter beiden dat op het ogenblik kort geleden, een van de broeders der Orde die in Nederland vertoefde, wederom vertrokken is. Wij weten ook dat hij een bepaalde taak heeft achtergelaten voor een aantal personen, een taak die op geestelijk gebied ligt. En ik meen dat wij beiden beseffen welk een grootse slag op het ogenblik geleverd wordt met geestelijke krachten om de demonische invloed die de mens, door zijn verkeerd gericht denken, grotendeels aantrok en schiep, te verdrijven opdat het nieuwe, het zuiver geestelijke licht, de aarde kan doordringen. En ik geloof dat briefschrijver wel heeft meegemaakt het ademloze moment, wanneer de heerser der wereld, zo de legende zegt, een ogenblik verzinkend in zichzelf, slaapt en dan puttend uit de oneindigheid zijn raad spreekt tot zijn raadsliden, die dan geopenbaard worden door de opperheer van de Witte Orde. Maar laten wij goed beseffen dat niet al hetgeen uit de oudheid hierover geopenbaard is, juist is. En ongetwijfeld zal briefsteller in de gelegenheid zijn binnenkort of misschien reeds in de gelegenheid geweest zijn, om bepaalde correcties op zijn zienswijze te vernemen van een zijde die hij misschien meer deskundig acht dan wij, ofschoon ik hierover in feite misschien niet hem van menig zou willen verschillen. Ik hoop dat ik daarmee aan het gestelde verzoek voldaan heb. En wat U betreft, mijn waarde vrienden - ik heb het natuurlijk voor U ook gezegd - zou ik alleen nog dit willen zeggen: wij weten dat er grote en wijze geestelijke krachten zijn die ons allen regeren en besturen, die ons trachten te leiden in de goede weg maar we weten toch ook dat we zelf moeten weten of we "ja" of "nee" zeggen daartegen. Wie "nee" zegt die krijgt er nog wel eens spijt van; wie "ja" moet eerst voldoende inzicht verwerven om inderdaad daadwerkelijk mee te kunnen werken. Hoe U dat inzicht krijgt en waar? Er zijn duizend gelegenheden. Wij kunnen U een klein eindje op weg helpen, en hebben wij de eerste trede opgeholpen, ach, dan vindt U wel weer iemand die U de tweede trede ophelpt. Alles bij elkaar zou het helemaal niet gek voor ons zijn als we wat dichterbij die Orde kwamen te staan, want dan zouden we begrijpen waarom de wereld is zoals ze is en waarom de gebeurtenissen en ontwikkelingen juist in een bepaalde richting wijzen en niet anders. En, niet om het een of ander, maar het is soms wel eens nodig, want anders dan zou je er wanhopig onder worden. Maar het heeft alles een doel en de totale lijn der gebeurtenissen die wordt geestelijk zoveel mogelijk geleid. Dat hangt van U af en van iedereen, of men ten goede wil reageren en dus de besluiten van de heersers der wereld en dus ook van de Witte Broederschap uitvoerbaar blijken op korte termijn, dat zijn altijd weer plannen die op Uw vrijwording, op Uw geestelijke bevrijding en verlichting en bewustwording zijn gericht, of die kunnen worden volvoerd. En hoe eerder we klaar zijn hoe minder zij de tegenstrijdigheden in de wereld tot uiting behoeven te brengen en te trachten die verder door te laten gaan, want dan is er geen ellende nodig om de mensen weer tot inzicht te brengen, dan doen ze het zo wel. Nou, ik hoop dat ik het daar aardig genoeg mee gedaan heb.

❖ *Er is in het keuzeonderwerp gesproken over de Witte Broederschap, zoals U weet. Nu is deze vraag gesteld: zijn de grijze broeders niet geestelijk tegengesteld aan de broeders der Grote Witte Broederschap?*

De grijze broeders zijn niet tegengesteld daaraan, maar indien U de Grijze Broederschap bedoelt die ik ken, heeft zij wel een totaal andere taak. De taak der Grijze Broederschap is niet het regeren van de wereld, maar het redden en verheffen van diegenen die in de duistere sferen vertoeven en het hen opvoeren tot een hogere sfeer. Zij voeren de strijd tegen het kwade, niet op de wereld - in tegenstelling met de Witte Broederschap -, maar speciaal in de sferen en trachten, door meer en meer mensen uit de ban van het demonische los te maken, de kracht van het demonische zelf te verzwakken. Is dit voldoende duidelijk? Als het te vlug gaat, zegt U het maar, hoor, dan doe ik het langzaam aan.

❖ *Het gaat iets te vlug.*

Ja, dat dacht ik wel. Nou, dan zal ik het nog eens langzaam zeggen. Dus de Grijze Broederschap werkt in de sferen en tracht, door in de sferen degenen die tot de duistere sferen, degenen die daartoe zouden vervallen en in gevaar van sterven op aarde zelfs, te helpen en te verheffen tot een hogere sfeer, door het licht dat de geest ontvangt, de kracht van het demonische minder sterk te maken. Is het duidelijk nu?

❖ *Ja, dank U wel.*

4 februari 1955

Wel, onze Orde heeft een groot aantal medewerkers die zeker niet bij de Orde behoren, en in haar streven probeert ze op haar wijze hetzelfde te verwerkelijken wat honderden, misschien zelfs duizenden andere organisaties ook proberen tot stand te brengen, organisaties in de geest en in de stof. En vandaar dat dit aangeeft dat wij niet zijn dé weg of dé waarheid of hét middel, maar één van de vele middelen. En wanneer soms zo'n buurman op bezoek komt - o, U zult bezoekers krijgen en omgekeerd wij ook eens bij een ander op bezoek gaan. Dat doet aan de waarde van ons werk niets toe of af, we kiezen een beetje andere weg, maar het doel blijft gelijk: geestelijke bewustwording en aanvaarding van het Goddelijke en aanvaarding, van de verantwoording die uit de kennis van het goddelijke voortspruit. Nou, is daar commentaar op?

❖ *Wat is de nederigste taak in Uw Orde?*

Ja, ja, ik versta het nu wel, maar dat is zo moeilijk té beantwoorden eigenlijk. Nu ja, U vraagt erom, dan moet U het maar weten: tot U te spreken. Niet erg vlijend, hè? Ja, dat is inderdaad een heel nederige taak. Kijkt U eens, degene die tot U spreekt die heeft heus wel wat kracht nodig, die moet het medium regeren en beheersen en besturen en aan de andere kant is; hij in zijn spreken volledig gebonden aan datgene wat de Orde toelaat, Voor een groot gedeelte van de gegevens die hij naar voren brengt is hij afhankelijk van zijn medebroeders; hij is door z'n krachtsinspanning een tijdlang gebonden en moet bovendien vaak, heel vaak zelfs tot de aardse sfeer afdalen, om dit werk der Orde als spreker, goed te kunnen vervullen, zorgen dat hij op de hoogte is van wat er onder de mensen leeft, dus vaak tot de aardse sfeer gaan. Dat is nu precies hetzelfde als bij U een "putjesschepper" begrijpt U? we doen het om de zaak rein te maken en zuiver te maken waar we maar kunnen, maar in zichzelf is deze taak heel nederig en zou ons werk niets uithalen als er geen knappe ingenieurs waren die zorgden dat het systeem zelf in orde was en klopte. Begrepen?

❖ *Ja.*

Nou, en nu heeft U me meteen weer zover gebracht dat ik gezegd heb dat ik maar een heel kleine jongen ben, hè?

❖ *Heeft U ook nog relatie met de broeders van de Witte Broederschap, de loge van de Witte Broederschap?*

Er staan inderdaad enkelen van de hogeren bij ons in verbinding daarmee, ja. En er zijn ook nog verbindingen met andere genootschappen en broederschappen, zoals dat ook de vorige keer uiteen is gezet, maar we zullen en durven toch desondanks onze eigen weg wel gaan en juist wanneer we over b.v. Witte Broederschap gaan spreken, dan zitten we altijd weer met een heel lastig probleem, om niet teveel en niet te weinig te zeggen, om geen grote misvattingen te scheppen enerzijds, aan de andere kant geen ongewenste details weg te geven die voorlopig beter verborgen blijven. En juist als je over een ander spreekt, dan moet het altijd nog veel voorzichtiger zijn dan wanneer je over jezelf praat, weet U? Er bestaat dus inderdaad wel enige relatie.

❖ *Dank U.*

4 maart 1955

Goeden avond vrienden,

Na deze begroeting spreekt de intelligentie de gebruikelijke waarschuwing uit dat ook zij niet alwetend zijn en dus fouten maken niet is uitgesloten, waarom ons wordt verzocht zelf goed na te denken en eventueel op- of aanwerkingen naar voren te brengen en vervolgt verder woordelijk: Wij hebben getracht op de vorige avonden U een klein idee te geven omtrent de sferen zelf, zoals wij die zien, omtrent de verhoudingen, bewustzijnstoestanden en bewustzijnsmogelijkheden daarin. Van daaruit is het zeer begrijpelijk dat wij moeten komen tot HET WERK DAT WORDT VERRICHT IN EN UIT DE SPEREN. Zoals overal op Uw wereld en in alle sferen de gelijkgestemden tot een erkennen van elkaar komen, zien wij ze, zeker vooral in de sferen, getrokken door de gelijkheid van gedachten, tot elkaar naderen, onderling gedachten uitwisselen en vaak gezamenlijk een arbeid aanvaarden. Dit heeft aanleiding gegeven tot het ontstaan van zeer vele groepen die wij veelal orden noemen, orden omdat zij een bepaalde restrictie op de persoonlijke vrijheid, vrijwillig aanvaard, inhouden. Wanneer ik deze avond tot U spreek dan ben ik inderdaad beperkt in mijn mogelijkheden, want ik moet blijven binnen een mij voorgeschreven raam, waarbuiten ik niets mag openbaren, waarbuiten

ik geen opmerkingen mag maken etc. Het feit dat vele van die orden bestaan, is reeds een duidelijke aanwijzing voor het wijd uiteenlopen van opvattingen zoals die ongetwijfeld tot zelfs in de hoogste sfeer moeten blijven bestaan. Onze groep zelve meent vooral te moeten werken met het wapen der filosofie en der logica; anderen menen eerder met geloof, gewapend of zelfs met dogmatische doctrines hun doel te kunnen dienen en bereiken. Dat moet ieder voor zich weten. Maar er zijn altijd wezens wier inzicht in de werkelijke waarheid zo groot is, dat zij komen te staan boven de gemeenschap met al haar verschillende opvattingen. Mogen er alleen in Nederland reeds ruim een 40-tal christelijke genootschappen en kerkgenootschappen zijn, dan is het toch zeker dat Jezus zelve daarboven staat. Zonder de opmerking te maken dat wij over gelijke hoge en grote geesten als onze leiders beschikken, meen ik toch dat ook Jezus voor ons, als voor vele anderen, een grote bron van bewustwording, inspiratie en uiteindelijk realisatie van ons einddoel is. Er zijn echter ook anderen. Sommigen hebben geleefd op Uw wereld als grote geesten, hebben geopenbaard, of zien in de verborgenheid door het leven gaande, ontwaakt tot een geestelijk bewustzijn dat hen ver verheft boven alles wat wij als sfeer nog kunnen kennen. Deze nu hebben zeer zeker ook gezamenlijk werkzaamheden; ook zij trachten de mensheid en de geest te verlossen, zij trachten een bewustwording, voor iedereen mogelijk te maken. Ik weet niet of het oneerbiedig is, maar ik zou dezen willen noemen: een coördinerend bestuur. Wat juist uit deze sfeer komen tot ons de leringen, de kracht, de impulsen zelfs tot werken die voor een groot gedeelte, wanneer wij eerlijk streven naar het goddelijke en naar het licht, voor ons bepalen hoe wij zullen gaan en wat wij zullen doen. Deze impulsen echter zijn algemeen en ieder kan deze op zijn eigen wijze interpreteren. Het is dan ook begrijpelijk dat velen die b.v. christelijk zijn opgevoed. Ik wil een voorbeeld geven U ongetwijfeld bekend: een dominee die op aarde een dogmatische leerstelling verkondigd heeft en nu vanuit de sfeer verdergaat, zal dan deze trachten, inpassend in zijn eigen leven ervaring en geloof, de krachten hem gegeven, plus de bewustwording hem gegeven, mede te verwerken. Met een aantal geestverwanten vormt hij dan dus als het ware een orde, en deze orde zal ongetwijfeld een zeer christelijke basering vertonen. Wij weten dat hetzelfde bestaat met Islamitische, Boeddhistische inslag, Westers, Oosters, U kunt zoeken zoals U wilt, aan alle kanten vindt U deze groepen samenwerkenden. Wanneer echter de hoogste sferen willen werken tot op deze wereld, dan is het ook begrijpelijk dat zij op deze wereld zelf hun vertegenwoordigers hebben die, misschien niet tot de grootste verlichten, maar dan toch tot de leiders en meesters in geestelijk opzicht van de mensheid behorende, nog op aarde vertoeven. Deze beide lichamen, de orde die op aarde bestaat en de hoge groep die stimuleert, die ons beleert en inspireert in de hoogste sferen, zijn het orgaan dat ook de samenwerking, of zelfs de onderlinge strijd in sommige gevallen, tussen de verschillende groepen mogelijk maakt. Wij gaan dan eerst kijken in onze eigen omgeving en daar vinden wij natuurlijk voor ons het voornaamste, voor U misschien niet, voor vele anderen zeer zeker niet: de Orde der Verdraagzamen. Waarom deze naam werd gekozen is U meerdere malen bekend gemaakt, en wat onze gedachtegang is wil ik hier kort even schetsen. In de eerste plaats, wij geloven aan een God, een God die de gehele schepping in zich bevat en alleen door Zijn wezen in stand houdt. Dat is een geloofspunt, daar kunnen we niets aan doen. Er zijn dingen die je nu eenmaal noch verstandelijk noch zelfs met je gevoel zozeer kunt benaderen dat ze volledig te begrijpen zijn, ook niet wanneer je vrij bent van de stof. Wij weten dat een langzame ontwikkeling op deze aarde uiteindelijk de mens deed ontstaan. Wij weten dat gelijksoortige ontwikkelingen, over het geheel van het Al verdeeld regelmatig plaatsvinden. Wij zien dat bij al dezen een bewustzijn groeit van eerst geestelijke, later goddelijke waarden en dat, wanneer de menigte daarvoor rijp is, openbaringen plaatsvinden waarbij wezens die op die aarde verkeren en leven, aan de mensheid kond doen van hun eigen contact met het goddelijke. U zult begrijpen dat dat zeer belangrijk is voor ons om juist dit te geloven. Wij menen dan ook dat wij geen der verschillende stichters van religies, een enkeling uitgezonderd, mogen verwerpen en beschouwen hen allen als geïnspireerde. Wij geloven dat de wetten, zoals die geleerd zijn door velen, maar toch wel vooral door Boeddha, door Jezus, Mohammed, moeten worden geaccepteerd als zijnde van de grootste waarde voor geest en mens. Echter wanneer wij dit trachten vast te leggen in de beperktheid van menselijke woorden, in een dogma, dan zijn we bang dat we, vergetende de werkelijkheid, ondergaan in de fijnheid der dingen. Nu daarom geen enkel dogma maar kennis, inspiratie, bespreking zoveel als mogelijk is in elke sfeer, of dit nu een stoffelijke of een zeer hoog geestelijke is, gezamenlijk streven naar het goddelijke door in onze gedragslijnen en werkzaamheden de grote principes van onze meesters tot uiting te doen komen. U begrijpt dat er nog heel wat meer zou moeten staan in

een werkelijke beginselverklaring van onze Orde, maar is voldoende om haar, zo beschreven hebbende, haar te gebruiken als een contactpunt van waaruit we de samenwerking der verschillende orden in de sferen nader kunnen schetsen. Wij zijn zoals U weet zeer zeker niet wat men noemt christelijk, want een groot gedeelte van wat de Christen dierbaar is als geloofspunt, dat interpreteren we op onze eigen wijze, terwijl we ook bepaalde dingen daarvan verwerpen. We zijn het echter eens met hen, dat de weg van leven die werd aangegeven belangrijk is. En dit is ons aanknopingspunt met de verschillende orden die zeer zeker nauwkeurig als christelijk zonder meer kunnen worden omschreven. Het is niet altijd mogelijk dat wij gelijke dingen verkondigen; het is soms zelfs noodzakelijk dat we, om in de mensheid een bewustzijn tot stand te brengen, een debat voeren waarbij nu de een dan de ander "l' avocat du diable", de advocaat van de duivel speelt. Niet met z'n argumenten maar door het bestrijden van de anderen. Vele van die geestelijke schermutselingen worden op aarde vaak ernstig genomen, maar ze zijn erop gericht om de mensen los te breken uit hun eigen denkwijzen, om ze voortdurend eraan te gewennen dat er meer zienswijzen zijn en dat er ongetwijfeld zoveel meer bestaat in het Goddelijke, dat er niet gesproken kan worden over deze of die waarheid die de enige is, maar alleen over één waarheid die we allen van verschillende kanten kunnen benaderen, zonder dat daardoor de waarheid iets meer of minder wordt. Op deze zelfde wijze staan wij met verschillende andere godsdienstig georiënteerde groepen in verband. Wanneer wij behoefte hebben, aan een bepaalde spreker en wij zouden die niet in de kern van onze eigen werkers kunnen vinden, dan zal altijd een naburig genootschap geneigd zijn om ons zo'n spreker ter beschikking te stellen. Omgekeerd, wanneer er een inspiratie nodig is of een spreker, of zelfs maar een uiteenzetting kort, dan willen wij gaarne heel gaarne daarbij, wanneer de mogelijkheid maar enigszins bestaat, zo'n andere orde helpen. Toch leven in een gescheiden wereld. Het duurt heel lang voordat de "heiden" - en denkt U dat maar tussen aanhalingstekens - en de "gelovige" - eveneens tussen aanhalingstekens - het met elkaar eens kunnen worden. De voorstellingen van een voortbestaan verschillen teveel dan dat op een lagere sfeer een onmiddellijk samengaan gemakkelijk mogelijk ware. Het proces der bewustwording verschilt door verschillende levensopvattingen vaak zoveel, dat het erg moeilijk is om elkaar te begrijpen en te benaderen. Het contact blijft oppervlakkig en op het eerste gezicht lijkt het wezen der verschillende orden in de sferen op een soort Europa, gedeeld door vele grenzen die je wel over kunt gaan maar alleen onder bepaalde voorwaarden. Waarom al dit werk in de sferen en wat is de taak die deze orden en genootschappen zich stellen? In de eerste plaats begint men in de sferen hoe langer hoe meer te beseffen dat men niet alleen de eenling is die de berg kan bestijgen tot de hoogste top, maar dat men een deel is van een mensheid. Zelfs een Nietzsche liet zijn Zarathustra terugsnellen als een fakkel, brandend haast van begeren, om te verkondigen naar het dorp en naar het dal, omdat zijn eenzaamheid voor hem niet meer voldoende was. Het beeld is niet zo dwaas. Je kunt lang in de pure eenzaamheid van het geestelijk bestaan zijn, maar dan merk je dat je een organisch geheel vormt met de mensheid en dat je zonder die mensheid niets bent, omdat de volheid van je geluk vraagt een volheid van geluk voor de mensheid, niemand uitgezonderd. Vandaar dat wij - vergeef mij als het woord hovaardig klinkt - afdalen tot Uw wereld en tot de laagste sfeer. Overal zal de geest trachten een bewustzijn te wekken waardoor wij U zo snel mogelijk op kunnen trekken tot onze sferen. De kracht daarvoor krijgen wij uit die grote bron die wij bij gebrek aan een betere naam "God" noemen. Elke orde, elk genootschap dat in de geest bestaat, ja zelfs elke eenling die een bewustzijn bereikt, neemt deel aan dit werk. Maar ongetwijfeld heeft men niet voldoende alleen aan kleine expedities in de duisternis die als wild jagers in Afrika, proberen om een zeldzaam dier, een onbewuste geest, te vangen en mee te slepen naar een soort geestelijk Artis in het lichte land. Wij moeten een bewustzijn op zien te bouwen, wij moeten trachten om een levensbeschouwing te geven. En dat kunnen we niet wanneer we niet op de hoogte zijn van de dingen. Practisch elke orde, practisch elk genootschap staat op enigerlei wijze in verband b.v. met Uw aarde en heeft evenzeer waarnemers in de lagere sferen. Dit zijn veelal de meer onbewuste broeders, zusters, die tot de groep behoren, die, door dat zijzelf al wat lager staan in bewustzijn en dus in één lagere sfeer leven, gemakkelijker af kunnen dalen dan de hogeren, degenen die reeds een groot bewust zijn verworven hebben. De kleinen trachten te helpen waar zij kunnen, zij verzamelen gegevens. Wanneer zij echter in nood zijn, dan kunnen ze met één bê om hulp, de hoogste sfeer inschakelen. En de hoogste sferen - althans zo ervaren wij dat - schijnen, wanneer het nodig is, onmiddellijk kracht vanuit het goddelijke te kunnen betrekken om zelfs de meest satanische macht onmiddellijk te verdrijven. Echter zijn we er niet wanneer we iemand uit het duister in het licht brengen, want licht en duister zijn in onze

wereld een kwestie van bewustzijn. Zo is een deel van onze taak geworden - een taak die ook onze Orde zeer zeker ijverig ter hand neemt - om op aarde te trachten het menselijk bewustzijn reeds zo te richten, dat een terugval in de duisternis na de overgang, tot de zeldzaamheden behoort. Hiertoe dient men op de hoogte te zijn van alles wat er in de wereld gebeurt. Maar ieder heeft zijn eigen belangstelling. Er zijn groepen die speciaal wetenschappelijk zijn georiënteerd, andere daarentegen houden zich alleen op de hoogte van religieuze ontwikkeling. Sommige interesseren zich meer voor economische en politieke omstandigheden, andere daarentegen weer voor psychische gewoontebepelden die in elke mens bestaan en die het kenteken van zijn tijd en de daarin heersende bewustwordingsgraad. Zo heeft men dus een wijd net gespannen. Maar het is niet voor ons mogelijk om alle gebieden gelijktijdig en efficiënt volledig te dekken en toch nog alle werk te doen wat wij zo gaarne willen verrichten. De grote groepen hebben dus een soort niet-officiële samenwerking waarbij zij voortdurend gegevens niet elkaar uitwisselen, en zo reeds gezegd, in vele gevallen elkaar materiaal, sprekers en kracht ter beschikking stellen. Dit was nog niet voldoende. Wanneer een orde in zijn grootste deel, met de grootste hoeveelheid der daarin deelhebbenden, een bepaald bewustzijn overschrijdt, dan begrijpt men dat het niet voldoende is om een eigen groep of een eigen orde zonder meer te stichten, dan moet men samenwerken niet ieder ander, ieder ander die iets goeds brengt, die tracht om het menselijk bewustzijn te richten op het hoger doel, de lichte sfeer, en uiteindelijk het bereiken van God, gesteund door de realisatie van de onmetelijke liefdeskracht die het goddelijke ertoe brengt de schepping voort te brengen en in stand te houden. Zo komt het dan tot een samenwerking waarbij een groot aantal groepen samengaan. Wat valt daarbij eigenlijk het meest op? In de eerste plaats een behoud over het algemeen van eigen werkwijze en eigen naam. Een plotselinge verandering op aarde zou eerder nadelig dan gunstig kunnen werken. In de tweede plaats, juist door het verschil in sfeer, in naam, die men op aarde dan naar voren brengt, is het mogelijk om de meest verschillende richtingen van bewustzijn langzaam tot zich te trekken. Onze Orde - wij hebben dat trouwens ook bekend gemaakt - prijst zich gelukkig eindelijk een peil bereikt te hebben waarbij de samenwerking met meerdere der grotere orden mogelijk werd. Denk niet dat wij nu zeer belangrijke krachten zijn in het wereldbestel of in het bewustzijn. We hebben zeer lange weg nog te gaan, maar we hebben ook een lange weg afgelegd. We werken nu samen met een ieder, een ieder die het zuivere en het goede wil. Hoe dat werk, eruitziet kan ik ongetwijfeld het beste beschrijven wanneer ik wederom naar de mij meest bekende materie grijp, n.l. naar het werk onzer Orde. Maar ik verzoek U er rekening mee te houden dat dit, beeld voor elke andere groep, misschien met een enigszins andere waardering der verschillende intenties gelden kan. In de eerste plaats de groep geestelijk bewusten die in een voortdurende contemplatie en meditatie verzonken, in de lichtende sferen waarin de vorm niet meer bestaat, een regelmatige vloed van gedachten in stand houden van, ja, gevoelens zou ik het haast willen noemen, want gedachte is teveel vormend omschreven. Het is als het ware een bewustzijn dat je doortrilt en dat niet in woorden of zuivere denkbeelden zonder meer is weer te geven. Zij beïnvloeden de broeders der Orde en trachten hen te steunen en te stimuleren in de juiste richting. Daaronder vinden wij een sfeer die uit de aard der zaak het sterkste aan de krachten der bovengelegen sfeer ook deel heeft en deze tracht te komen tot een rationeel, dus nog in de vormwereld bruikbaar beeld, dat vooral voor de lagere sferen aanvaardbaar is. Want hoe dichter men bij de aarde komt, hoe scherper de vorm wordt, hoe verder men onder het aardse bewustzijnsvlak komt hoe belangrijker de vorm is en hoe moeilijker ze bereikt wordt. Zo geven zij dan richtlijnen uit een wereld waarin de vorm nog niet bestaat, maar waarin toch licht, kleur en geluid samenspelen op een wonderlijke wijze en de voortdurende veranderende vorm reeds bekend is. Zij bereiken van daaruit grote groepen werkers die leven in het hoogste gebied der sferen waarin vorm nog bestaat. Deze studeren; denkt U niet aan een studie zoals bij U op een universiteit of zelfs maar een school. Zij doordenken de dingen in zichzelf en projecteren hun wezen overal daar waar zij, menen iets van de waarheid te kunnen ontdekken. Zij bouwen, vaak zeer gespecialiseerd, grootse waarnemingen op en zij trachten van daaruit te komen tot een contact van hun speciaal gebied uit met het goddelijke. Zij stellen gelijktijdig hun kennis zover mogelijk ter beschikking aan lager gelegen sferen waarin o.a. sprekers zoals ik vertoeven. Al deze verschillende studenten of leraren - het ligt er maar aan, uit welke sfeer U ze beziet - hebben buiten dit nog een taak: zij trachten zoveel mogelijk, zonder de mensheid, de redelijke ontwikkeling van de mensheid te schaden, of de redelijke ontwikkeling van de ziel in de onbewuste sfeer, voortdurend gebruik te maken van hun kennis en kracht om gunstige elementen daarin te

bevorderen en de slechte althans enige hinderpalen te doen overgaan voordat het slechte werkelijk zijn vrije loop kan hebben. Zij zijn dus wel degelijk reeds strijdbaar. Waar zij echter een groot gedeelte van hun taak niet zelf kunnen vervullen, hebben zij een direct contact, nogmaals, met degenen die in de vormsferen ook leven, zoals ook ik, die allen hun eigen taak wederom, aanvaard hebben. Mijn taak staat in groot gedeelte in verband niet Uw wereld. Wij hebben daar uiteindelijk te spreken, wij hebben waar te nemen, wij moeten onder sommige omstandigheden stimuleren er inspireren, in andere gevallen trachten een bewustzijn te wekken waardoor een kwade daad niet gebeurt. Anderen, die zeker even hoog staan als ik echter, dalen naar een lagere sfeer, leven soms lang daar als een entiteit uit die lage sfeer, om uiteindelijk door de ban die zij eerst hebben geworpen over dezen, een poging te wagen in hen edeler gevoelens en gedacht en naar voren te brengen en hen zo niet behulp van anderen te kunnen redden en te voeren naar een hogere sfeer. Er zijn er die speciaal als taak hebben om degenen die pas zijn gestorven in Uw wereld, pas overgegaan, ofwel pas uit een lagere sfeer ontwaakt zijn, te ontvangen, te verzorgen en te begeleiden totdat zijzelf weer in staat zijn hun eigen toestand in die nieuwe wereld volledig te beoordelen. Over de waarnemers heb ik U reeds gesproken. Ik meen dat U hierdoor een aardig overzicht krijgt van wat zich, uitdrukkelijk nogmaals, niet alleen in onze Orde, maar in alle groeperingen in de geest, zij het met de nadruk op dit of dat, afspeelt. Wij werken allen samen om de mensheid bewust te maken, maar wij kunnen dit ook weer niet doen zonder dat er rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen op aarde, de krachten die op en rond de aarde aanwezig zijn. Nu zijn er op het ogenblik rond deze wereld veel demonen aanwezig, demonen die hoofdzakelijk uit angst, de haat, de onzekerheid en onverschilligheid der mensheid opgebouwd zijn. Kunstmatig als zij zijn in hun oorsprong en origine, zijn zij gevaarlijk en kunnen vaak zeer nadelige invloed, zowel op mens als geest, uitoefenen. Zo zijn er bepaalde wezens bij ons die het hun taak achten om juist deze demonen te bevechten te bestrijden. Er zijn op deze aarde ook krachten aanwezig die achter de schermen, althans een deel van de ontwikkeling der wereld bepalen. Zij komen regelmatig bijeen, zij staan in verbinding met de hoogste sfeer en - naar ik vermoed - veel directer dan het voor ons mogelijk zal zijn in de eerste paar duizend jaar. Zij handelen op een zodanige wijze dat zij stoffelijke zaken beïnvloeden, iets wat ons niet geoorloofd is. Wij houden ook met deze groepen voeling, en in vele gevallen laten wij ons leiden door hun besluiten en hun wijsheid. Er zijn altijd perioden dat de geest speciaal op aarde werkzaam is, en de laatste paar honderd jaar zijn wij weer bezig om een geestelijke bewustwording op te bouwen. Het zal echter aan de mens liggen of ons dit gelukken zal. Er is al eens een tijd geweest dat een bond van orden uit de sferen, een gezamenlijk werken dus van alle geestelijke krachten, ongeacht instelling en geloof op deze aarde een ontwaken van geestelijke eigenschappen bij de mens tengevolge had. Waar echter zijn begeerteleven slecht was, hij niet in staat was het geoorloofde van het ongeoorloofde te onderscheiden, hebben wij gezien dat door valse profeten en demonen die hen beïnvloedden, de wereld weer ten gronde werd gericht. Het is niet voor niets dat grote wereldrijken als het machtige Babylon, moesten vallen. Zij zijn gevallen door het misbruik van geestelijke krachten, door het verkeerd richten van hun belangstelling op zekere geestelijke aspecten. Wij hopen het voor Uw wereld te kunnen voorkomen, ofschoon ook hier soms de hysterische beleving, die in werkelijkheid niets anders dan een lust is, de boventoon voert. Er zijn sekten bij wie het z.g. beleven van een geestelijke ervaring, in werkelijkheid niets anders is dan een zinnenprikkeling en een sexuele uitleving. Denkt U b.v. eens aan bepaalde aspecten holy rollers, die in hun ware schuimbekkende bezetenheid alle frustraties uitleefden en alle remmen wegnamen onder het mom van geïnspireerd te zijn door goddelijke krachten. Dit te vermijden is één van onze grootste zorgen en daarom hebben vele van de orden een groot aantal van degenen die tot hen behoren of zelfs met hen sympathiseren, verzocht om op de wereld onmiddellijk werkzaam te zijn. Dat betekent dat ge omgeven zijt door bewuste en halfbewuste geest die het goede nastreeft en onder leiding van een bepaalde groep of groepering, Uw persoonlijk lot vaak tracht te regelen, U tracht te weerhouden van het slechte en tracht om de goede dingen, de werkelijk eerlijke en edele dingen in de mensheid aan te moedigen. Ook dit behoort tot de werkzaamheid der Orde. En hier wordt weinig onderscheid gemaakt tot welke groep men zich aangetrokken gevoelt. Het is zoals met een dijkbreuk; wanneer het water hoog tegen de dijken staat, dan vraag je niet: wat ben je, ben je katholiek of ben je protestant, wat geloof je mens en wat is je politieke partij? Dan zeg je: "allen samen zullen we trachten dat land te beschermen en je sleept de zakken aan, je stort het zand, je werpt zware lasten naar beneden en je draagt ze totdat je er bij neervalt." Sommige aspecten op aarde doen aan een dergelijke toestand denken. En hier werkt de geest in de sferen samen, zonder te vragen; "wie of wat Zijt ge",

zonder te vragen: "geloofst ge nu wel in Jezus als een Zoon van God", of denkt ge er anders over, "is Hij alleen maar een profeet?" De mensheid moet gered worden, want zonder die mensheid zouden we niet zo gelukkig kunnen zijn. Alle orden in de sferen erkennen één feit als waar: God heeft niet elke mens als een eenheid geschapen zonder meer, maar elk wezen geschapen als een toren die staat in het beginpunt, God, en staat in het eindpunt der grofste en laagste materie. Het bewustzijn moet stijgen tot het goddelijke. Maar de volheid van zijn in het goddelijke kan pas ervaren worden wanneer allen in hun bewustzijn ook het goddelijke bereiken. Vóór die tijd zijn er veel vreugden, is er veel verrukking en veel bewustwording, maar het uiteindelijke en het grootse kan alleen bereikt worden wanneer allen gered zijn. Wat dat betreft kan ik er een geloofspunt aantoevoegen dat - meen ik - voor alle orden ook geldt: Wij geloven niet dat er één wezen eeuwig zal worden verdoemd. Wij kunnen geloven dat wanneer het nodig is een persoonlijkheid wordt weggevaagd, maar het leven zal blijven bestaan en opnieuw omhoog gaan tot dat het eens de top, het einddoel bereikt heeft waarvoor het eens bestemd was. Wij geloven dat er sferen zijn van buitenste duisternis, waarin inderdaad geweest is en knarsing der tanden en meer dan dat, want sommigen van de verschillende orden, dringen zelfs daar door en trachten degenen te wekken die hun smartelijke tijd van boete uitgediend hebben en enig bewustzijn beginnen te bereiken. En wij geloven niet dat het eeuwig is, onuitwisbaar. Want al wat wij zien in het goddelijke, al wat wij zien in de sferen en zelfs op Uw wereld, bewijst ons dat God liefde is in de eerste plaats en niet meer. Ja misschien veel meer, maar geen liefde waar haat tegenover staat. Een moment dat God een eeuwig oordeel zou uitspreken, dat een eeuwige verwerping betekent, dan zouden velen onder ons toe moeten geven: laat ons dalen tot in de laagste sfeer, want wij hebben onze God niet verstaan. Wij kunnen het niet bewijzen; God is groter dan je kunt overzien, waar we geloven het intens, innig en eeuwig. Kijk, vrienden, dat zijn een paar aspecten van het werken der groepen in de sferen, van de samenwerking die groepen. En er rest mij nog één aspect dat ik U nog gaarne duidelijker zou willen maken. Zo vaak zegt men: die sfeer brengt zoveel groepen voort en die strijden met elkaar. Hier zeggen ze dit en daar zeggen ze dat, hoe moet ik, mens, de waarheid vinden? Wanneer we U één recept gaven over de hele wereld, mijne vrienden, ge zoudt het geloven en ge zoudt U eraan houden, maar ge zoudt niet ontwikkelen. Het is niet de bedoeling dat ge de slaven zult zijn van een bepaalde gedachtegang. Het is de bedoeling, dat ge zult denken, worstelen en strijden om zelve, voor U persoonlijk, een bewustzijn te verwerven, dat ge niet als kleine deeltjes die bij de grotere bal kwik van geestelijk bewustzijn komen, in een orde of een andere groep wordt opgenomen, maar dat ge, mijne vrienden, als wezens met een persoonlijk besef en met persoonlijke mogelijkheden, in de sferen mee zult helpen, om steeds meer en meer in het Al de volmaaktheid ook bewust tot uiting te brengen die steeds rond ons bestaat. En wanneer wij dan spreken uit onze eigen onvolmaaktheid en onze eigen onvolkomenheid van kennis, dan willen we maar al te graag teruggrijpen op de ideeën die ons op aarde zo vertrouwd waren. En dan spreekt de ene bijbelspreuken en de ander die klinkt misschien een beetje naar het Leger des Heils, of spreekt in Boeddhistische termen; de een is een zuivere heiden, de ander is zelfs een soort alles aanbidder, want bij ziet God in alles en wil geen onderscheid. maken. Maar gijzelf zult moeten bepalen welke weg ge wilt gaan. Want spreken wij in vele woorden, één gedachte zit er altijd achter: God, is liefde. Eén tendens ligt er in al dit streven: mens wordt U bewust van de geest en van het goddelijke. Eén kracht werkt er in al deze verschillende aspecten van het zijn der sferen: het innige trachten de mens te verheffen, te helpen en te brengen tot een bewustzijn dat hem geestelijk zal maken onze gelijke of desnoods onze meerdere, opdat we onze vreugde kunnen hebben aan een ziel die, vrijgekocht uit de ban van stof en waan, de werkelijkheid van het goddelijke benadert en ook ons deel laat hebben aan zijn nieuwgeboren bewustzijn en krachten. En daarmee, vrienden, heb ik mijn onderwerp behandeld. Ik dank U nog wel voor Uw aandacht en ik verzoek U niet geheel te vergeten wat ik hier gezegd heb. Wanneer U in contact komt met de geest, of met een kerk; wanneer U een mens God hoort loochenen of God hoort aanbidden, bedenk dit: de meest verschillende wijzen van denken en streven hebben elkaar in de hoogste sferen gevonden, en daaronder zien we alle vertakkingen van verschillende bestrevingen samenvloeien. Hoe hoger zij komen hoe meer zij een worden om uiteindelijk gezamenlijk het goddelijke te benaderen en te bereiken. Elk wezen draagt in zich iets van het goede en van het goddelijke. Veracht dat niet, accepteer dat. Wanneer een mens God loochent of vloekt, zo zegt: ziet, hij gelooft nog in zichzelf en van daaruit kan hij verder bouwen. Wanneer een mens God aanbidt, wees eerbiedig stil en zeg bij

Uzelve: hier is er een die voelt dat de liefde Gods moet werken voor alle dingen. Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

10 maart 1955

De Beginselen van de "ORDE DER VERDRAAGZAMEN "

De Orde der Verdraagzamen is een groepering, werkzaam op aarde zowel als in de sferen.

Zij heeft, zowel op de aarde als in de sferen waar zij werkt, verschillende werkgroepen die ter plaatse haar gedachten verder uitdragen. Groepen waarin broeders en zusters, medewerkers der Orde trachten de gedachten der Orde naar voren te brengen.

De Orde der Verdraagzamen baseert zich op haar geloof in een vertrouwen op het Goddelijke.

Zij gelooft aan de Goddelijke Liefde en is er van overtuigd, dat deze Goddelijke Liefde voor elke mens en voor elk wezen een volmaakt geluk en bewustzijn zal betekenen, op het moment dat dit wezen heeft geleerd, de Goddelijke Liefde te aanvaarden.

De Orde der Verdraagzamen gelooft niet, dat er ook maar één wezen of maar één partikel van stof of geest verloren kan gaan. Zij meent dat alles terug zal keren tot de bron, vanwaar alles is uitgegaan. De Orde, der Verdraagzamen bestaande uit een groep entiteiten onder leiding van een geestelijk driemanschap, dat op zijn beurt weer in verbinding staat met verschillende andere groepen en Orden, heeft op grond van op aarde en in de sferen door leden en anderen opgedane ervaringen, gemeend het volgende te moeten vaststellen en toe te voegen aan bovenstaande geloofsbelijdenis.

Wij kunnen het Goddelijke en de Goddelijke liefde benaderen en begrijpen wanneer in onszelven de Goddelijke Liefde meer en meer op de voorgrond treedt. Op grond daarvan is het noodzakelijk, dat alle hartstochtelijkheid, alle plotselinge uitbarstingen, kortom al datgene, wat een verzet tegen de buitenwereld betekent, dat plotseling opkomend, ons maar al te vaak van de goede weg voert moet worden teruggebracht tot nihil. Zij predikt daarom de verdraagzaamheid

De Orde gelooft echter niet, dat ware verdraagzaamheid, laat staan ware naastenliefde, mogelijk is, wanneer men geen inzicht heeft in de wijze waarop hemel en aarde tezamen zijn, werken en leven. Zij meent, dat het noodzakelijk is om én van eigen sfeer en van andere sferen, zoveel mogelijk kennis te verwerven opdat het verworven begrip een steun zal zijn, waaraan men zich zal kunnen vasthouden wanneer de neiging tot onverdraagzaamheid in stof en geest te sterk wordt. Om dit doel te bereiken tracht zij geestelijke steun te geven, waar dit slechts mogelijk is. Op aarde geschiedt dit door het uitspreken van redevoeringen, het geven van inspiraties en het opleiden van personen die gebruikt worden of zullen worden om de gedachten der Orde onder de mensen, op voor de mensen aanvaardbare en duidelijke wijze bekend te maken.

Zij geeft vanuit de geest hare bijstand aan een ieder die streeft naar naastenliefde verdraagzaamheid en geestelijk bewustzijn. Haar werkzaamheden zijn hiertoe beperkt, waar zij het onmogelijk acht om in te gaan op de zuiver stoffelijke problemen die aan elke sfeer inherent zijn. Zij meent, dat de bewustwording van het Al-Goddelijke voor een ieder, ongeacht de sfeer, ongeacht de ontwikkelingsfase, betekent een volledige bevrijding van alle problemen van materiele bewustzijns- of zelfs begeertenaard.

Op aarde en in deze groep heeft de Orde daarom goedgevonden, de vorm van een Kerkgenootschap te aanvaarden. Immers de gemeenschap, die onze groep in de geest met al onze broeders en zusters op aarde tezamen verbindt, is gebaseerd op een innig én oprecht geloof. Ons gezamenlijk streven wordt geboren uit de door ons allen ervaren behoefte om het Goddelijke te benaderen, om meer te voldoen aan de eisen, die het Goddelijke ons schijnt te stellen, volgens ons bewustzijn. De organisatorische vorm met een bestuur, een lidmaatschap werd vanuit stoffelijk standpunt een noodzakelijkheid. Echter meent de Orde, dat zij zichten alle tijde het recht kan voorbehouden, die leden te weigeren, dier gedrag of gedachten bij herhaling in strijd zijn met de grondprincipes der Orde. Evenzeer meent zij, dat niet het stoffelijk lidmaatschap, maar het geestelijk streven bepalend is voor het behoren tot de werkgroep der Orde, op aarde.

Wetende, dat op aarde financiële verplichtingen helaas niet te ontgaan zijn, hecht zij haar goedkeuring aan het heffen van bijdragen en het aanvaarden van vrijwillige gaven.

Zij stelt er echter prijs op, wanneer het grootste deel van de noodzakelijke inkomsten wordt opgebracht op vrijwillige basis en niet hoeft voort te komen uit opgelegde entreegelden, etc.

De Orde meent, dat de verbreiding van hetgeen zij de mensheid heeft te zeggen op alle wijze gerechtvaardigd is, maar dat de waardigheid van haar zaak en haar geloof niet toelaat, dat dit met in doorsnee gebruikelijke reclamemiddelen geschiedt.

De Orde meent wel, dat op den duur de noodzaak zal bestaan door verschillende geschriften een aanvulling te geven aan de redevoeringen en cursussen, die op het ogenblik reeds worden gegeven.

Te geveener tijd zal zij dan hiervoor ook zorgdragen.

De hoofdbijeenkomsten van de Orde moeten worden gezien als kernbijeenkomsten. Zij vinden plaats in gesloten groepen, waarin diegenen, die het werk der Orde reeds kennen tezamen komen, om geleid door een gezamenlijke belangstelling, bepaalde problemen te bespreken met de leden der Orde die reeds in de sferen vertoeven.

Daarnaast is het noodzakelijk voor een ieder de mogelijkheid open te stellen met het werk van de Orde kennis te maken. Daartoe dienen de openbare bijeenkomsten, die door de groep worden belegd.

De Bestuursindeling bij Huishoudelijk Reglement wordt over gelaten aan het bestuur op aarde. Echter is het bestuur gehouden, voor een definitief besluit wordt genomen, de ontwerpen voor te leggen aan een gemachtigde uit de sfeer die daarop aanvullingen of wijzigingen zo nodig kan opleggen of aanbevelen. De Orde stelt zich ten doel steun te geven aan de mensheid. Zij acht zich echter, gezien haar wezen niet gerechtigd dit in een volledig georganiseerde vorm te doen voor de niet geestelijke problemen.

Wel stelt zij er prijs op hare leden aan te bevelen onderling of indien noodzakelijk ook buiten de Orde ook stoffelijk steun te verlenen binnen verantwoorde perken.

o-o-o-o-o

Wat de Orde gelooft;

Wij geloven in één God, Wiens Goedheid en Liefde ons geschapen heeft, ons in stand houdt, ja, ons wezen en zijn betekent.

Wij geloven, dat Hij voortdurend grote geesten tot bewustzijn wekt, die gezonden door Hem, waarheden omtrent Zijn Wezen en Zijn verkondigen, daar waar dit mogelijk en noodzakelijk is.

Wij geloven, dat Jezus Christus voor de geldende periode de Grote Waarheid- en Lichtbrenger is.

Wij geloven, dat Zijn Zending en Leer voor ons een onmiddellijk Goddelijke Waarheid betekenen

Wij achten echter ook andere profeten en waarheidsbrengers als Gautema Boeddha Siddharta, als Mohammed de profeet van de Islam, groot, omdat ook zij de mensheid verder tot bewustzijn geleid hebben.

Wij zijn ervan overtuigd, dat deze Lichten der mensheid, gezamenlijk werkend, ook verder de bewustwording van mens en geest trachten te bevorderen.

Wij geloven, dat de Grote Broederschap, die op aarde werkend, voortdurend de bewustwording der mensheid trachten te leiden in goede banen, werkt met Goddelijke kracht, gedrongen door een Goddelijke Bewustzijn.

Wij geloven, dat al het werk, dat wij kunnen doen slechts te danken is aan diezelfde kracht.

Wij zijn er ons van bewust, dat zonder deze Goddelijke kracht niets tot stand zou kunnen worden gebracht.

Wij geloven, dat voor elk wezen een uiteindelijke bewustwording het enig doel en einde van het bestaan kan zijn.

Orde der Verdraagzamen

Wij menen en geloven oprecht, dat onze Schepper ons niet zal verwerpen, maar ons, wanneer wij aarzelen en niet aanvaarden wat Hij ons als bewustwording voorlegt doet terugkeren om deze ervaringen hernieuwd te ondergaan ongeacht in welke sfeer of wereld.

Wij geloven dat elk wezen verantwoordelijk is voor zijn eigen daden en geloven dat, binnen de beperkingen van ons eigen wezen, een vrije wil bestaat.

Wij geloven, dat God ons niet zal oordelen of veroordelen. Wij zijn ervan overtuigd, dat wij, met Zijn Grootheid en Liefde geconfronteerd, ons wezen en daden beziende, een oordeel over onszelf zullen moeten uitspreken.

Wij geloven in de eenheid van al het geschapene.

Wij geloven, dat deze eenheid voor ons betekent; een steun in alle dingen, wanneer wij het Goddelijke ook daarin kunnen herkennen.

Wij geloven, dat de Wet van Liefde gaat; boven alle natuur, hoe ook geschapen, in welk wezen dan ook.

Wij geloven dat de Goddelijke wetten ingeschapen in ons, zoals zij geuit zijn in het Al voor ons, de leidraad kunnen vormen langs welke wij snel en waardig tot bewustzijn kunnen komen.

Wij geloven, dat geen volmaaktheid en volmaakt geluk voor ons mogelijk is, wanneer niet aan degenen, die met ons deel van de Schepping zijn en bewustzijn bezitten, opgetrokken zijn tot het peil der Goddelijke Volmaaktheid.

o-o-o-o-o

Wat de Orde meent te weten:

De Orde meent te weten dat de volheid van het Goddelijke niet slechts uit een enkel punt benaderd kan worden.

De Orde meent te weten, dat elk geloof en elk streven, mits oprecht op het Goddelijke gericht, in de ogen van het Goddelijke, zowel als in de ogen van de bewusten, gelijkwaardig zal zijn.

De Orde meent te weten, dat genaden, zoals men dit op aarde noemt, aan elk worden gegeven, wanneer hij zijn God daarom vraagt.

De Orde meent te weten, dat de Goddelijke kracht geen enkele smeekbede onverhoord laat, mits men deze met oprecht vertrouwen uitspreekt.

De Orde meent te weten, dat, waar zij zelve worstelt om een hoger bewustzijn te bereiken alle bewustzijn, hoe ook gericht en hoe onvolmaakt ook toch een weerspiegeling zal zijn van een deel van het Eeuwige.

Op grond hiervan meent de Orde te mogen stellen dat zij werkend naar haar beste weten en kunnen, voor zichzelf zowel als voor anderen het recht heeft zich te noemen, één der vele wegen die leiden tot volmaaktheid en bewustwording.

De Orde is ervan overtuigd, dat er misschien betere en zeker grotere wegen bestaan.

De Orde meent echter, dat niet alle wegen voor een ieder gelijkelijk begaanbaar zijn. Zij tracht op bescheiden wijze, een kleine weg tot bewustwording te vormen, waarlangs diegenen, voor wie een andere weg niet begaanbaar is, toch het Goddelijke kunnen ervaren en de bewustwording bereiken.

Op grond hiervan meent de Orde verder te moeten vaststellen, dat zij in genen dele gerechtigd is, tot het voltrekken van plechtigheden of het uitreiken van Sacramenten, in zoverre die niet met het geheel der Orde samen hangen.

Dat zij geen recht heeft om plechtigheden te houden of te voltrekken die liggen buiten het kader van het pad, dat zij gekozen heeft.

De Orde meent verder zichzelf te moeten beperken in het opleggen van enigerlei dwang aan degenen, die deel hebben aan haar werk.

Op grond van haar ervaringen is de enige eis, die zij als criterium voor deelgenootschap aan dit werk meent te mogen stellen: Het eerlijk streven naar het beoefenen der naastenliefde,

ongeacht waar, hoe en tegenover wie. Het streven naar verdraagzaamheid in eigen gedragingen tegenover de buitenwereld.

De Orde meent, dat iedere mens vrij is, om zijn eigen weg te kiezen. Zij is ervan overtuigd, dat elke dwang in welke richting ook uit den boze is.

Slechts door bewustwording kan men uiteindelijk ten goede keren. Zo weet de Orde en spreekt dit nadrukkelijk uit.

Alle belijdenis, alle religie, alle denken dat gericht is op het hogere, is gelijkwaardig, indien het oprecht wordt beleefd.

Het oprechte leven en streven van de mens en de geest bepaalt het werkelijk peil van bewustzijn en de wijze waarop men het Goddelijke kan benaderen. Er bestaat geen enkel dogma dat de mens mag worden opgelegd tegen diens wil of tegen diens rede en verstand.

Er bestaat geen enkele wet, die de mens mag worden opgelegd in geestelijke zin, zij het dan, dat deze mens die wet als waar en goed kan aanvaarden.

De Orde is ervan overtuigd, dat niet de vrijheid het grote gevaar is, zoals dit vaak aan mens en geest wordt voor gehouden, maar dat het grote gevaar schuilt in de binding die men aan anderen tracht op te leggen.

Op grond hiervan verzoekt zij aan een ieder die haar werk wil helpen vergroten niemand met dwang of zelfs maar met te veel nadruk het werk der Orde te tonen. Nooit met enige overtuiging het werk van een ander af te breken. Zij verzoekt al haar leden in stof en geest zich te onthouden van elke activiteit, die een vermindering van het geestelijk bewust zijn of waardering van geestelijk bewustzijn voor anderen zou kunnen betekenen.

In haar eigen groep en op haar eigen bijeenkomsten echter meent de Orde verplicht te zijn haar eigen overtuiging ten alle tijde uit te spreken. Waar dit noodzakelijk is acht zij zich gerechtigd om deze waarheid zo uit te spreken, dat hier geen onnodige strijd uit ontstaat. Zij acht zich echter niet gerechtigd om de waarheid zo zij die ziet op enigerlei wijze te verdoezelen. De Orde weet, dat zij bestaat uit wezens, die het hoogste bewustzijn nog niet hebben bereikt.

Op grond daarvan is zij overtuigd, dat zij falen kan en somwijlen ook faalt.

Zij is ervan overtuigd, dat zij niet alle dingen weet of weten kan.

Zij meent echter, dat het beter is deze feilen toe te geven, dan zich hullend in een valse mantel van onfeilbaarheid, het gevaar te lopen, medestrevers naar het Goddelijke bewustzijn te bedriegen of te misleiden,

Deze Beginselverklaring werd mediamiek ontvangen tijdens een bijeenkomst der "O.D.V."ten huize van de familie Sandberg, De Ruyterstraat 80 te 's-Gravenhage. Tel.

10 Maart 1955

Inlichtingen over het werk en de bijeenkomsten der "O.D.V." aan bovengenoemd adres Openbare. bijeenkomsten worden iedere Vrijdagavond gehouden in gebouw "KEN U ZELVEN", De Ruyterstraat 41 te 's-Gravenhage, om 8 uur.

Noot: In latere herdrukken van deze 'beginselverklaring' is de passage "Op aarde en in deze groep ... t/m ... volgens ons bewustzijn", vervangen door: "Op aarde en in deze groep heeft de Orde daarom goed gevonden, de vorm van een vereniging te aanvaarden".

11 maart 1955

Noot: Dit gedeelte uit het verslag van 11 maart is een toelichting op de één dag eerder tijdens een bijeenkomst van een ODV-studiegroep op verzoek verstrekte "beginselverklaring".

Allereerst de gebruikelijke waarschuwing. Waar wij niet alwetend zijn en niet in staat zijn alle fouten bij voortdurende te vermijden, verzoeken wij U met deze feiten rekening te houden en voor Uzelve, kritisch luisterend, na te denken over die punten en beschouwingen onzerzijds, die U ook voor Uw eigen levensbeschouwing van belang acht. En nu kunnen wij overgaan tot het onderwerp van de avond. En daar is enige verandering in gekomen. Wij zijn n.l. op het ogenblik in de ietwat gelukkige of ongelukkige positie waarin het noodzakelijk wordt om enige

toelichting te verstrekken, ook aan U, voordat wij het aardse bestuur in de gelegenheid stellen om bepaalde geschriften aan U door te geven. Onze Orde heeft natuurlijk bepaalde doelstellingen. U heeft daar bij herhaling reeds iets over gehoord, maar op verlangen van het bestuur in Uw wereld, zijn wij er dan gisterenavond toe overgegaan om deze, bij monde van broeder Matthias, vast te leggen voor U en volledig weer te geven in een vorm die o.i. juist en acceptabel genoeg is om ook voor verspreiding schriftelijk in aanmerking te komen. Wanneer U dat ziet, dan zult U ontdekken dat het geheel in drie hoofden is ingedeeld en wij allereerst beginnen met onze eigen organisatie en groep vast te stellen en te omschrijven. Daarna komt echter iets zeer belangrijks: wat wij geloven. Nu is geloof een onbewijsbaar weten. Wij kunnen nu eenmaal niet aan U zeggen: dit móet U aannemen of dit moet U verwerpen. Ook dat vindt U trouwens in de derde afdeling, de derde reeks van vaststellingen weergegeven. Maar juist omdat wij een geloof hebben, hoop ik dat U mij niet euvel zult duiden wanneer ik daarover deze avond een ogenblik met U babbel. Nogmaals, het ligt zeker niet in onze bedoeling U mee te nemen naar een geloof dat U vreemd is, of U op te dringen een zienswijze die slechts ten dele voor U acceptabel is. Maar wij hebben uiteindelijk een beweegreden voor ons werk, zoals U begrijpt, en wij noemen dat in het algemeen kort en krachtig: het brengen van naastenliefde onder de mensen en het bevorderen der verdraagzaamheid. Het waarom zal ik trachten U nogmaals en zo duidelijk mogelijk uiteen te zetten. Wanneer U hierover vragen heeft dan zullen wij deze gaarne op deze avond, onmiddellijk aansluitend aan het onderwerp, beantwoorden. Wanneer er verder vragen zouden kunnen rijzen, verzoek ik die uit te stellen totdat het bestuur in de gelegenheid is geweest U deze geschriften kenbaar te maken, ter beschikking te stellen, verkrijgbaar te stellen, of hoe zij dit dan ook wensen te regelen. Wij geloven in een God, in een almachtige God. Dat is geen wonder, want wanneer je de wereld, de sferen beschouwt, wanneer je ziet hoe je leven geheel wordt geleid vaak en gedragen door krachten, waarin je met je wilsvrijheid toch zelve gericht wordt op een eeuwig doel, wanneer je ziet hoe alle dingen samensluiten in één perfecte harmonie, dan kun je niet anders doen dan een God aannemen. En wanneer je een God aanneemt, dan is die God voor ons de heerser over alle dingen die wij kennen en daarom, in onze ogen althans, almachtig. Deze God nu denken wij ons als een wezen dat in ons en buiten ons leeft, in wezen dus de kern is van ons leven en gelijktijdig de kern van alle leven rond ons en alle bestaan. Op grond hiervan menen wij dat, deel zijnde van het goddelijke, God ons niet kan verwerpen. Ik geloof niet in een God die verdoemt of straft, en dat doet onze Orde ook niet. Wij geloven wel in een rechtvaardige God, maar ik kan mij niet voorstellen dat God een deel van Zichzelf terug zal wijzen naar een eeuwige verdoemenis of voor eeuwig de banden zal verbreken tussen een deel van zijn wezen en zichzelf. Hierdoor komt als voornaamste aspect wat wij in het goddelijke zien, voor ons naar voren: de grote liefde, de goddelijke liefde die het Al bezielt, die ons wezen en leven is, krachtens welke wij bestaan en die wij eens ook bewust hopen te ervaren. Kijk, mijne vrienden, die liefde die stellen wij ons zo intens voor en zo groots, dat er niets maar ook niets is dat de grootheid en volheid van die liefde ook maar kan benaderen. Daarom, Gods liefde is oneindig en wij zijn de deelhebbers in deze grote kracht. Kunnen wij realiseren wat deze kracht voor ons betekent, dan moet zij voor ons wel de volmaaktheid, het geluk, de eeuwige zaligheid worden. Toch weten wij, en U met ons dat niet alle overgang zo eenvoudig en zo gemakkelijk is. Die overgang kan U vaak brengen in een sfeer die duister is en die pijn betekent. Wij kunnen niet geloven dat God ons daartoe verdoemt. En nagaande al hetgeen wat onszelve, allen, na de overgang overkomen is, zijn we gekomen tot de conclusie dat wijzelve oordelen over onszelve. Geconfronteerd met het goddelijke, het volmaakte, met de volheid van liefde, kunnen wij in vol ervaren van schuldbesef toch Gods licht en goedheid aanvaarden of ons in trots of in twijfel van hem afwenden. En wanneer dat gebeurt, dan mijne vrienden, is het onze schuld en hebben wijzelf het oordeel uitgesproken, maar niet God. Wij geloven verder dat er heel veel wegen zijn om tot volmaaktheid en bewustzijn te komen. Vooral dit laatste punt zal ongetwijfeld bij sommigen Uwer vragen doen rijzen, want wij gaan uit van het standpunt dat de leer die Jezus Christus heeft verkondigd - en daarmee bedoel ik niet wat de kerken ervan maken, maar wat Jezus geleerd en gepredikt heeft gedurende Zijn leven - de meest volmaakte weg is die aan de mensheid gedurende deze periode ter beschikking staat. Wij weten echter dat daarnaast vele andere profeten openbaringen hebben gegeven die, in onze ogen misschien, niet volledig gelijkwaardig zijnde, toch gelijkelijk met Jezus' leer een weg wijzen naar het Goddelijke. Wanneer alles tot het goddelijke voert en leidt, wanneer elke leer ditzelfde tracht te bereiken, dan komt het er niet op aan welke leer je belijdt, wát je gelooft, wanneer je maar oprecht gelooft en intens gelooft. En zo hebben wij een soort gelijkschakeling geschapen, in ons denken en doen, zoals U reeds gemerkt heeft,

waarbij de christelijke tendens uit de aard der zaak regelmatig op de voorgrond moet komen; zonder dat kunnen we niet, omdat deze waarheid, ook wanneer wij haar anders omschrijven, toch altijd blijft de waarheid die openbaar werd verkondigd door Jezus de Nazarener, die men Jezus Christus noemt. Ge zult begrijpen, dat al deze dingen met elkaar het voor ons moeilijk maken vaak om een zodanige formulering te kiezen dat voor iedereen duidelijk is wat wij bedoelen zonder dat wij iemand daarmee kwetsen. En ik vrees dat we soms aan duidelijkheid tekort schieten. Toch trachten wij te allen tijde onze eigen visie en zienswijze zo duidelijk mogelijk weer te geven. Wat onze groep verder betreft - dat staat ook weer in deze artikelen vermeld - zij werkt samen onder een driemanschap, ik kan het niet anders noemen, dus drie leiders van deze groep, die op hun beurt weer contacten hebben met allerhande andere groeperingen en groepen, maar het werk dat wij doen onderscheid ons van deze groepen. Dat mag ons echter nooit tot vijanden maken. Wij zien de wereld op onze wijze; wij zien onze eigen sfeer op onze wijze en wij kunnen daaraan niet ontkomen. We zoeken eerlijk en oprecht de waarheid, en wat wij U verkondigen is de waarheid zoals wij die zien. Maar dat wil niet zeggen dat een ander nu alleen maar leugens vertelt, of dat, wanneer iemand iets zegt wat diametraal tegengesteld is aan hetgeen wij naar U uiteindelijk regelmatig weer dragen vanuit onze sfeer, dat dit noodzakelijkerwijze onjuist behoeft te zijn. Het kan wel de keerzijde zijn van een waarheid die we U getoond hebben. Juist de grote veelheid der dingen maakt het ons moeilijk om, eerlijk en oprecht ons geloof uitdragende met alle liefde en kracht die in ons is, toch voor Uw wereld een grote innerlijke strijd volledig en voortdurend te voorkomen. Wij geloven b.v. ook iets anders, n.l. dat wij hier niet zouden kunnen werken, dat wij niet zouden kunnen spreken tot U of trachten U te steunen met een gedachte, met een inspiratie, wanneer niet de goddelijke liefde ons daarvoor voortdurend de kracht ter beschikking stelde. Ge ziet, ons geloof is misschien erg praktisch en toch draagt het in zich een ideaal. Dat kernpunt waar alle dingen omdraaien, tenminste in onze zienswijze, is wel de naastenliefde. Zo reeds gezegd: God is in alle dingen. Er is niets waarin God niet leeft en waarin God zich niet uit. Wij moeten leren om dus alle dingen lief te hebben omwille van de God die in hen leeft, om alle tegenstellingen op te heffen, juist omdat er een God is die ook in deze dingen zich geopenbaard heeft. Hoe meer wij deze naastenliefde als deel van onze werkelijkheid gaan zien, hoe meer wij uit onszelve deze gaan beleven, zonder er eerst zwaarwichtig over na te denken of dit nu wel naastenliefde is of wat anders, hoe dicht er wij o.i. komen bij een begrip van het ware van de goddelijke liefde, die ons aller kracht is. Mijne vrienden, wij zijn niet zo kerkelijk aangelegd dat wij U met een bepaalde plechtigheid willen zegenen, of dat wij U iets willen brengen wat buiten het kader ligt van onze eigen gang van bewustwording. We zouden dan zondigen tegen onszelve. En zelfs wanneer wij op een steravond een instraling geven van zuiver magisch principe, dan vrezen wij soms reeds dat het teveel als een sacramentale handeling wordt opgevat door de aanwezigen; dan trachten wij die indruk weg te nemen door nadrukkelijk voor te bereiden het geheel wat er gaat gebeuren. U moet niet van ons verwachten dat wij U kunnen helpen op de manier van een kerk, door U genaden te geven. Wij kunnen U alleen dan realiseren wat in U zelf leeft en meer niet. Wij zien in U delen Gods, en wij trachten U te tonen wat ge zijt in onze ogen, opdat ge, Uzelf beter kennende, ook dicht er zult kunnen komen tot de God die in U leeft. Dat is ons werk, vaak een heel moeilijk werk, vrienden, want niet iedere mens is in staat om deze waarheden zonder strijd te accepteren en te aanvaarden. Het is jammer en aan de andere kant verheugend. Want een mens die strijdt om een waarheid te ervaren die in hem leeft, maar die hij toch niet geheel kan zien als een werkelijkheid, die mens zal door z'n strijd, wanneer hij eenmaal die waarheid aanvaardt, ermee hecht verknoopt zijn. Zeker, het is voor ons prettig wanneer iemand, getrokken door hetgeen wij kunnen brengen én aan inspiraties én zelfs krachten, uiteindelijk opgaat in grotere en betere dingen, die voordien een voor hem Gesloten boek waren. Maar, vrienden, hoeveel meer vreugde geeft het niet wanneer we een mens kunnen helpen die niet zo is; wanneer we het besef van eenwording zien groeien van mens tot mens, van geest tot geest? Er zijn er die, dit ervarende, gelukkig zijn. Helderzienden in de zaal hebben misschien zo-even in de zaal gezien wie mij benaderde. Iemand uit Uw Orde, uit Uw aardse Orde, die thans behoort tot deze zelfde Orde, maar nu in onze wereld. (hier wordt bedoeld op het overgaan van een van onze trouwe Orde-leden, waarvan de voorzitter bij de opening dezer bijeenkomst gewag heeft gemaakt). Het is moeilijk om te bepalen welk peil ze heeft, want zo snel gaat het niet. Maar wel is zeker dat zij toch ook weer gedragen wordt door een bewustzijn en een gedachte die ze op aarde verworven heeft, waar ze mee gestreden heeft en die ze zelfs heeft willen verwerpen en die toch in geworden haar waarheid in een nieuw leven en een nieuwe wereld. Dat is er een

die tot ons komt en er zullen er meerderen tot ons komen, want Uw wereld is tijdelijk, maar de onze is een continuïteit die gaat tot de kern van alle zijn. We zijn blij wanneer we dit bereiken, maar meer vreugde hebben we nog wanneer een ziel zelfstandig overgaande, kan zijn een werkelijk, een waar mens, een gelukkig mens, die in een sfeer gekomen, ons als gelijken of misschien zelfs als minderen begroetend, fier en trots zijn eigen weg gaat, gedragen door goddelijk bewustzijn en goddelijke liefde. En wij geloven dat dat kan. Dit is het laatste kernpunt dat ik met U aan wil roeren, maar wij geloven dat ieder Uwer, onverschillig wie en wat ge zijt, wat ge gedaan hebt en hoe ge geleefd hebt, ja zelfs hoe ge thans nog leeft, wanneer ge U die goddelijke liefde realiseert, zelfs in Uw aards bestaan uit kunt stijgen boven velen onzer, misschien zelfs boven allen. Wij geloven dat het voor een mens alleen maar nodig is om voldoende kennis te vergaren, om voldoende bewustzijn te vergaren, dat hij eindelijk kan komen tot een accepteren van het goddelijke zonder zich af te vragen: ja, maar hoe moet dat en hoe kan ik dat redelijk verantwoorden? U zult begrijpen, wanneer U dit geschriftje leest of te lezen krijgt, dat het voor ons aan één kant moeilijk was om concreet en direct alles te formuleren en anderzijds niet te zondigen tegenover U, door dingen weg te laten of misschien dingen neer te zetten als, laat ik maar zeggen, een lokkertje. We willen U niet lokken, we willen U eerlijk en oprecht helpen. En uit dat standpunt alleen ook zijn wij gekomen tot deze formulering van onze grondbeginselen. Ik geloof dat ik het hierbij mag laten, en indien er vragen zijn over het nu besprokene, dan zal het mij een waar genoegen zijn die nog voor U te beantwoorden.

❖ *U sprak zo-even van "als minderen begroetend", maar daar kan toch nooit sprake van zijn? Om meerderen te begroeten?*

❖ *Of gelijken of als minderen. Je mag toch nooit iemand als mindere begroeten?*

Wanneer de heer thuiskomt en hij vindt z'n knecht wachtend, dan zal hij als mens zijnde die knecht een groet waardigen. Wanneer een geest, in volle bewustzijn, in gaat tot wat men op aarde het koninkrijk Gods noemt of de hemel, dan zal hij zeer zeker ook ons die nog niet de volheid daarvan hebben kunnen bereiken, een groet waardig keuren en misschien zelfs de hand reiken opdat wijzelf verder kunnen stijgen. Zo kun je dus ook een mindere groeten. Een bewuste geest, zal ons niet als minderen zien, maar wijzelf zullen ons bewust zijn van het feit dat hij hoger is dan wijzelve en wij dus nederig onszelve als zijn minderen kunnen beschouwen.

❖ *Dat bedoel ik, dank U.*

Zodat hiermede een probleem der hemelse etiquette uit de weg is geruimd. (gelach) Zijn daarmee alle vragen beantwoord?

❖ *U heeft gezegd: " God is rechtvaardig," is dat juist?*

Inderdaad en dat geloof ik eerlijk.

❖ *Indien God rechtvaardig is, kan Hij rechtvaardigheid uitvoeren zonder eventueel te straffen?*

Inderdaad.

❖ *Hoe denkt U zich dat, een rechtvaardigheid zonder straf.*

Een rechtvaardigheid zonder straf d.w.z. iemand alleen de gevolgen van zijn eigen daden laten dragen. Ik kan mij geen God denken die straft, omdat een straf een doelbewust vernederen is, een pijn doen. Maar God in Zijn wezen heeft een aantal wetten en deze wetten zijn ook in ons wezen ingeschapen, omdat wij uiteindelijk uit Hem geboren zijn. En wanneer wij zondigen tegen die wetten, dan zullen wij in ons eigen wezen die wet zuiver en eerlijk terug moeten vinden, erkennen en beleven, voordat wij tot God in kunnen gaan. Dat is geen straf, evenmin als het een straf is - neemt U mij de oude en platgesproken vergelijking niet kwalijk - wanneer een kind, dat niet in staat is om het werk zijner klas bij te houden, een jaar blijft zitten. Dat is geen straf, dat is rechtvaardigheid. En wanneer dat kind dan beseft dat het zijn eigen schuld is en er onder lijdt, dan is dit niet iets wat de leraar of de meester het kind aandoet, maar dan ondergaat het. kind de gevolgen van zijn eigen daden, zijn speelsheid misschien, of hoe heet dat? spijbelen. En zo gaat het nu ook o.i. met ons. We hebben het zeer duidelijk gezegd: wij geloven niet dat God de mens oordeelt, maar omdat Gods wezen rechtvaardig is en wij uit Gods wezen zijn voortgekomen, kunnen wij hem alleen aanvaarden indien wijzelve rechtvaardig zijn. En zijn wij onrechtvaardig, zo zullen wij dit onrecht zelve moeten lijden, opdat het rechtvaardige in ons opnieuw geboren wordt en wij wederom God kunnen benaderen. Dit is echter een kwestie van onze structuur - ik hoop dat die term niet te nuchter

klinkt - van ons wezen, van ons bestaan en zijn, en ik kan daar niet in zien een straffende God. Ik geloof inderdaad, en met meer reden dan U misschien kunt vermoeden, in een buitenste duisternis en ik ben afgedaald vanuit mijn eigen sfeer tot in die diepe krotten van onbegrip, waarin mensenzielen lijden in een eeuwig gelijkblijvende eentonigheid van voortdurende kwelling, zelfkwelling. Ik weet dat ze bestaan, maar ik weet dat, zo deze duisternis eeuwig is, zolang als de schepping bestaat, omdat voor elke volmaaktheid die er geboren is, de absolute onvolmaaktheid daartegenover moet staan om als uiting beide kenbaar te maken; dat het niet zo is dat een ziel vastgeketend, wordt en eeuwig moet blijven in deze duisternis. Wanneer de ziel haar schuld beseft en de maatregelen neemt om deze ongedaan te maken, dan zien we de duisternis verminderen en de bewuste geest wederom binnengaan in het licht. Dat heb ik niet één keer maar duizenden malen gezien. En ik hoop dat U dus, niet alleen zult begrijpen hoe ik het mij denk, maar ook waarom ik het mij denk. Omdat ik nog geen ziel heb gezien die voor eeuwig verworpen is. En geen onzer vrienden, van de hoogsten af tot de laagsten toe, ooit een voor eeuwig verworpen ziel heeft gezien. Wel hebben wij plaatsen van kwelling en duister gezien en hebben. Wij pogingen gewaagd om zielen te wekken die niet eens op konden wieken tot het licht en langzaam kruipend van duisternis tot duisternis, uiteindelijk weer in een stoffelijke vorm moesten belanden. Maar altijd: weer was er een mogelijkheid om op te stijgen, wanneer de ziel zelve bereid was die te aanvaarden. Zo geloof ik in een goddelijke rechtvaardigheid die niet straft, maar die het wezen overlaat aan de consequenties van zijn eigen bewustzijn en handelingen wanneer hij geconfronteerd wordt met het Goddelijke en dit verwerpt in het bewustzijn. Elke straf, zo wij die kennen in de sferen, wordt uit het bewustzijn geboren en niet uit het wezen. Heb ik U daarmee duidelijk gemaakt hoe wij ons dit voorstellen?

❖ *Dank U zeer.*

Is daar commentaar op te leveren. Zijn er nog andere vragen? (geen vragen meer). Dan zou ik U willen verzoeken om andere vragen over dit onderwerp, uitgezonderd misschien wat U zich nog op het ogenblik voor de "vragenbus" herinnert en nog wilt stellen, voor de volgende avonden dus voorlopig vast te houden, totdat U in staat bent geweest, niet alleen ons geloof, maar het wezen onzer Orde, zoals wij dit zelve kennen en zien, te beschouwen aan de hand van het geschrift dat aanleiding wordt tot deze afwijking van het normale programma. Ik hoop ook tevens dat niemand Uwer zich tekort gedaan voelt door deze wijziging. Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

22 juli 1955

Goeden avond vrienden,

Het tweede onderwerp is een onderwerp naar Uw eigen keuze. Ik zou gaarne vernemen waar dat dan over gaat vanavond.

❖ *Zoudt U zo vriendelijk willen zijn uiteen te zetten welke zekerheid U kunt bieden dat in bepaalde trancetoestanden er niet plaatsvindt een z.g. persoonlijkheidssplitsing, dus het plaatsvinden van het splitsen in secondaire en tertiaire enz. persoonlijkheden, dat er werkelijk dus iets anders is dat spreekt door het medium?*

Dat onderwerp, mijn waarde vriend, stelt mij allereerst voor de grote moeilijkheid om U duidelijk te maken dat, vanuit menselijk opzicht, er geen enkel bewijs te leveren is en wel hierom: In elke mens leeft de geest en de geest van elke mens heeft de capaciteiten die ook aan de geest zonder stof wordt toegeschreven. Wanneer dus een geest bepaalde telepatische vermogens bezit, zo heeft de mens die leeft de geest een voorwetenschap en een voorkennis van feiten, de mens heeft ze evenzeer. Kan de geest teruggrijpen in het verleden van feiten omtrent personen mededelen, precies hetzelfde kan elke mens doen, zelfs aangenomen dat van een eerlijke trancetoestand sprake is en we dus niet te maken, hebben met een bedrog, wat - staat U mij toe om dat een ogenblik uit te spreken - gezien de goedgelovigheid van velen, ook al zo heel eenvoudig mogelijk is. Er zijn velen die vragen alleen maar hun eigen mening bevestigd te horen en daarbij misschien wat sentiment en wat gevoel. Resultaat dus, mijn waarde vriend, willen wij het zuiver wetenschappelijk benaderen, dan is er geen bewijs te leveren. Willen we het echter ietwat anders gaan benaderen, dan kunnen we misschien toch enigszins ter zake komen. In de eerste plaats heeft elke geest zijn eigen karakteristiek en z'n eigen kennis. Dat houdt dus in dat een groot aantal verschillende persoonlijkheden zich kan uiten. Een persoonlijkheidssplitsing tot 4 á 5 persoonlijkheden, is psychologisch aanvaardbaar.

En redelijk verklaarbaar, maar niet ad infinitum. Wanneer n.l. de splitsing der persoonlijkheden verdergaat en in trancetoestand met dezelfde persoonlijkheden naar voren komt, dan ontstaat op den duur een psychisch trauma, waarbij bepaalde van de persoonlijkheden ook zonder trancetoestand dus in het bewustzijn, gaan uiten. Dan hebben we te maken met abnormaliteit. Treedt deze dus niet op, dan hebben we als enige mogelijkheid dat andere factoren beïnvloedend zijn voor de persoonlijkheden die optreden. Het kan natuurlijk nog zijn dat de indruk die wordt afgezonden door de aanwezigen, een zeer sterke beïndrukking betekent van iemand die in trancetoestand verkeert. Door een gedachtebeeld kan zo'n persoon er al toe gebracht worden om op een bepaalde wijze zich te uiten en te openbaren, daarmee niets anders doende dan het gedachtebeeld van een der anderen reproduceren. Maar hier is dan al niet meer sprake van iets van de eigen persoonlijkheid. Dan krijgen wij verder, wanneer wij een behoorlijk trancemedium te zien hebben te maken met kennis, feitenkennis, capaciteit en in sommige gevallen het spreken van talen, kortom het openbaren van een grote hoeveelheid capaciteiten die in het medium bewust niet aanwezig zijn. Nu is het heel gemakkelijk om te zeggen, ja, maar dat medium dat zal veel gelezen hebben of zal een heel behoorlijke opvoeding hebben gehad, of, dat medium heeft dat ergens gehoord. Dat zou aanvaardbaar zijn, wanneer we alleen te maken kregen met fragmentarische voordrachten, waarin geen grotere samenhang te vinden is. Dan kan inderdaad met betrekkelijk weinig feiten een zeer groots bouwsel worden opgericht, dat voor de leek aardig overtuigend kan zijn. Maar er zijn mediums die blijf geven van kennis op verschillend gebied. Ik laat opzettelijk in dit geval het medium hier buiten beschouwing en wel omdat het voor mij, en waarschijnlijk ook voor het medium, minder prettig zou zijn om daar nu een heel betoog over af te gaan steken. Maar om een voorbeeld te nemen. Er is in Engeland een medium dat op de volgende wijze zich uit: in de eerste plaats genezing, waarbij een diagnose wordt gesteld in de medische termen volledig juist en vaak diepgaander dan een medisch arts met een redelijk onderzoek, dus zonder een grote reeks van doorlichtingen en tests e.d. tot stand kan brengen. Het vaststellen van de fout zouden we nog kunnen onderbrengen onder telepatisch contact, want elke mens heeft in z'n hersenen een bepaalde sectie die wel precies weet wat er in het eigen lichaam eigenlijk mankeert. De formulering in medische termen echter, zou dan betekenen dat dit eerst moet worden overgedragen in de gedachten van een ander - een medicus - daar dan de reflextermen worden gezocht en deze dan weer door het medium worden uitgesproken. Een tamelijk omslachtige voorgang, die m.i. eenvoudig verklaard kan worden, wanneer we aannemen dat de persoonlijkheid in kwestie inderdaad in staat is om dus deze diagnostische kennis onmiddellijk naar voren te brengen. Zou dat een gesplitste persoonlijkheid zijn? Ik waag het te betwijfelen, want ditzelfde medium geeft ook lezingen, voordrachten die in de richting liggen van het kerkelijke. Hierbij blijkt een zeer diepgaande bijbelkennis, gepaard gaande met historische kennis en filosofisch inzicht. De wijze van betogen, van redeneren en optreden is een geheel andere. Zouden wij aan moeten nemen dat onbewust dit medium én de medische kennis, én de filosofische plus de theologische, dan zouden we te maken hebben met een verkapt genie. Dat zou natuurlijk erg prettig zijn voor zo'n persoon, maar het is dan wel niet erg waarschijnlijk, want de ervaring leert ons dat, wanneer een mens geniale eigenschappen heeft, hij over het algemeen ook wel geneigd is om die uit te stallen op de voordeligste wijze. Het blijft daarbij niet. Het medium in kwestie heeft o.a. voor leden van de Royal Geographical Society voordrachten gehouden over het ontstaan der aarde, over verschillende bijzonder optredende kwaliteiten van mensenrassen magische bindingen zoals die daar plaatsvinden etc. Deze werden door de deskundigen, onderzoekers, als volledig juist beschreven. Echter is het opvallend dat slechts één deskundige aanwezig was bij de seance zelve en deze niet in staat was het totaal der kennis onmiddellijk na te gaan op juistheid. Dit kon eerst aan de hand van een verslag naderhand gebeuren. Onmiddellijke telepatie is dus uitgesloten. Op technisch gebied zijn evenzeer adviezen gegeven die van een zeer diepgaand technisch inzicht o.a. in de metaalindustrie, in het mijnbouwwezen en in de olieindustrie, aardolieproductindustrie, blijf geven. Aannemende dat de persoon in kwestie werkelijk al de kennis bewust of onbewust zou hebben, zouden we die persoon wel heel erg hoog aan moeten slaan en zouden we aan moeten nemen dat een mens bovenmenselijk wordt op het moment dat hij in trance gaat. Een conclusie die ik voor mij weer te ver gezocht vind. Blijft ons, willen wij de geestentheorie vermijden, een andere verklaring en dat is de verklaring van het z.g. bovenbewustzijn waarbij de gedachten van alle mensen tezamen als een voortdurend netwerk van radiostations a.h.w. boven de aether van het menselijk zijn zweeft, waaruit de persoon door afstemming, deze plaatsvindende door de stelling van de vraag, al die fragmenten opvangt die voor de beantwoording van de vraag noodzakelijk zijn. De theorie lijkt me al heel

wat dichter bij de waarheid te zijn, echter blijft ons nog de vraag: hoe komt de persoon aan de capaciteiten om een dergelijke voordracht in de juiste vorm te houden? Want het blijft niet altijd bij het stamelen van een reeks gegevens. Wij zouden dus aan kunnen nemen dat er een persoonlijkheid is die de capaciteiten bezit om te begrijpen wat wordt opgevangen en deze gegevens op een juiste wijze te rangschikken. Wilt U dit de menselijke geest noemen, dan zou ik daar mij niet tegen kunnen verzetten. Ik voor mijzelf, wetende wie en wat ik ben, weet voor mijzelf, dat kan ik U niet aantonen, dat hier sprake is van geest die eens mens geweest is en die gebruik maakt van capaciteiten o.a. gedurende het menselijk bestaan verworven. Dit alles echter is slechts een betoog en geen bewijs. Er zijn echter zovele dingen die moeilijk bewijsbaar zijn en die algemeen worden aanvaard, da ik mij afvraag waarom het bewijs als noodzakelijk zou moeten gelden? Immers een groot gedeelte van de mensheid gelooft aan God. Toch zou ik U langs bepaalde psychologische beredeningen kunnen aantonen dat de mens wel eens niets anders dan een zelfprojectie, zou kunnen vereren die hij God noemt, omdat hij behoefte heeft aan een Vader-principe, dat een deel van het voor het "ik", te zwaar genoemde verantwoording afneemt. Deze punten echter zijn klaarblijkelijk in de geschiedenis der mensheid toch niet van groot belang geweest, integendeel de mensheid bestaat eigenlijk voor een groot gedeelte, dankzij haar Godsgeloof, want haar Godsgeloof geeft haar capaciteiten en krachten die in de normale toestand niet bestaan, een volharding, een doorzettingsvermogen die anders waarschijnlijk achterwege zouden blijven. Het is dus een factor die persoonlijkheidsversterkend optreedt. We zouden dan verder kunnen gaan spreken over andere ficties als b.v. het begrip "vrijheid", waar de mens ook zo vaak over spreekt. Vrijheid die door iedereen wordt genoemd, maar door niemand juist kan worden omschreven, zij het dan als een kunnen doen wal, jezelf wilt, en daarmee dus een slaaf zijn van alle factoren die in jezelf aanwezig zijn. Gebonden zijn b.v. aan je erfelijke eigenschappen. Toch vecht en strijdt de mens voor de vrijheid. En zo zijn er duizenden voorbeelden meer. Ik meen dat wij een voortbestaan na de dood niet moeten zien als iets wat zomaar willekeurig in alle geloof der mensheid doorleeft. Ik meen dat dit geloof niet alleen de behoefte is aan een zelfcontinuering, omdat men zich geen wereld zonder het eigen ik voor kan stellen. Ik meen dat er inderdaad sprake is van een bewustzijn dat onbewijsbaar en toch weten zijnde, innerlijke wetenschap, zegt dat men reeds bestaan heeft voor men ter aarde kwam en zal voortbestaan nadien. Nemen we echter een voortbestaan aan, dan komen wij te staan voor de voorstellingen die vele mensen zich hebben geschapen en die o.a. althans onredelijk zijn. Men noemt n.l. aan dat na een eenmalig leven, men of plotseling al het goede, de volmaaktheid a.h.w. verworven zal hebben, terwijl men anderzijds zal worden verworpen eeuwig tot in het diepste duister. Hierin zien we de twee grote factoren der menselijke psyche vertegenwoordigd n.l. enerzijds volmaaktheid, het begeren, gesublimeerd tot een volledige bevrediging, aan de andere kant de intense angst, gebaseerd op een ondergangsgedachte. Een beschouwing van alle krachten in de natuur, van al het bestaande, leert ons dat kracht tot kracht zichzelf voortdurend voortzet, ook wanneer de vorm verandert. Energie kan niet vernietigd worden maar zelfs in vorm of in trilling zodanig variëren, dat zij schijnbaar wegvalt uit het gebied waarin zij eerst optrad. Nemen wij dit aan voor het menselijk voortbestaan, dan blijkt ons verder dat de energie te allen tijde weer terugveranderd kan worden indien de juiste catalysator of de juiste factoren aanwezig zijn. Aangenomen dat de mens, althans dat deel wat wij het menselijk leven noemen, het organisch dirigerend principe dat verdwijnt, terwijl alle andere factoren der stof achterblijven, dat dit voort bestaat als energie in een andere vorm, dan moet het ook terug kunnen keren. Het is niet gezegd dat het noodzakelijk is, maar het moet kunnen. Wanneer wij nu verder zien dat de gedachtewereld het belangrijkste deel uitmaakt van het menselijk bestaan, dan is het dus ook logisch dat die gedachtewereld in enigerlei vorm moet blijven voortbestaan en dan zal bij elke voortzetting de vorm waarin wordt voortgezet, van die gedachtevorm meer of minder afhankelijk zijn. De gedachtewereld is bepalend voor de wijze van optreden. Dat houdt in dat dan wel een geleidelijke ontwikkeling van die gedachtewereld mogelijk moet worden gezien, maar m.i. toch niet een plotselinge sublimering tot volmaaktheid. In die gedachtewereld kan wel een groei plaatsvinden, maar geen volledige voleinding in één enkel moment, buiten de wil van het goddelijke natuurlijk. Nu leert echter ook de beschouwing der natuur ons, dat alles aan wetten onderhevig is en dat deze wetten zeer zeker ook met een sprongsgewijze voortgaan rekening houden - denkt U maar aan de wetten van Mendel en het optreden der sprongmutaties - maar aan de andere kant dat een zekere geleidelijkheid onvermijdelijk is. Conclusie: een geestelijke voortgang zal misschien met kleine sprongen gaan, maar zal geen plotselinge en volledige eigenschap zijn

vormverandering tot stand kunnen brengen. Nemen wij aan dat er een menselijk voortbestaan is, dan zal de voort bestaande mens de mens nog zeer moeten gelijken, ook al is hij iets anders geworden. En dan, mijn waarde vriend, kunnen we daaruit dan wel weer gaan besluiten, dat een terugkeer van de mens tot de plaats van zijn leven, nog logischer is dan de terugkeer van de misdadiger tot de plaats van de misdaad, want voor de mens heeft zijn leven op aarde alles betekend, dat is de wereld van zijn gedachten en zijn bewustzijn, daarop grotendeels is zijn hele bestaanswaarde gebaseerd. Is het dus niet logisch dat hij bij een verder zich ontwikkelen, zal trachten zich te baseren op de waarden die hij in zich draagt? En op deze wijze zou dan ook aannemelijk kunnen worden gemaakt - ik zeg niet bewezen kunnen worden - maar aannemelijk kunnen worden gemaakt dat in een medium factoren op kunnen treden van wezens die krachtens hun gedachtewereld en bestrevingen, ook op aarde terug willen keren, hetzij om daar een zekere bezigheid te verrichten, hetzij om daar zekere kennis zelve te verwerven. U ziet, ik kan helaas Uw onderwerp niet volledig behandelen of beantwoorden, want het bewijs dat U mij vraagt kan ik niet geven. Wanneer ik een medium zou leviteren - wat in de huidige omstandigheden nog niet zo gemakkelijk is - dus achterwege laat om geen groot opzien te baren en bovendien allerhande last te veroorzaken én aan het medium én aan mijzelf - maar een levitatie, dat weet U, bestaat. Wanneer ik zou leviteren dan zou men ook dit nog kunnen verklaren als een gebruik maken van zekere krachten in de mens aanwezig, waardoor een veranderde verhouding b.v. van de zwaartekracht wordt geschapen. Verschijnselen en verschijningen zouden kunnen worden omschreven als door menselijke gedachten geboetseerde krachten, of zelfs door massasuggestie. Zo ziet U, willen wij wetenschappelijk zijn, dan wordt het zeer moeilijk om te verklaren. Ik kan U wel echter iets anders mededelen en dat is misschien niet direct in verband met het spreken van een geest door een medium, maar de geest in zijn capaciteiten en wezen komt overeen met bepaalde krachten zoals ze ook op aarde optreden en hij gelijkt - het is een vergelijkend beeld dat enigszins mank gaat - maar hij gelijkt zeer veel op een in zichzelf besloten, elektromagnetisch veld, waarin kleine pulsaties kunnen optreden. Wanneer nu echter een elektromagnetisch veld, zij het van zeer geringe sterkte, een ander gelijksoortig elektromagnetisch veld doorkruiste dan krijgen we hierin de mogelijkheid, mijn waarde vrienden, om aan te tonen dat er iets is; wij kunnen niet zeggen wat. En zouden er meetinstrumenten zijn die spanningen zouden kunnen meten opgewekt b.v. door deze kleine weerstandsveranderingen binnen een veld, door de kruising van een ander veld ontstaan, ja, dat zijn natuurlijk betrekkelijk fijne mensen, wij moeten daar rekenen met waarden ongeveer gelijk aan de waarde die wij krijgen wanneer b.v. één volt wordt aangelegd op een weerstand van 14 tot 15 megaohm. Dus dat is een betrekkelijk zwak stroompje wat we daar krijgen. Maar wij kunnen dat misschien voldoende versterken - er zijn pogingen naar ik meen al meerdere malen te werk gesteld en men zal er ook wel verder mee komen o.a. in Italië heeft men de laatste tijd op dit terrein wel zeer interessante experimenten uitgehaald - dan zou men dus kunnen komen tot het vaststellen van een entiteit meer in een kamer dan er behoort te zijn. En zou men dat hebben bereikt, dan meen ik dat een mechanische communicatie met ons, tot de mogelijkheden gaat behoren. Door het uitschakelen van het in zichzelf altijd toch enigszins onbetrouwbaar element "medium", zouden we dus heel wat verder komen, maar dan nog blijft de vraag: heeft men hier te maken met een entiteit uit een andere bestaanswereld, of heeft men te maken met gedachtekrachten, uitgezonden door iemand op deze wereld, hetzij in slapende hetzij in wakende toestand? U ziet, het is moeilijk om wetenschappelijk dit probleem te benaderen. En dit is ook wel een van de redenen dat het voor de parapsychologie voorlopig m.i. wel zeer moeilijk zo niet onmogelijk zal zijn om te komen tot een bewijs van een bestaan van entiteiten. Zij kan het waarschijnlijk noemen en op grond van waarschijnlijkheid accepteren, zij kan het onwaarschijnlijk noemen en op grond van bepaalde optredende verschijnselen verwerpen; zij zal echter geen van beide met zekerheid kunnen doen waar een bepaalde scala van verschijnselen wel op vele wijzen en met vele theorieën verklaard kan worden, doch geen der gestelde theorieën in zichzelf volledig bewijsbaar is. En dat is het grote probleem wat U hier heeft aangesneden, waartegen ik mij, zoals ik reeds meerdere malen heb opgemerkt, machteloos moet bekennen. Ik hoop echter dat de uiteenzetting op zichzelf toch voldoende interessant, geweest is om het aanhoren waard te zijn. Zijn hierover nog vragen te stellen, over dit onderwerp speciaal? Green vragen? In dat geval geloof ik dat het verstandig is wanneer we gaan pauzeren; dan zal ik ondertussen het medium vrij geven. Na de pauze kunt U verdergaan, met de bekende "vragenrubriek", waarbij, zoals U bekend geen persoonlijke vragen mogen worden gesteld. Ondertussen wens ik U allen een gezegende en een aangename avond verder.

23 september 1955

Goeden avond vrienden,

Ja, het is inderdaad vanavond een klein beetje een andere avond dan anders, niet een programma dat dus ook wat afwijkt van het gebruikelijke. We hebben lang erover nagedacht hoe wij deze avonden, deze steravonden, zo verantwoord mogelijk kunnen geven, en wij hebben gemeend om na de pauze alleen de inzegening plaats te doen vinden, zonder dat daar verder iets bijkomt. Mogelijkerwijze krijgt U nog een inleider daarbij - dat is vaak nodig -, maar is er eenmaal contact gemaakt en kunnen wij tot de inzegening overgaan, dan vindt dit onmiddellijk plaats, zonder dat het gevolgd wordt door "het schone woord" of iets anders. Verder zult U in het begin van de avond genoeg moeten nemen met mijn persoonlijkheid. En aan mij is dan de taak gegeven om U iets te vertellen over de Orde en over de betekenis die deze instraling of inzegening heeft. Daarna krijgt U nog een tweede spreker, die echter ook zal spreken over een onderwerp dat door ons wordt vastgesteld. U ziet dus, het is een beetje anders dan anders. De avond zal waarschijnlijk ook wel iets korter zijn dan anders, maar het is nu eenmaal nodig dat wij, wanneer wij deze dingen doen, ze zo goed mogelijk doen. En uiteindelijk hebben deze steravonden een enigszins sacraal karakter. Wij zijn, zoals U weet, een groep uit geest en stof; wij werken in meerdere centra op deze wereld, en voor Uw eigen land en omringende landen is op het ogenblik dat centrum dan hier gelegen. Ons werk is gericht op het verbreiden der verdraagzaamheid, ja zeker, maar onze groep heeft toch ook nog een groot aantal andere doeleinden. En het is misschien niet zo vreemd dat ik U daar eerst eens het een en ander over vertel. Ik behoef er natuurlijk niet meer aan te herinneren, dat wij kunnen falen; wij zijn niet de groten, de sterken, die zonder meer U op kunnen heffen tot een hogere sfeer. Wij kunnen U eigenlijk niets geven, zelfs nog niet eens het bewijs dat er een voortbestaan is, tenzij U onszelf en ons werk als zodanig wilt beschouwen. Maar aangezien wij weten overgegaan te zijn en weten als persoonlijkheid hier terug te komen, is dat voor ons een vanzelfsprekende kwestie. En onze groep is dan ook samengesteld uit een groot aantal verschillende denkrichtingen; het is niet zo dat wij bij ons één bepaald geloof hebben. We hebben een bepaalde overtuiging en die overtuiging is voor een groot gedeelte gebaseerd op onze waarnemingen, experimenten en onderzoekingen. Wij houden ons zo dicht mogelijk bij de werkelijkheid. Toch krijgt een groep als de onze langzaam maar zeker behoefte aan een zekere gedachtegang en een zekere filosofie. Met deze gedachtegang heeft U al ruimschoots kennis kunnen maken, en ik zal ze dus niet in haar geheel uiteen gaan zetten. Ik zou allereerst willen wijzen op datgene wat we deze avond gaan doen, want daar zit zeer veel mee verbonden dat onmiddellijk slaat op al het werk van onze Orde en tevens op haar denkwijze. We zijn hier allen tezamen, omdat we gezamenlijk een doel nastreven; op enigerlei wijze zoeken wij vrede, bewustwording en uiteindelijk de bereiking van het allerhoogste. Er kan voor ons geen ander doel bestaan dan dat, al het, andere is bijzaak. Maar de hoofdzaak is toch dat we iemand tot bewustwording kunnen brengen, dat we gezamenlijk het geestelijk peil steeds kunnen verheffen, terwijl we elkaar steunen. In onze denkwijze is n.l. het heelal is één. Wij geloven niet, dat er verschillende gebieden zijn en verschillende factoren die altijd van elkaar gescheiden blijven. Wij menen dat God in Zijn grootheid één moment nodig had om de gehele schepping te openbaren. Dat die openbaring voor ons weliswaar een kwestie van tijd en ontwikkeling schijnt te zijn, maar dat dat aan ons ligt. Wij geloven dat in Gods oog en vanuit God de schepping één geheel is, volmaakt zoals Hijzelf is. Kijk, en daar heeft U nu eigenlijk het punt dat voor ons van zo'n groot belang is: één en gezamenlijk in Gods oog reeds volmaakt. En toch zijn wij dat in onze eigen ogen zeker niet. Wij weten dat er aan ons nog heel wat mankeert, dat we heel wat gebreken hebben; we voelen ons beperkt, bekrompen in onze wereld; we zouden graag uit willen breken naar grotere werelden. Nu kan ieder dat probleem op zijn manier oplossen. Er zijn er geweest die zeiden; "dan ga ik persoonlijk stijgen tot God", maar wij zeggen: "dat kan ik niet, tenzij ik eerst één ben geworden met alle anderen, zodat in mijn bewustzijn, alles één zijnde met mij, ik een bewust beeld van de Schepper geef", begrijpt U. En die eenheidsgedachte, die gedachte van de onverbreekbare band die ligt tussen al het geschapene van het kleinste tot het grootste, van de grofste stof tot de ijfste geest, is de grondslag van al ons denken en werken geworden. Wij geloven niet in U als afzonderlijke individuen. Zeker, we weten dat U bestaat en wij weten dat U zichzelf zo ziet, maar wij geloven dat gij, met de gehele mensheid samen uiteindelijk één geheel bent, een geheel dat een deel is van een groter geheel enz., en wij weten dat wij in dat schema ergens passen. En nu gaan wij uit van het standpunt: wij moeten zoveel mogelijk één worden; wij moeten die

eenheid juist geestelijk zo door zien te voeren, dat de kerngedachte "verdraagzaamheid", die het onvolmaakte beeld is van ons onvolmaakte streven, langzaam maar zeker wordt overgebracht in het absoluut één zijn met de dingen en daar door binnentreden in het koninkrijk Gods. Op avonden al deze trachten wij om dan ook deze band te versterken en wij doen dat op verschillende wijzen. In de eerste plaats kunt U ervan overtuigd zijn dat in deze zaal heel wat meer entiteiten aanwezig zijn dan alleen de zichtbaren. Een helderziende kan dat misschien reeds waarnemen. In de tweede plaats zullen wij zodadelijk proberen uit een zo hoog mogelijke sfeer contact te krijgen en kracht hier a.h.w. uit te doen vloeien in deze zaal. Dat is punt twee. Wij willen U iets meegeven van deze geestelijke kracht, in de hoop dat ze U in staat zal stellen Uzelf te verheffen, Uzelf tot een hoger bewustzijn te brengen en daardoor aanvaardbaarder en meer in overeenstemming met het goddelijke te werken op deze wereld en in elke wereld waarin U ooit geplaatst zult worden. Nu weet U, dat wij bovendien hier vanavond draagtekens instralen. En de instraling van die draagtekens is eigenlijk een onderdeel van het programma wat ik U zo-even heb uitgestippeld: eenwording. Want wanneer wij zo dicht mogelijk naderen tot het volmaakte en iets van deze het volmaakte benaderende kracht vast kunnen leggen in een deeltje der materie, dan zal alles wat in de buurt van dat deeltje der materie komt, daardoor beroerd kunnen worden. En nu zit U hier en U zult zo dadelijk misschien een ingestraald draagteken op Uw revers spelden of op Uw japon, of misschien meenemen in Uw tas. Zo'n draagteken is gemaakt van edelmetaal. De vorm, och, die is eigenlijk nog niet eens van zo'n groot belang. Zeker, het is het teken dat onze orde zich heeft gekozen, niet de 6-puntige ster van de volledige beheersing van 2 werelden, maar de 5-puntige van de omhoog strevende mens, van de bewust wordende mens. Maar het metaal dat edel moet zijn en van betrekkelijk behoorlijk gehalte, dat is eigenlijk hetgeen waar het om gaat. Want zoals U weet zijn bepaalde metalen, evenals sommige kristallen en edelstenen, zeer sterk vatbaar voor de sfeer en de indruk die van de omgeving daarop wordt afgedrukt. En wanneer wij nu deze krachten opwekken, wanneer wij zo plechtig mogelijk een ogenblik één trachten te zijn, allen tezamen. gij, wij in de sferen en al datgene in de schepping wat wij kunnen bereiken, gedragen door een zuivere liefdesgedachte, dan moeten wij een deel van die kracht op dode materie, die dit zal bewaren zonder verandering, tenzij Uw eigen gedachten de sfeer en de omgeving langzaam maar zeker die kracht weer doen vervloeien. U zoudt kunnen zeggen dat dat dode metaal - dat misschien toch weer niet zo dood is als U denkt - tijdelijk tot accumulator wordt gemaakt, accumulator van geestelijke kracht, iets wat sterker maakt, wat U in staat stelt om beter in het leven vooruit te komen, beter met het leven af te rekenen als het nodig is, iets wat U in staat stelt om die eenheidsgedachte inniger te beleven en langer bij U te houden, ook wanneer we er niet onmiddellijk zichtbaar bij zijn, om langs suggestieve en andere weg die eenheid op al Uw zintuigen af te drukken. Magie, o zeker, het is net zo magisch als inwijdingen en inzegeningen in een kerk. Ook wij wijden iets in; wij leggen een magische kracht erin. Wij zeggen niet dat het U bepaalde eigenschappen of bescherming zal verlenen. Dat ligt aan U, maar het zal U in staat stellen in ieder geval om een innerlijke toestand te vinden, die beter dan menig amulet U behoedt voor de misstappen die altijd weer de zware klappen van oorzaak en gevolg op een mens af doen stormen. Ik heb ook gezegd: sacraal. Een sacrament is een uitstorting van krachten, uitstorting van krachten met een bepaald doel vaak. Zo geloven kerken daarin. Ik zou dit sacraal willen noemen, omdat het niet alleen een symbool, maar ook een werkelijk moment van eenheid is tussen verschillende werelden en verschillende sferen, die alle gezamenlijk streven naar één zelfde doel, die de krachten met elkaar willen delen daarvoor. De hoge geest wil ons bijstaan om U te leren; wij willen U bijstaan om bewust te worden, zo bewust dat ge onze leringen niet meer nodig hebt en Uw eigen weg kunt gaan, sterk en overtuigd dat dit Uw weg in het leven is, dat dát Uw geestelijke toekomst is; meer vragen we niet. Wij zijn geen geloof in de werkelijke zin des woords, mijne vrienden. En wanneer er al een organisatie is, dan is dat meer een toevallig begeleidingsverschijnsel dan een intrinsiek deel van ons werk.

Wij moeten tezamen een groot werk op deze wereld verrichten. En de Orde op haar manier, heeft die problemen aangepakt, vaak zoekende en experimenterend, werkende met entiteiten van zeer verschillend bewustzijn. En we zijn tot dit resultaat gekomen: Elke groep in deze wereld vraag een aparte methode van benadering. Voor elke groep is het nodig om ons aan te passen aan de mentaliteit en de geaardheid van het volk als dat mogelijk is voor ons. In elke groep zullen wij rekening moeten houden met het gemiddelde intellect der aanwezigen; we zullen rekening moeten houden met hun gevoelsleven en hun wereld.

En dit doen wij dan in lezingen, waarbij wij op het ogenblik op zeven plaatsen in deze wereld bovendien een aantal cursussen geven. De cursussen die lijken vaak zo onschuldig en misschien in Uw ogen minder interessant. Toch zijn ze bedoeld om in U voorstellingen wakker te roepen die we U mogelijk maken, prettiger, beter te leven, geestelijk meer bewust te worden en langzaam maar zeker het lage peil van het menselijke te verlaten voor een peil dat grenst aan de wereld van de geest of zelfs daarin overgaat. Het is natuurlijk niet mogelijk om alle mensen te bereiken, en de geaardheid van ons werk staat ons niet toe dat wij grote menigten trekken. O zeker, we kunnen een zaal toespreken met een paar duizend mensen, maar het peil zou veel minder zijn dan een zaal van honderd. En zelfs in een zaal van honderd mensen is het ons vaak onmogelijk de dingen te brengen zoals we dat kunnen in een groep van laten we zeggen 20 á 30 personen. Dus aanpassing is één van de grote hinderpalen om zo te werken als wij het zouden willen, maar tevens een van de middelen om U langzamerhand inzicht te verschaffen in het doel dat wij ons gesteld hebben. Daarnaast zijn we overgegaan tot het instellen van een genezingsgroep. Nu moet U niet denken dat wij van plan zijn om de gehele wereld gezond te maken zonder meer, maar er zijn zeer veel mensen wier ziekte te danken is aan een onjuist inzicht, ziekten die de dokter zuiver stoffelijke noemt. Zelfs infectieziekten kunnen soms uiteindelijk worden teruggebracht tot een gebrek aan weerstand dat op een geestelijke basis rust. En juist deze mensen willen wij helpen, omdat het voor hen noodzakelijk is een zuiver bewustzijn te krijgen, gezond te worden en zo opnieuw het leven in te gaan met een grotere veerkracht, een doelbewuster streven en daardoor een sterker wordende vergroting van bewustzijn. Voor anderen hebben we een meer persoonlijke bijstandsmogelijkheid geschapen. Dat is raad. Geen raad, die onsympathiek wordt gegeven, maar ook geen raad die volledig gebaseerd is op het inzicht dat wij door U, en vaak ook door het feit dat we al wat langer op de hoogte zijn, dat U raad zult gaan vragen bij ons, Uw omgeving, datgene wat we daar geleerd hebben. We geven U dat beeld zoals wij het zien, niet onfeilbaar, maar met 90% waarschijnlijkheid, omdat we het beter weten dan U, precies zoals we het zien, zakelijk, kort en afgemeten. Wanneer U het niet prettig vindt, er is niemand die U verplicht om zo'n raad op te volgen, zoals U nooit verplicht bent - let wel, verplicht - om iets op te volgen van hetgeen wij U verzoeken of raden; U bent volledig vrij, zoals alle leden van onze Orde vrij zijn. Er is niets wat U tegenhoudt om van hier naar een kerk te gaan, U aan te sluiten bij een andere groep of genootschap.

En wanneer U bij ons blijft komen, dan is er niemand die daar ooit iets op zal kunnen zeggen, want U bent vrij om Uw eigen weg te zoeken. Maar wanneer U net zoals de geestelijke broeders waarmee wij tezamen deze groep hebben opgebouwd en gevormd, in U voelt dat de eenheid van de wereld, van de schepping, de kern is waar het om gaat, wanneer U begrijpt hoe noodzakelijk het is dat deze gedachte van eenheid meer en meer in woord en daad, in geestelijke beleving en in bewustzijn wordt uitgedrukt, dan zult U ongetwijfeld, of U nu naar ons luistert of niet, ons werk voortzetten. Wij zijn geen groep die samenkomt alleen maar omdat we een religieus opvatting hebben over een bepaalde fase van een geloof; wij zijn geen groep die zie vastklampt aan bepaalde waarden over het leven na de dood; we zijn ook geen groep die beweert de alleen-zaligmakende waarheid te kennen. We weten alleen dat we zoeken, eerlijk en oprecht, en we weten dat als resultaat van dat zoeken voor ons de noodzaak is gebleken om één te zijn, om de christelijke naastenliefde in de ware zin des woords tot uitdrukking te brengen daar waar we het maar kunnen, niet opzichtig, niet met een zeker flair, niet met persoonlijke reclame dat we zo goed zijn en dat we zoveel doen, maar met een innig en oprecht verlangen om een ander te helpen, ongeacht wat voor ons de beloning zal zijn. Als er geen beloning is, is het ook goed, begrijpt U? Zo staat Uw Orde ervoor. En U zult ook begrijpen dat het voor ons een niet al te gemakkelijke stap is geweest om deze avonden uit te breiden op een wijze die we konden verantwoorden. O, we kunnen U elke avond een steravond geven, daar gaat het niet om. Maar om het zo te doen dat het voor onszelf mogelijk is om contacten te leggen die ook voor ons hier lichtende kracht in doet stromen, om wijsheid te vergaren en te verzamelen die uitgedrukt, nu eens niet in woorden maar in de sidderende, lichtende kracht van de geest, iets betekent en vastleggen, dat was moeilijk. En toch is het aantal dier avonden vermeerderd, en ik ben er blij om, en we hopen dat ook U er blij om zult zijn en dat U het zult kunnen waarderen, niet als een avond die eens een afwisseling is, of als iets wat zo bijzonder mooi en plechtig is, maar als een bevestiging van iets wat in U leeft, de behoefte om één te zijn, geestelijk één te zijn met al het geschapene, opdat in deze eenheid U de volheid Gods geopenbaard zal worden. En wanneer onze Orde dat tot stand kan brengen, of

mag helpen om dat tot stand te brengen, dan is ze meer dan ten volle beloond, want al hetgeen wat U aan rijkdom geestelijk opdoet, vergroot ook voor ons de waarde van ons bestaan en ons leven. En zo, mijne vrienden, heb ik dan getracht U een klein inzicht te geven in onze Orde. Misschien vindt U dat er statistieken ontbreken, dat ik de nadruk had moeten leggen op de vele publicaties van Uw eigen groep en de publicaties die ook in andere groepen op het ogenblik reeds begonnen zijn. Misschien vindt U dat ik de nadruk had moeten leggen op het verenigingsleven, op de onderlinge vriendschap van alle leden; dat ik de nadruk had moeten leggen op de organisatie, maar dat kan ik niet oprecht doen, want de organisatie is slechts middel, het doel is het licht, is de eenheid met God. En daarom, mijne vrienden, heb ik gesproken zoals ik gedaan heb en ik hoop dat, wanneer ik iets vergeten heb wat voor U belangrijk lijkt, dat U het mij niet kwalijk neemt. Leef volgens de dingen die U als belangrijk ziet, maar vergeet nooit de grote eenheid. Dan zullen we uiteindelijk allen hetzelfde doel bereiken, dan zullen we allemaal kunnen zeggen: we hebben onze taak volbracht, we hebben geen Orde van Verdraagzamen meer nodig, want we hebben datgene gevonden wat achter alle Groepen staat die naar het licht streven: de Schepper zelf. En nu geef ik het woord over aan een tweede spreker die ongetwijfeld ook weer passend voor deze avond, een onderwerp heeft te behandelen. Ik voor mij, ik dank U voor Uw aandacht en zal thans de meer zichtbare en kenbare vorm gaan verlaten, om mij te voegen bij de wachtende groepen die voor deze avond deel willen hebben aan dit gebeuren. Goeden avond.